

Diak

Krista Lyyränen
Diakonia-ammattikorkeakoulu
Sosiaali- terveysalan
ammattikorkeakoulututkinto
Sosionomi, (AMK), kirkon nuorisotyö
Opinnäytetyö, 2021

**NUORET AIKUISET JA KIRKKO
NUORTEN USKONNOLLISTEN AIKUISTEN
AJATUKSIA USKOSTA, ELÄMÄSTÄ JA KIR-
KOSTA**

TIIVISTELMÄ

Krista Lyyränen. Nuoret aikuiset ja kirkko- nuorten uskonnollisten aikuisten ajatuksia uskosta, elämästä ja kirkosta. Diakonia-ammattikorkeakoulu Helsinki, syksy 2021, 1 liite Sosiaalialan koulutusohjelma, Sosionomi (AMK) + Kirkon nuorisotyönohjaajan virkakelpoisuus.

Opinnäytetyön tavoitteena oli selvittää uskonnollisesti aktiivisten nuorten aikuisten ajatuksia ja kokemuksia Suomen evankelis- luterilaisesta kirkosta. Yhteistyökumppanina toimi Helsingin tuomiokirkkoseurakunta. Sain kerättyä aineistoa toteuttamalla kyselytutkimuksen. Vastauksia tuli runsaasti Tuomiokirkkoseurakunnan Löydä yhteisö -viikon eri tapahtumien kautta Helsingin Tuomiokirkkoseurakunnan alueelta. Sain myös vastauksia Tuomiokirkkoseurakunnan verkkosivujen kautta, jossa oli linkki auki kyselyyn kaksi viikkoa. Vastauksia tuli runsaasti myös uskavaiset nuoret- Facebook yhteisön kautta ympäri Suomen. Suurin osa kyselyyn vastanneista oli nuoria naisia ja aktiivisia seurakuntanuoria, sekä nuoria aikuisia, joilla on uskonnolliset arvot

Tutkimuksen teoria liittyy Erik Allardtin määrittelemiin hyvinvoinnin osa-alueisiin, joita ovat 1.Elämänlaatu (having), 2.Sosiaaliset suhteet ja kuuluminen (belongning) 3). Itsensä toteuttaminen ja vaikuttaminen (acting). Peilaan teoriassa näitä hyvinvoinnin osa-alueita nuorten aikuisten hyvinvointiin, osallisuuteen ja arvoihin. Teoriatekstissä on yksi luku, jossa käsitellään nuorten aikuisten uskonnollisuutta, uskonnon ja hyvinvoinnin suhdetta, sekä nuorten aikuisten kirkkoon kuulumista ja heidän vaikuttamisen mahdollisuuksiaan luterilaisessa kirkossa.

Opinnäytetyö antaa tietoa siitä, mitä uskonnolliset nuoret aikuiset odottavat kirkolta. Tutkimuksessa havaittiin, että monet vastaajat olivat enemmän konservatiiveja kuin liberaaleja ja toivoivat perinteistä Raamatun mukaista opetusta ja sitä, että myös konservatiiviuoria huomioidaan toiminnassa. Opinnäytetyö antaa tietoa uskonnollisten nuorten aikuisten tämän hetken elämäntilanteesta. Opinnäytetyö antaa konkreettisia vastauksia siitä minkälaista toimintaa nuoret aikuiset toivovat luterilaiselta kirkolta. Seurakuntien tulisi ottaa nämä näkemykset tosissaan, jos halutaan, että luterilaisella kirkolla on tulevaisuus.

Opinnäytetyö luo hyvät edellytykset sille, miten nuoret aikuiset tulisi kohdata seurakunnassa. Tutkitun tiedon mukaan nuorten aikuisten kokiessa, että he eivät tule toiminnassa kuulluiksi tai kohdatuiksi, toiminta ei vastaa heidän hengellisiä tarpeitaan tai heillä ei ole mahdollisuutta vaikuttaa toimintaan, he useimmiten poistuvat toiminnasta.

Avainsanat: Nuoret aikuiset, vaikuttaminen, arvot, hyvinvointi, kirkon toiminta, kirkkoon kuuluminen, konservatiivisuus

Krista Lyyränen. Young Adults and church- young religious adults thoughts about faith, life and church. Diakonia University of Applied Sciences. Helsinki. Autumn 2021, 2 suffix. Bachelor`s Degree programme in social services. Bachelor of social services + the officialdom of the church`s youth worker.

The aim of this thesis is to find out the thoughts and experiences of young religious adults about the Lutheran church in Finland. The partner of this thesis is Helsinki Cathedral. The data of this thesis is collected through a survey. Answers accumulated a lot from different occasions through cathedral congregation find the community- week. I also got many responses through websites of the Cathedral congregational, where there was a link to the poll for two weeks. Replies also came a lot from young adult believers- of Facebook community around Finland. The majority of respondents were young women and active parish youth, as well as young adults with strong religious values.

Theory of this thesis is based to the areas of well-being defined by Erik Allardt, which are 1. Quality of life (having) 2. Social relations and affiliation (belonging) 3. Self-fulfilment and influence (acting). I compare in theory these aspects of wellbeing to the well-being, inclusion and values of young adults. In the theory there is a chapter in which I deal with the religiosity of young adults and the relationship between religion and welfare. In this chapter I also deal with young adults belonging to the church and what kind of possibilities young adults have to influence on the Lutheran church in action.

Thesis gives information on what religious young adults expect from the church. In this study I found that many respondents were more conservative than liberals and they hoped traditional teaching which is based on the bible. They hoped also that young conservative adults are taken into account in the actions of Lutheran church. Thesis provides information about the life situation of the moment of young adults. Thesis gives concrete answers about what kind of activities young adults expect of the Lutheran Church. The views of young adults should be taken seriously, so that the Lutheran church would have a good future.

Thesis gives an example how young adults should be encountered in the parish. It has been studied earlier that there are factors that influence on young adults. When young adults feel that they will not be heard or encountered or action does not meet their spiritual needs or they have no opportunity to influence the action, they usually leave the action.

Keywords: young adults, influencing, values, well-being, church activities, belonging to a church, conservatism

Sisällys

Sisällysluettelo

1 YHTEISTYÖKUMPPANINA TUOMIOKIRKKOSEURAKUNTA.....	5
2 NUORTEN AIKUISTEN HYVINVOINTIIN VAIKUTTAVAT TEKIJÄT	7
2.1 Elintaso ja elämänlaatu.....	8
2.1.1 Terveys ja hyvinvointi	8
2.1.2 Mielensterveysongelmat.....	10
2.2 Yhteisöllisyys ja sosiaalisuus	12
2.2.1 Osallisuus ja hyvinvointi.....	13
2.2.2 Yhteisöllisyys ja osallisuus.....	14
2.3 Itsensä toteuttamisen ja vaikuttamisen mahdollisuudet	15
2.3.1 Arvot ja itsensä toteuttaminen.....	18
2.3.2 Vaikuttaminen	20
2.3.3 Vaikuttaminen ja osallisuus.....	21
2.3.4 Arjen valinnat ja vaikuttaminen	22
2.3.5 Päätöksentekojärjestelmät.....	23
3 NUORTEN AIKUISTEN USKONNOLLISUUS	25
3.1 Nuoret aikuiset hengellisyys ja uskonnollisuus	25
3.2 Hengellisyys, uskonnollisuus ja hyvinvointi.....	28
3.3 Nuoret aikuiset ja kuuluminen kirkkoon.....	30
3.4 Nuorten aikuisten vaikuttaminen kirkon toimintaan	33
4. TUTKIMUKSEN TOTEUTTAMINEN.....	35
4.1 Tutkimuksen suorittaminen	35
4.2 Tutkimuksen tavoite	36
4.3 Aineiston keruu	38
4.4 Määrällinen tutkimus	40
4.5 Aineiston analysointi	42
5. TULOKSET	43
5.1 Vastaajien tausta ja elämäntilanne	43
5.2 Osallistuminen ja vaikuttaminen	47
5.3 Nuorten aikuisten arvot.....	54
6. JOHTOPÄÄTÖKSET	59
6.1. Tutkimuksen tulosten arviointia.....	59
6.2 Vastaajien hengelliset yhteisöt.....	62

6.3 Tutkimuksen eettisyys.....	63
6.4 tutkimuksen luotettavuus	65
6.5 Ammatillinen kasvu	67
6.6 Jatkotutkimusaiheita	73
7 LÄHTEET	75
LIITE 1. SAATEKIRJE JA KYSELYTUTKIMUS NUORILLE AIKUISILLE	85

JOHDANTO

Nuoret aikuiset ovat luterilaisessa kirkossa pienenevä ryhmä. Tämän takia heidän mielipiteensä ja sen kuuleminen on ensisijaisen tärkeää. Nuorten aikuisten vähäiselle kirkkoon kuulumiselle tulisi ehdottomasti tehdä jotakin. On hyvä huomioida, että on tärkeää arvostaa vielä niitä nuoria, jotka ovat kirkon toiminnassa mukana ja satsata heihin. Kyselyyn vastanneet nuoret ajattelevat hyvin konservatiivisesti. Kirkon tulee miettiä, miten he saisivat tavoitettua kaikenlaiset nuoret aikuiset, niin sateenkaarinuoret kuin konservatiiviset. Kirkon tulisi panostaa nuorten aikuisten toimintaan monipuolisilla tavoilla ja ottaa huomioon pitkittyneen nuoruuden ilmiö.

Tarkoituksena on antaa yhteistyökumppanille eli Tuomiokirkkoseurakunnalle vastauksia nuorten kirkko suhteesta ja tuoda esiin nuorten aikuisten näkemyksiä uskonnollisuudesta. Kyselyn tulokset on saatu suurimmilta osin pääkaupunkiseudun alueelta ja Helsingin keskustan ydinalueella sijaitsevan Tuomiokirkkoseurakunnan toimintaan osallistuvilta nuorilta aikuisilta. On tärkeää, että nuorten aikuisten ääntä tuodaan vahvemmin esiin, koska he ovat ryhmä, jota luterilaisissa seurakunnissa ei olla kovin vahvasti tähän mennessä ole kuultu. Tämän tilanteen on muututtava, jotta luterilaisella kirkolla olisi tulevaisuus Suomessa. On tärkeä kuulla nuoria aikuisia, haluavatko he vaikuttaa seurakuntansa toimintaan. Kaikki eivät halua, mutta ne, jotka haluavat, tulisi todella huomioida. Tämän päivän nuoret ja nuoret aikuiset ovat kuitenkin kirkon tulevaisuus ja he ovat tämän hetken asiantuntijoita siinä, mihin suuntaan kirkon toimintaa tulisi viedä. Kirkon tulisi uudistua monen mielestä radikaalisti, jotta sillä olisi tulevaisuus, sillä vanhahtavat toimitukset ja tilaisuudet eivät vedä nuoria aikuisia puoleensa.

Nuoret aikuiset eli Z-sukupolveen kuuluvat 15–29 -vuotiaat ja milleniaaleihin lukeutuvat 30–39 -vuotiaat eroavat eniten kirkosta. Etenkin nuorten naisten kirkosta eroaminen ja heidän etäännyksensä jumalaukostaan on poikkeuksellisen vahvaa. (Salomäki, 2020, 58, 66.) Tutkimuksen tarkoituksena on ollut tuoda esiin

nuorten aikuisten ajatuksia, mutta etenkin nuorten naisten ajatuksia heidän uskonnollisuudestaan, sekä niihin liittyvistä arvoista, kuten heidän jumalaukostaan ja uskostaan Jeesukseen. Tutkimuksessa nuoreksi aikuiseksi määritellään, Z-sukupolveen lukeutuvat 15-29 -vuotiaat, sekä milleniaalit eli 30-39 -vuotiaat. Nuorisolaki määrittää nuoren aikuisen alle 29-vuotiaaksi (L 1825/2016, 3 §). Helsingin seurakuntayhtymässä nuori aikuinen on määritelty perinteisesti alle 30-vuotiaaksi (Mäkinen, 2009, 10). Kirkon mukaan nuori aikuinen on henkilö, jota kirkon nuorisotyö ei enää tavoita. Nuoren aikuisen käsitteen muodostaminen on haastavaa jo pelkän ikämäärittelyn osalta. Nuori aikuisuus jatkuu pidentyneen nuoruuskulttuurin vuoksi pitkälti tänä päivänä yli 30 ikävuoden. Nuori aikuisuus on tänä päivänä pikemminkin elämänasenne tai maailmankuva, johon kuuluu asettumattomuus. (Hauta-Aho, Tornivaara, 2009, 12.)

Tutkimus soveltuu seurakuntien käyttöön, jotka haluavat saada lisää tietoa siitä, miten toimia nuorten aikuisten kanssa omassa seurakunnassaan ja minkälaista toimintaa nuoret aikuiset todella toivovat. Olen itse ollut kiinnostunut jo pitkään siitä, mitä nuoret aikuiset todella tänä päivänä ajattelevat kirkosta, sen toiminnasta ja miten sitä tulisi kehittää. Tällä opinnäytetyöllä pyrin vastaamaan näihin kysymyksiin.

1 YHTEISTYÖKUMPPANINA TUOMIOKIRKKOSEURAKUNTA

Opinnäytetyön yhteistyökumppanina toimi Helsingin Tuomiokirkkoseurakunta. Yhteistyö syntyi Tuomiokirkkoseurakunnan tarpeesta kartoittaa nuorten aikuisten näkemyksiä ja saada tietoa nuorten aikuisten ajatuksia luterilaisen kirkon toiminnasta, siihen kuulumisesta ja vaikuttamisesta.

Helsingin Tuomiokirkkoseurakunta sijaitsee Helsingin keskustassa. Helsingin Tuomiokirkkoseurakuntaan kuuluvat: Helsingin tuomiokirkko, Suomenlinnan kirkko ja sen krypta, Mikael Agricolan kirkko ja sen krypta, Tuomiokirkon kappeli,

Vanha kirkko, Hyväntoivonkappeli, sekä Katajannokan seurakuntakoti. Toimintaa toteutetaan myös Annan kulmassa ja Bulevardin seurakuntakappelilla. (Tuomiokirkko seurakunta, kirkko Helsingissä, Uutisia, 2017.) Vuonna 2020 Tuomiokirkkoseurakunnan alueella eli 58 131 asukasta, joista kirkkoon kuului hieman yli puolet eli (52%). Naisten kirkkoon kuulumisen prosentti oli miehiä korkeampi Tuomiokirkkoseurakunnan alueella, sillä naisista kirkkoon kuului 57,2 prosenttia ja miehistä 42,8 prosenttia. Tuomiokirkkoseurakunnasta erosi vuonna 2020 enemmän jäseniä (859 jäsentä), mitä siihen liittyi (212 jäsentä). Vuonna 2020 kirkosta eroaminen oli suurinta Tuomiokirkkoseurakunnan alueella 18–39 -vuotiaiden ikä ryhmässä, joista kirkosta erosi 666 jäsentä ja liittyi 139 uutta jäsentä. (Helsingin seurakuntayhtymä, kirkko Helsingissä, 2020, 8,12, 16,17, 20, 21.)

Vuonna 2020 Helsingin väkiluku oli 657 674. Samana vuonna Helsingin alueella kirkkoon kuului 329 100 jäsentä eli 50 prosenttia koko väestöstä Helsingin alueella. Vuonna 2020 Helsingissä kirkosta erosi 6785 jäsentä ja siihen liittyi 2296 jäsentä. (Helsingin seurakuntayhtymä, kirkko Helsingissä 2020, 9, 23.) Kirkon nelivuotiskertomuksen perusteella kirkkoon kuuluu eniten nuorimmassa ja vanhimmassa ikäluokassa olevia jäseniä. Kirkon jäseniä on eniten 10–19 -vuotiaiden ikäluokassa (82% jäsenistä). Yli 70-vuotiaat kuuluvat keskimääräistä enemmän kirkkoon. Helsingissä asuvista 30–39 -vuotiaista miehistä kirkkoon kuului vain noin yksi kolmasosa (33%) ja naisista alle puolet (44%). Kirkkoon kuuluu Helsingissä 20–29 -vuotiaista naisista 53 prosenttia ja miehistä 46 prosenttia. (Salomäki 2020, 56.)

Helsingin Tuomiokirkkoseurakunta on osa Helsingin luterilaisten seurakuntien muodostamaa seurakuntayhtymää. Koska yhtymän seurakunnat toimivat maantieteellisesti lähellä toisiaan, on luontevaa, että kaikki seurakunnat kertovat nuorille aikuisille suunnatusta toiminnasta eri puolilla Helsinkiä yhteisellä verkkosivustolla

Syksyllä 2021 esiteltiin Tuomiokirkkoseurakunnan sivuilla seuraavat nuorille aikuisille suunnatut tapahtumat ja toimintamuodot, joissa näkyi erityisen vahvasti yhteisöllisyyden teema:

- (1) Perjantai iltaisin Cornerstone evening - ilta, jonka tarkoituksena on rakentaa yhteyttä toisiin, sekä mahdollista luoda ja vahvistaa omaa yhteyttä Jumalaan.
- (2) Seurakunta järjestää myös työpajoja, joissa käsitellään osallistujien esille tuomia aiheita. Pajassa on esimerkiksi käsitelty tulevaisuuden kohtaamista kasvotusten ja verkon välityksellä, sekä miten tulevaisuudessa luodaan yhteys toisiin.
- (3) Verkkosivulla mainostetaan aikuisrippikoulua nuorille aikuisille. Aikuisrippikoulujen kautta nuorille aikuisille tarjoutuu mahdollisuus perehtyä kristinuskon perusasioihin nuorille aikuisille todettujen sopivien käytäntöjen perusteella.
- (4) Löydä yhteisö! - Nuorten aikuisten viikko järjestettiin toisen kerran 3-10.10.2021. Viikon ohjelmaa toteutettiin eri puolilla kaupunkia. Siihen sisältyivät Tasausmessu, joka on perinteinen, mutta samalla nykyaikainen messu, Nuorten aikuisten ilta, Cola Tribe -tiistai, Nuorten aikuisten olohuone "Valonpilkahduksia". Kauppakeskus Redissä järjestettiin myös leffailta, jonka jälkeen lähdettiin yhdessä Agricola-messuun. Agricola messu samalla aikuisrippikoulun aloitus moninaisista kysymyksistä.
- (5) Gospelsia kaikille Mass Choir -toiminnan on tarkoitus edistää yhteisöllisyyttä, sekä vahvistaa hartauselämää, luoda yhteisiä pitkän tähtäimen tavoitteita ja hyötyjä, monipuolistaa Jumalanpalvelus elämää ja olla jokaisen saavutettavissa.
- (6) Kesällä toteutui yrittäjältä Mustasaassa, joka kokosi yhteen eri alojen yrittäjiä, sekä myös nuoria aikuisia. Illassa käsiteltiin teemoja liittyen työhyvinvointiin, työnohjaukseen ja yritystoimintaan. (Suomen ev.lut seurakunnat, kirkko Helsingissä, Nuoret aikuiset, Tapahtumat, 2017.)

2 NUORTEN AIKUISTEN HYVINVOINTIIN VAIKUTTAVAT TEKIJÄT

Tässä luvussa käsitellään nuorten aikuisten hyvinvointia Erik Allardtin hyvinvoinnin ulottuuksia käsittelevän teorian pohjalta. Erik Allardt määrittäi hyvinvoinnin tilaksi, jolloin ihmisen perustarpeet ovat täyttyneet. Allardtin mukaan

pohjoismainen hyvinvointi jakautuu kolmeen ulottuvuuteen, joita ovat (1) hyvä elintaso (having), (2) sosiaalisten suhteiden ylläpito ja kuuluminen (belonging), (3) itsensä toteuttaminen ja toiminta (acting). (Gustafsson 2017,27; Isola, 2017, 9.)

2.1 Elintaso ja elämänlaatu

Elämänlaatu on subjektiivinen kokemus ja sitä ei voi objektiivisesti mitata ulkoapäin. THL (Hyvinvointi ja terveyserot 2016.) tuo sivuillaan esiin, hyvinvoinnin mittaamisen olevan haasteellista ja monivaiheista. Tämä juontuu siitä, että hyvinvointi itsessään on usean tekijän summa. Objektiivisten ja subjektiivisten mittareiden välinen jako hyvinvointia mitattaessa on huomattavassa asemassa, ellei jakoa tehdä myönteisten ja kielteisten mittareiden mukaan.

Terveyden ja hyvinvoinninlaitos on vuonna 2017 julkaissut valtakunnallisen tutkimuksen. Nuorten aikuisten terveys ja elintavat Suomessa Finterveys 2017, tutkimuksen mukaan 84 prosenttia nuorista miehistä ja nuorista naisista 86 prosenttia kokee elämän laatunsa hyväksi. Nuorena aikuisena elintavat vakiintuvat ja omaksutaan tavat, jotka määrittävät hyvinvointia ja terveyttä pitkälle aikuisuuteen. Nuorena aikuisuudessa terveyttä koskevat sosioekonomiset erot muodostuvat, jotka näkyvät myöhemmin aikuisiällä hyvinvointi ja terveyseroissa. (Terveyden ja hyvinvoinninlaitos, nuorten aikuisten terveys ja elintavat Suomessa- Finterveys tutkimuksen tuloksia, 2019, 1.) Korona pandemiasta johtuen nuorten aikuisten hyvinvointi on kärsinyt, sillä moni kokee pandemian takia kuormitusta hyvinvoinnissaan (Suomen mielenterveys ry, 2021).

2.1.1 Terveys ja hyvinvointi

Hyvinvointiin kuuluu aineellisia ja aineettomia hyvinvoinnin lähteitä. Aineellisia hyvinvoinnin lähteitä ovat riittävä palkka, jotta ihminen pystyy elättämään itsensä, sosiaaliturva, hyvät asumisen mahdollisuudet, kuten oikeus omaan asuntoon,

koulutus, mielekkäät harrastukset ja siihen kuuluvat tarvittavat harrastustarvikkeet. Kaikilla ei ole mahdollisuutta palkkatyöhön, joka on edellytys ihmisen osallisuuden tunteen kokemiselle ja tärkeä osa yksilön hyvinvoinnin takaamista. Aineettomia hyvinvoinnin lähteitä ovat luottamus elämään, mahdollisuus liikkua luonnossa, harrastaa taidetta ja kulttuuria. Hyvinvointia turvaamassa ovat mahdollisesti tarvittavat päihde- ja mielenterveyspalvelut, kuntoutuspalvelut, sosiaalityö, tarvittava päivähoido, henkilökohtainen kuntovalmennus tai kotisiivous. On olemassa ulkoisia ja sisäisiä mahdollisuuksia kokea hyvää oloa. Sisäisiin mahdollisuuksiin kuuluu laadukas koulutuksen taso, mahdollisuus oppia uutta, oma eletty elämä. (Isola, 2017, 3.) Nuoren aikuisen osallisuuden tunteen taustalla on kokemus riittävästä toimeentulosta, sekä terveydestä (Allianssi, tavoitteet nuorten hyvinvoinnille, 2018, 5).

Luokkaerot ovat kasvamassa yhteiskunnassamme ja tulevat entistä enemmän esiin. Hyvinvointi ja terveys jakautuvat epätasaisesti eri väestöryhmien välillä. Ihmiset jakaantuvat entistä enemmän yhteiskunnassamme eri luokkiin hyvinvoinnin, terveyden, asuinalueen ja sosioekonomisen aseman perusteella. On tärkeää edistää ja pitää yllä niiden työkykyä, jotka toimivat jo ammateissa tai ovat saaneet perusasteen koulutuksen. Hyvinvointierojen vaikutukseen yhteiskunnassamme ei sisälly vain moraalisia tai oikeudenmukaiseksi koettuja asioita, vaan ne vaikuttavat yhteiskunnassamme luottamukseen, sosiaaliseen eheyteen, sekä talouteen. Terveyden ja hyvinvoinnin ongelmat näkyvät etenkin niihin liittyvien rahallisten kustannusten nousuna, sekä ihmisten terveydentasossa, joka monen kohdalla jää heikoksi. Yhteiskunnan tulee panostaa yksilöiden terveyteen, sekä sairauksien ja syrjäytymisen ennaltaehkäisyyn, jotta terveys- ja hyvinvointieroja saataisiin kavennettua, sekä työllisyysastetta nostettua. (Terveyden ja hyvinvoinninlaitos, hyvinvointi ja terveyserot, hyvinvointi ja terveyserojen kaventamisen perustelut, lähtökohtana yhdenvertaisuus, 2021.) Valtiossamme on toimivat hyvinvointiverkostot, sekä -järjestelmät, vaikka ne eivät aina kannu ja niistä voi helposti tippua (Isola, 2017, 3).

Yhteiskunnassamme tapahtuvat muutokset heijastuvat nuorten aikuisten subjektiiviseen hyvinvointiin. Nuorten aikuisten koettu hyvinvointi on jakaantunut

viimevuosina vahvasti kahtia, joissa korostuvat vahvasti ”menestyjät” ja ”syrjäytyjät”. Suomalaisten nuorten aikuisten henkinen terveydenlaatu on heikentynyt, joka vaikuttaa kokonaisvaltaisesti elämänlaadun heikkenemiseen. Nuorten aikuisten työttömyys lisää syrjäytyneiden määrää ja pahoinvointia. Suomessa nuoret aikuiset antavat elämäntyytyväisyytensä keskiarvoksi 8,34. Elämänlaatuun vaikuttaa merkittävästi palkkatyö, alkoholin käyttö, tupakointi ja tulevaisuuden toivo, johon kuuluu nuoren aikuisen usko omaan tulevaisuuden suunnitelmiin, odotuksiin, sekä omaan pärjäämiseen. Nuorten aikuisten elämäntyytyväisyyteen vaikuttavat keskeisesti parisuhde ja muut sosiaaliset suhteet (Kallunki, Lehtonen, 2012, 359, 360, 362, 363.)

Vähentämällä terveys- ja hyvinvointieroja saadaan kohennettua heikompiensaisten terveyteen liittyvää asemaa. Tämän toteutuminen lisäisi yhteiskunnan sosiaalista tasa-arvoa ja turvaisi ihmisoikeuksien toteutumista. Ei ole oikeudenmukaista, että yhteiskunnassamme hyvinvointi- ja terveyserot vaikuttavat kansalaisten, sekä väestöryhmien tasa-arvoon. (Terveyden ja hyvinvoinninlaitos, hyvinvointi ja terveyserot, hyvinvointi ja terveyserojen kaventamisen perustelut, lähtökohtana yhdenvertaisuus, 2021.)

2.1.2 Mielenterveysongelmat

Hyvinvointiin vaikuttavat yksilön onnellisuus, sekä tyytyväisyys jokapäiväisessä arjessa ja työelämässä. Hyvinvoinnin kannalta on tärkeää, että yksilö kokee saavutuksia ja itselle tärkeitä suorituksia elämässään. Hyvään psyykkiseen hyvinvointiin kuuluvat tarvittavat keinot ja apuvälineet elämässä ja, että siinä ei olisi paljon ahdinkoa, tyytymättömyyttä tai muita huolia. (Burney, Osmany, Khan, 2017, 1481.)

Sami Myllyniemen toimittamassa vuoden 2016 nuorisobarometrissä: katse tulevaisuudessa on tutkittu nuorten aikuisten suhtautumista omaan hyvinvointiinsa ja tulevaisuuteensa. Tutkimustulosten mukaan nuorten aikuisten kyyninen asenne ja epäluottamus elämään on lisääntynyt, sekä luottamus kanssaihmiin on heikentynyt. Luottamus Suomeen asuinmaana ja luottamus

siihen, että maailman tulevaisuus näyttäisi hyvältä tai paremmalta on heikentynyt. Kuitenkin valtaosalla nuorista aikuisista on positiivinen ja optimistinen suhtautuminen tulevaisuuteen, vaikka maailman tulevaisuus yleisesti näyttää epävarmemmalta. (Myllyniemi, 2016, 6.)

Nuorten aikuisten mielenterveyden ongelmat ovat kasvussa. Viime vuosina Suomessa ja Euroopassa alle 30-vuotiaille myönnetyt eläkkeet ovat lisääntyneet mielenterveyden häiriöiden vuoksi. Nuorten aikuisten yleisin työkyvyttömyyden syy on mielenterveyden häiriöt. Suomessa jäi vuonna 2015 mielenterveyssyistä työkyvyttömyyseläkkeelle 2289 alle 35-vuotiasta henkilöä. Suurella osalla työkyvyttömyyseläkkeelle jääneistä nuorista aikuisista on pitkäaikainen ja vakava sairashistoria. Heidän työhistoriansa on hyvin katkonainen jo ennen eläkkeelle jäämistä. Työkyvyttömyyden jatkumista ennakoi matala koulutus ja heikko työhistoria. (Holappa, 2013.) Kuitenkin suurin osa nuorista aikuisista voi hyvin ja saavuttaa elämässään koulutuksen ja työelämän, silti syrjäytyneiden nuorten aikuisten määrä kasvaa jatkuvasti. Toimintamalleja tulee kehittää tukemaan perhetyön ja nuorisotyön integraatiota, jolla voidaan vaikuttaa hyvinvointi- ja terveyseroihin, palveluiden yhden vertaisuuteen ja kustannusten hillitsemiseen (Peltonen ym, 2017.)

Korona on lisännyt etenkin 18–34 -vuotiaiden uupumuksen ja kuormituksen tunnetta. Korona aiheuttaa Suomessa hyvinvointia heikentävää kuormitusta enemmän kuin joka kolmannella (38 %). Koronakriisi on lisännyt sosiaalista eristäytymistä, josta kärsivät etenkin alle 25-vuotiaat. Heistä 41 prosenttia on kertonut sosiaalisen eristämisen vaikuttaneen hyvinvointiinsa. Suomalaisia kuormittavat tänä päivänä tulevaisuuden epävarmuus, työasiat, oma terveys, sekä rahaan ja toimeentuloon liittyvät asiat. Ahdistusoireet ovat lisääntyneet paljon sillä kaksi kolmesta alle 35-vuotiaista on huomannut ahdistusta omassa voinnissaan tai lähipiirissään. Naisista 43 prosenttia ja miehistä 32 prosenttia koki hyvinvoinnissaan kuormitusta. Etenkin naisten huoli koronasta oman perheen kohdalla oli miehiä tyypillisempää. (Suomen mielenterveys ry, 2021.) Yhteiskuntamme on pääasiassa turvallinen ja suojaa kansalaisia tarvittaessa erityistilanteissa, pyrkiäkseen turvaamaan heidän hyvinvointinsa. Ympäristö, jossa elämme, tulee olla hyvinvoinnin kannalta ennakoitava, ymmärrettävä,

hallittava, laadukas, stressitön, riskitön ja turvallinen. (Sosiaali- ja terveysministeriö 2014, 4.)

2.2 Yhteisöllisyys ja sosiaalisuus

Nuoren aikuisen ikävaiheeseen kuuluu, että hän löytää itselleen sopivat sosiaaliset ryhmät, joihin hän kokee kuuluvansa ja ottaa vastuuta ryhmissä ja yhteisöissä, joihin hän kuuluu (Havighurst, 1982, 83). Merkityksellisen yhteisön löytäminen on tärkeää nuorelle aikuiselle (Kallunki, Lehtonen, 2012, 360, 361). Nuoret aikuiset ovat tänä päivänä sosiaalisesti ja yhteisöllisesti aktiiveja ja saattavat kuulua mahdollisesti samaan aikaan moniin yhteisöihin, sekä verkostoihin, joista monet toteutuvat verkon ja median välityksellä (Hauta-Aho, Tornivaara 2009, 12– 13).

Jokaisella nuorella aikuisella tulisi olla oikeus kokea, että hän on osa yhteiskuntaa, omaa yhteisöä tai ympäristöä, missä hän elää ja toimii (Allianssi, tavoitteet nuorten hyvinvoinnille, 2021). Ihmisen mahdollisuus vaikuttaa omassa elämässään asioihin on merkittävä tekijä yhteiskunnallisessa osallistumisessa ja yhteisöön kiinnittymisessä. (Terveyden ja hyvinvoinninlaitos, hyvinvointi- ja terveyserot, osallisuus, 2020). Ihmisiä kannustetaan päivänä yhä enemmän osallistumaan yhteisölliseen toimintaan sen positiivisten vaikutusten vuoksi (Sosiaali- ja terveysministeriö, 2014, 3).

Tänä aikana yksilöllisyys korostuu ja yhteiskunta pirstaloituu. Hyvinvoinnin toteutumisen kannalta on tärkeää, että jokainen kuuluu johonkin ryhmään ja rakentaa omaa identiteettiään ympäristössä, jossa elää toisten ihmisten kanssa. (Hauta- Aho, Tornivaara, 2009, 13.) Yhteisössä syntyneet ihmiskontaktit, sekä yhteenkuuluvuuden tunne ovat tärkeä suoja ihmiselle vaikeina aikoina, jotka lisäävät voimavaroja ja takaavat hyvinvoinnin (Soste, yhdessä tehty hyvä elämä kaikille, osallisuus on tunne siitä, että kuuluu johonkin, kansalaisyhteiskunta, 2021). Nuorille aikuisille yhdenvertaisuuden toteutuminen ja tunteminen yhteisössä on tärkeää, sillä se edistää heidän hyvinvointiaan merkittävästi (Allianssi, tavoitteet nuorten hyvinvoinnille, 2018, 7).

2.2.1 Osallisuus ja hyvinvointi

Ihmisen hyvinvoinnin taustalla on kokemus osallisuudesta, joka perustuu tunteeseen, että on yhtä muiden kanssa. Ihmisen kokiessa osallisuutta yksilöllä on merkittäviä ihmissuhteita, jotka takaavat hyvinvoinnin ja pitävät sitä yllä. Osallisuutta on pidetty osana demokratiaa, sillä osallisuuteen kuuluu muiden ihmisten mukaan ottaminen yhteiseen toimintaan. (Isola, 2017, 3, 5.) Yhteisössä syntyneet ihmiskontaktit, sekä yhteenkuuluvuuden tunne ovat tärkeä suoja ja tuki ihmiselle vaikeina aikoina, sillä ne lisäävät voimavaroja ja takaavat hyvinvoinnin (Soste, yhdessä tehty hyvä elämä kaikille, osallisuus on tunne siitä, että kuuluu johonkin, kansalaisyhteiskunta, 2021). Yhdenvertaisuus ja yhteisöllisyyden tunne muiden kanssa lisäävät ihmisen turvallisuuden tunnetta. Muiden kannustus on ihmiselle elintärkeää. (Terveiden ja hyvinvoinnin laitos, hyvinvoinnin ja terveyden edistämisen johtaminen, osallisuuden osa-alueet ja osallisuuden edistämisen periaatteet, 2021.) On mahdollista, että henkilö kokee itsensä enemmän osalliseksi vähällä osallistumisella kuin joku, joka taas osallistuu ahkerasti ei tunne osallisuuden tunnetta vahvasti (Leeman, Kuusio, Hämäläinen, 2015, 5).

Hyvinvoinnin ja osallisuuden kannalta luottamus toisiin ihmisiin on tärkeää, sillä luottamus herättää kunnioitusta ja arvostusta (Terveiden ja hyvinvoinninlaitos, hyvinvoinnin ja terveyden edistämisen johtaminen, osallisuuden osa-alueet ja osallisuuden edistämisen periaatteet, 2021). Elämässä tulee vastaan monenlaisia ongelmia kuten terveyteen liittyvät ongelmat, yksinäisyys, huoli läheisistä tai huono varallisuuden tilanne, jotka voivat pienentää ihmisen elinpiiriä ja kontaktia muihin (Soste, yhdessä tehty hyvä elämä kaikille, osallisuus on tunne siitä, että kuuluu johonkin, kansalaisyhteiskunta, 2021). Osallisuuden tarkoitus on vähentää eriarvoisuutta ja syrjintää ihmisten välillä (Terveiden ja hyvinvoinnin laitos, hyvinvoinnin ja terveyden edistämisen johtaminen, osallisuuden osa-alueet ja osallisuuden edistämisen periaatteet, 2021).

Syrjäytymistä pidetään hyvinvoinnin ja osallisuuden vastakohtana. Sosiaalisen osallisuuden toteutuminen on henkilökohtainen, tunneperäinen ja subjektiivinen

kokemus. Sosiaalisen osallisuuden toteutumisella varmistetaan, että huono-osaisilla, syrjäytymisvaarassa olevilla, erilaisilla ryhmillä, tai yksilöillä, jotka kuuluvat vähemmistöön, on mahdollisuus osallistua yhteiskunnalliseen toimintaan, sekä kulttuurielämään. Yhteiskunnan tulee varmistaa, että heidän sosiaalisten suhteidensa ylläpitäminen mahdollistuu ja ennen kaikkea, että heidän ihmisarvonsa toteutuu. (Leeman, Kuusio, Hämäläinen, 2015, 1, 3, 5; Soste, yhdessä tehty hyvä elämä kaikille, osallisuus on tunne siitä, että kuuluu johonkin, kansalaisyhteiskunta, 2021.)

Nuorten aikuisten sosiaalinen aktiivisuus on vähentynyt merkittävästi, mikä vaikuttaa osallisuuden heikkenemiseen, hyvinvoinnin tunteen vähenemiseen, sekä mielenterveysongelmien lisääntymiseen. Tämän takia on tärkeää edistää nuorten aikuisten osallisuutta, joka vahvistaa sosiaalisuutta, fyysistä hyvinvointia, sekä tukee löytämään mieleisiä sosiaalisia ja fyysisiä ympäristöjä. Nuorten aikuisten osallisuutta tulee vahvistaa yhteistyöllä kotien, koulu yhteisöjen, terveydenhuollon ja harrastustoiminnan yhteistyön kautta. Nuorten aikuisten osallisuuden takaamiseksi tulee kehittää moniammatillista yhteistyötä, pitää yllä olemassa olevia hyviä käytäntöjä ja jakaa hyväksi koettuja toimintamalleja eri organisaatioiden kesken. Näin voidaan vaikuttaa hyvinvointi- ja terveyseroihin, palveluiden yhdenvertaisuuteen, sekä kustannusten hillitsemiseen. (Peltonen ym, 2017.)

2.2.2 Yhteisöllisyys ja osallisuus

Nuorisolaki (L1285/2016) pyrkii takaamaan nuorten aikuisten hyvinvoinnin ja osallisuuden toteutumisen sosiaalisen vahvistamisen kautta, johon kuuluu nuorille suunnatut toimenpiteet, kuten yhteisöön kiinnittyminen, yhteisöllisyyden muodostumisen, sekä syrjäytymisen ehkäisemisen. Nuorisolain toteutumisen tavoitteita ovat yhteisvastuun, kulttuurien moninaisuuden, kansainvälisyyden, yhdenvertaisuuden, sekä tasa-arvon toteutuminen yhteiskunnassa. Nuorisotyön tehtäviin kuuluu lain mukaan tukea nuorta aikuista hänen osallisuuden toteutumisessaan yhteiskunnassa. Nuorisopolitiikan tehtävänä on parantaa

kasvu- ja elinoloja, sekä sukupolvien välistä vuorovaikutusta. Laissa noudatetaan kansainvälisiä velvoitteita, jotka sitovat Suomea. L1285/2016 § 2, § 3.)

Suomalaisessa yhteiskunnassa arvostetaan palkkatyötä siten, että se on merkittävä tekijä yhteisöllisyyden ja osallisuuden toteutumisen kannalta. Työ ja ammatti määrittelevät ihmisen identiteettiä, asemaa, sekä paikkaa pitkälti yhteiskunnassa. Yhteys työyhteisöön ja yhteiskuntaan kapenevat, sekä mahdollisuus sosiaaliseen syrjäytymiseen kasvaa henkilön jäädessä työelämän ulkopuolelle, jolla on merkittävä vaikutus yksilön hyvinvointiin, sekä terveyteen. Yhteiskunnan eri palvelut, kuten sosiaali- ja terveys, sekä työllisyyspalvelut, sekä muut eri toimijat eri tasoilla, kuten koulut, työpaikat, järjestöt, harrastusseurat, seurakunnat ja yhdistykset ovat tärkeitä tekijöitä edistettäessä osallisuutta ja hyvää oloa. (Terveyden ja hyvinvoinninlaitos, hyvinvointi- ja terveyserot, osallisuus, 2020.) Tunne osallisuudesta voi syntyä kuulumalla yhteisöön tai johonkin muuhun kokonaisuuteen (Isola 2017, 3).

Monet nuoret aikuiset kokevat yhteiskuntaan kuulumisen vaikeana, mutta mieltävät tekevänsä osansa yhteiskunnassa opiskelemalla ja kiinnittymällä työelämään. Yhteiskuntaan kuulumisen voi olla vaikeaa syrjinnän, vaikeiden elämäntilanteiden, turvattomuuden ja epävarmuuden takia (Tampereen yliopisto, tutkimus: Itsenäistyvät nuoret haluavat olla osa yhteiskuntaa, 2021.) Nuoruusaikana ihmiset opiskelevat yliopistoissa ja korkeakouluissa ennen siirtymistä työelämään. Tässä ikävaiheessa on tyypillistä uusien mahdollisuuksien avautuminen ja ihmissuhteiden, sekä työn valinta. (Nurmi, 2014,179.)

2.3 Itsensä toteuttamisen ja vaikuttamisen mahdollisuudet

Ihmisen identiteetin muotoutuminen on prosessi, joka alkaa lapsuudessa ja päättyy nuorena aikuisuudessa, jolloin henkilölle selkiytyy, kuka hän on yksilönä. Prosessin aikana kehitymme ja edistymme suorituskyvyssämme. (Arnett, Jensen, 2015, 212.) Nuoret aikuiset vaikuttavat tänä päivänä merkittävästi etenkin ekologisilla valinnoillaan, joilla on vaikutusta lähiympäristöön, sekä

laajemmin globaalisti muuhun maailmaan. (Allianssi, tavoitteet nuorten hyvinvoinnille, 2018,

9).

Nuori aikuisuus on siirtymävaihe nuoruudesta aikuisuuteen. Keniston käytti nimitystä nuoruusaika kuvaamaan ikävuosia 19–25. Siirtymävaiheen ensisijaisia edellytyksiä ovat ihmisen itsestään vastuun ottaminen ja kyky vastata itsenäisesti päätöksenteosta ja omasta taloudestaan. Arnetin kuvaa pitkittyntä nuoruutta käsitteellä muotoutuva aikuisuus. Nuoret ovat riippuvaisempia vanhemmistaan, johon vaikuttaa teollistuneissa maissa tapahtuneet sosiaaliset ja taloudelliset muutokset. Tämä vaikuttaa myös aikuisuuteen kuuluvan vastuun siirtymisen myöhemmäksi. (Nurmi, 2015, 178–179.) Perheen perustamisen ja lasten hankinta on lykkäätynyt, koska opiskelu aika on pitkittynyt, sekä työelämään panostetaan enemmän ja siihen siirrytään myöhemmin. Tämä vaikuttaa nuoren aikuisuuden iän määritelmän laajenemisen myöhäisempään ikään, koska kaikki tähän ikään kuuluvat kehitystehtävät eivät toteudu ajallaan. (Mäkinen, 2009, 10).

Vuonna 1972 Havighurst määrittää teoriassaan nuoren aikuisuuden sijoittuvan ikävuosien 18–30 välille, jolloin henkilö käy läpi seuraavat kehitystehtävät: 1) Elämäkumppanin valinta 2) Avioliitossa eläminen 3) Perheen perustaminen 4) Lasten kasvattaminen 5) Kodin hoitaminen 6) Ansiotyöhön siirtyminen. Henkilön tulee saavuttaa kehitysvaiheen tehtävät, jotta hän voi päästä eteenpäin ja suorittaa seuraavia kehitysvaiheita, sekä tulla onnelliseksi. (Havighurst, 1972, 2.) Pidentyneen nuoruuskulttuurin takia 30-vuoden ikä ei enää ole ikä, jolloin nuoruus loppuu ja aikuisuus alkaa (Mikkola, ym, 2006, 28). Nuoret eivät koe kuitenkaan aikuisuutta ennen kuin he ovat saaneet löytäneet työpaikan, hyvän asunnon, vieneet opinnot loppuun, menneet naimisiin tai löytäneet pitkäaikaisen parisuhteen (Nurmi, 2014, 178-179.).

Lähestyttäessä kolmeakymmentä ikävuotta, henkilö saattaa tuntea sosiaalista painetta vakiinnuttaa elämänsä, koska ympärillä olevat kaverit ja tutut tekevät niin. Sosiaalinen paine voi tuntua myös siten, että tulee olla muiden kaltainen ja osa yhteiskuntaa. Ihmisen sosiaalinen asema yhteiskunnassa tukee yksilöä

kehityksessään, mutta samalla on vaara jäädä paikoilleen ja muuttua passiiviseksi. Ihmisen sosiaalisen aseman ollessa heikko, sen tuoma epävakaus aiheuttaa ihmiselle yleensä vaikeuksia. Nämä asiat eivät tule ulkoapäin vaan ilmenevät yksilön suhteessa omaan itseensä. Henkilö saattaa tuntea tämän kaiken keskellä, että ei enää löydä paikkaansa. (Dunderfelt, 1998, 121.)

Nuorena aikuisuudessa työhön panostetaan enemmän kuin missään muussa ikävaiheessa. Nuoria aikuisia pidetään narsistisina, koska suuri osa ajasta menee työhön, vapaa aikaan ja hauskanpitoon, sekä omasta fyysisestä kunnosta huolehtimiseen. Naimisiin menoa lykätään ja avioerot yleistyvät. Monella nuorella aikuisella niin sanottu ”vauvakuume” puuttuu. Itsenäisyys ja itsensä toteuttamisen tarve, sekä itseensä panostaminen ovat korostuneet, mikä vaikuttaa siihen, että lapsia ei haluta hankkia. Ilmiö on tyypillinen etenkin Helsingissä. (Mikkola, ym, 2006, 28–29.)

Hyvinvoinnin takaamiseksi on tärkeää, että yksilöllä on mahdollisuus käyttää toiminnassa, johon hän osallistuu, omia synnynnäisiä lahjojaan, luovuuttaan, sekä omia voimavarojaan. Henkilöllä tulee olla mahdollisuus hyödyntää osallistumisensa toiminnassa elämän historiaansa kautta opittuja asioita, jotka henkilö on elämässään omaksunut. Henkilön tulee saada hyödyntää toiminnassa omaa temperamenttiaan ja luonnettaan. Ulkoisten ja sisäisten hyvinvoinnin mahdollisuuksien vuorovaikutuksesta muodostuu henkilön oma tahto, jonka seurauksena ihminen tavoittelee asioita haluamiensa tavoitteiden toteutumiseksi. (Isola, 2017, 3.) Ihmisen voidessa hyvin, hän ajattelee elämästään ja itsestään myönteisesti. Henkilö näkee tällöin elämässään vastaan tulevat mahdollisuudet, tarttuu niihin ja motivoituu niistä enemmän kuin voidessaan huonosti. Ihmisen on elintärkeää saada kannustusta muilta onnistumisistaan. (Terveiden ja hyvinvoinnin laitos, hyvinvoinnin ja terveyden edistämisen johtaminen, osallisuuden osa-alueet ja osallisuuden edistämisen periaatteet, 2021.)

Seuraamalla uutisia ja nettikeskusteluja voi huomata, että yksittäisen ihmisen mielipiteellä ei ole keskustelussa suurta painoarvoa. Keskustelemalla muiden kanssa oma tieto asioista karttuu ja saa mahdollisuuden tuoda omia näkemyksiään esille. Keskusteluissa muiden kanssa tulee huomioida toisten

mielipiteet, jotka saattavat olla hyvin erilaisia kuin itsellä, siksi on oltava valmis perustelemaan omia näkemyksiään ja mielipiteitään muille. Oma näkemys asioista ei sovi aina yhteen muiden kanssa ja aina ei voita keskustelua omilla mielipiteillään, vaan voi joutua joustamaan tai perääntymään. Keskustelemalla on mahdollisuus löytää sellaiset ratkaisut, joihin kaikki ovat tyytyväisiä. (Opetushallitus 2021.)

Lähestyttäessä kolmeakymmentä ikävuotta, elämään kuuluneet tavat ja tottumukset voivat muuttua merkittävästi ja elämään aiemmin kuulunut itsestäänselvyys vähenee. Tässä iässä omat kiinnostuksen kohteet yleensä muuttuvat ja henkilöllä saattaa olla tunne, että mikään asia ei erityisemmin kiinnosta. Asiat, jotka ovat aiemmin tuntuneet hyvältä tai lisänneet mielihyvää, eivät herätä kiinnosta samalla lailla tai tunnu merkityksellisiltä. Joku on saattanut aiemmin nauttia esimerkiksi matkailusta, mutta se on menettänyt mielenkiintonsa. Elämään kuuluvat asiat eivät etene välttämättä niin helposti kuin ennen ja omissa kyvyissä voi tapahtua muutosta. Tällöin ihmisen tulee ajatella, mitä hän todella haluaa ja onko hänestä siihen mitä hän on ajatellut. (Dunderfelt, 1998, 120, 121.)

2.3.1 Arvot ja itsensä toteuttaminen

Arvot ohjaavat henkilön tunteita, päämääriä, oman toiminnan tarkoituksia, sekä valintoja, jotka näkyvät henkilön suunnitelmissa, päätöksissä, teoissa ja tavoissa. Arvot nousevat esiin eri yhteisöissä ja yksilöiden välisessä kanssakäymisessä. (Riihimäen seudun terveyskeskuksen ky i.a.) Asiat, jotka henkilö kokee mielekkäiksi ja arvokkaiksi, sekä joiden kautta yksilöllä on mahdollisuus toteuttaa itseään, ovat menestymisen ja ihmisen viihtymisen tunteen taustalla (Suomen mielenterveys ry, i.a).

Arnetin tieteellisessä tutkimuksessa on perehdytty nuorten aikuisten arvoihin ja nuorten aikuisten maailmankuvan muodostamiseen. Nuorena aikuisuudessa henkilö muodostaa elämän- ja maailmankatsomuksensa, sekä hänen aatemaailmansa, jonka perusteella hän toimii. Lisäksi nuorena aikuisuudessa

oma maailmankatsomus vahvistuu. Ihminen tekee joka päivä elämässään moraalisia valintoja. Jokainen prosessoi jossain vaiheessa elämänsä, johon kuuluu henkilön uskonnollisuuden, uskomusten, sekä arvojen muotoutuminen. Nämä vaikuttavat henkilön moraaliksi käsitykseen, periaatteisiin ja siihen, miten hän oppii ja omaksuu asioita. Nämä käsitykset ohjaavat ihmistä hänen jokapäiväisessä elämässään. Jotkut muodostavat maailmankatsomuksena 18-vuotiaina, mutta osa ei ole muodostanut sitä pitkälle parikymppisenäkään. (Arnett, Jensen, 2015, 212.)

18 vuoden ikä on arvojen muotoutumisen näkökulmasta merkittävä, sillä silloin yksilön arvot kypsyvät ja yksilö on vastuussa itsestään, sekä päätöksistään. Tähän asti arvot ja käsitykset päämäärinä, joita tavoitellaan, sekä oma käyttäytyminen muotoutuvat hyvin pitkälti vanhempien, sukulaisten, toveriensa ja itselle tärkeiden vertaisryhmien määrittelemien arvojen kautta. Aika, jolloin ihminen löytää itselle sopivan tavan elää, on pidentynyt huomattavasti, sillä yhä vanhemmat hakevat itselle sopivaa elämän suuntaa ja tapaa elää. 30 vuoden ikää on pidetty taitekohtana arvojen näkökulmasta ihmisen elämässä, jolloin impulsiivisuus vähenee ja vastuu lisääntyy. Tähän asti on suotuisaa elää yhteiskunnassamme etuoikeuksin, jotka kuuluvat nuoruuteen. Nuoruusvaihe on tänä päivänä pitkittynyt joten, on hyvin tyypillistä, että nykypäivänä 30-vuotiaana ei tunneta täyttä aikuisuutta, ei ole hankittu lapsia tai solmittu avioliittoa (Mikkola, ym, 2006, 26– 28).

Helsingin Kalliossa asuvat nuoret aikuiset arvostavat kotia ja työpaikkaa, perhettä, ystäviä ja tuttuja, ja vapaa-aika on heille hyvin tärkeää. Vähiten tärkeänä arvona he pitävät uskontoa. (Mäkinen, 2009, 10.) Arvojen ja kulttuurin muutokset vaikuttavat siten, että nykypäivän olosuhteissa aikuistuneet henkilöt ajattelevat eritavoin kuin aiemmat sukupolvet, joiden arvomaailma oli toisenlainen. He muuttavat maailmaa ja korvaavat vanhempien sukupolvien arvokäsitykset vähitellen uudella ajattelullaan ja toiminnallaan. (Salomäki, ym, 2020, 13.) Nuoret aikuiset pohtivat paljon ympäristöasioihin ja ilmastonmuutoksen liittyviä asioita, sekä sitä minkälaisen arvomaailman he siirtävät jälkipolvelleen. (Arnett, Jensen, 2015, 212).

Ihmisen arvot muodostuvat eri uskomuksista ja asioista, jotka ovat yksilölle tärkeitä, sopivat hänen minäkuvaansa ja vaikuttavat positiivisesti yksilön elämänlaatuun. Ihmisen tiedostaessa omat arvonsa hänellä on mahdollisuus elää omannäköistä elämää. (Arnett, Jensen, 2015, 211.) Ihminen ei aina tiedosta omia arvojaan, jolloin niitä voi olla hankala toteuttaa ja toiminta saattaa olla ristiriidassa omien arvojen kanssa. Tällöin henkilön elämässä on yleensä vaikeuksia. Ihmisen tunnistaessa omat arvonsa hän kulkee selvemmin päämääriä kohten, joita hän haluaa saavuttaa. (Suomen mielenterveys Ry, i.a.)

2.3.2 Vaikuttaminen

Keskustellessa muiden kanssa voi tuntea, että kukaan ei ole samaa mieltä, samalla puolella tai kaikki muut ovat sinua vastaan. Tällöin tulee miettiä, mitä itse pystyy tekemään kyseisessä tilanteessa ja mihin asioihin itsellä on mahdollisuus vaikuttaa. Vähintä mitä itse voi tehdä tilanteessa, on vaikuttaa omaan asennoitumiseen. Tilanteita, joissa on mahdollisuus harjoittaa omaa asioihin vaikuttamisen kykyään ovat esimerkiksi oman koulun, yhdistysten, asuinalueen tai taloyhtiön kokoukset. (Opetushallitus, 2021.)

Ihmisellä tulee olla mahdollisuus vaikuttaa itselleen tärkeisiin asioihin muiden kanssa ja tuntea, että hän on luomassa jotain hyvää ja merkityksellistä yhdessä. Tämän lisäksi yksilöllä tulee olla mahdollisuus vaikuttaa elämässään itseä koskeviin asioihin, sekä ohjata elämänsä itselle mieleiseen suuntaan. Yksilöllä tulee olla mahdollisuus vaikuttaa yhteisiin asioihin erilaisissa palveluissa, ryhmissä, omassa asuinympäristössään, sekä laajemmin yhteiskunnassa. (Isola, 2017, 5). Omia näkemyksiään voi tuoda esiin osallistumalla julkiseen keskusteluun tai järjestystä johonkin ryhmään, jossa ajetaan jotakin tiettyä mielipidettä tai aatetta. Liittymällä järjestöihin tai yhdistyksiin pääsee ajamaan itselle tärkeitä asioita, kuten lapsiin ja nuoriin painottuvaa asiaa tai omaan harrastustoimintaan tai ammattiin liittyvää toimintaa. Monet kuuluvat nykypäivänä oman alansa ammattiyhdistykseen. (Nuorten elämä.fi.) Yhteiskunnan tulee tukea työelämän ulkopuolella olevia ihmisiä, siten, että heillä on mahdollisuus vaikuttaa omaan elämäänsä. Heidän tulee saada kokea onnistumisen kokemuksia, joita he

voivat tuoda näkyväksi (Terveyden ja hyvinvoinnin laitos, hyvinvoinnin ja terveyden edistämisen johtaminen, osallisuuden osa-alueet ja osallisuuden edistämisen periaatteet, 2021).

Ihmisen kieltäytyessä päättämästä ja vaikuttamista omiin tai yhteisiin asioihin, hänen tulee tyytyä siihen, mitä muut päättävät. Suomessa kansalla on päätösvalta päätettäessä yhteisistä asioista. (Opetushallitus 2021.) Vaikuttaminen perustuu yksilön tai suuremman joukon mahdollisuuteen muuttaa asioita, viedä asioita eteenpäin, saada hyväksi koetut asiat pysymään ennallaan ja puuttua epäkohtiin, sekä olosuhteisiin, jotka koetaan vääriksi. Vaikuttaessaan asioihin ihminen oppii uutta ja kokee onnistumisen, sekä epäonnistumisen kokemuksia.

Asiat eivät etene kerralla yleensä paljon, mutta ne edistyvät askel kerrallaan. Suunnitelmalla tulee olla tavoite, jotta voi saavuttaa halutun lopputuloksen. Vaikuttajilla tulee olla näkemys siitä mitä, miten ja miksi asioita muutetaan. (Maaseudun sivistysliitto, järjestötoimijan ABC, vaikuttaminen, 2021.)

2.3.3 Vaikuttaminen ja osallisuus

Nuorten aikuisten osallisuuden ja vaikuttamisen mahdollisuuksien toteutumista yhteiskunnassa tuetaan Suomen nuorisolaissa (L 1285/2016), joka koskee kaikkia alle 29-vuotiaita. Laki pyrkii edistämään nuorten aikuisten elämäntaitoja, kestävän kehityksen toteutumista, elämän, ympäristön, sekä terveiden elämäntapojen kunnioittamista. Laki puoltaa nuorten aikuisten mahdollisuuksia, sekä valmiuksia toimia aktiivisina kansalaisvaikuttajina. Laissa on säädetty erikseen nuorisotyöhön liittyvästä toiminnasta, jolla pyritään tukemaan nuorisopoliittista toimintaa. Nuorisotyö pyrkii turvaamaan nuorten aikuisten kasvua, sekä itsenäistymisen kehitystä, jotka tukevat nuorten aikuisten tietouden ja taitojen kehittämistä. (L1285/2016 §2, §3.) Aikuisten tehtävä on tukea nuorempien henkilöiden osallisuuden toteutumista ja auttaa heitä vaikuttamaan omaan elämäänsä, sekä yhteisiin asioihin. Osallisuuden kokemus lähtee kehittymään jo lapsena varhaiskasvatusvaiheesta ja jatkuu koulumaailmaan, sekä pitkälti aikuisuuteen. (Allianssi, tavoitteet nuorten hyvinvoinnille, 2018, 7.)

Perustuslaissa (L1999/731) on määritelty, että Suomessa jokaisella on mielipide ja sananvapaus. Jokainen voi vaikuttaa lainsäädäntöön äänestämällä, tekemällä aloitteita eduskunnalle, osallistua kannattamalla jotakin aloitetta tai osallistua aloitteen toteutumiseen hankkimalla uuteen aloitteeseen riittävän suuren määrän kannattajia. Vaikuttaminen on mahdollista tekemällä kuntalaisaloitteita, sekä osallistumalla lähidemokratiatoimintaan järjestöjen tai vapaaehtoistoiminnan kautta. (L 1999/731, §14, §27.) Osallisuutta edistetään kertomalla kansalaisille heitä itseään koskevaa tietoa eri vaikuttamisen mahdollisuuksista (Terveiden ja hyvinvoinninlaitos, hyvinvointi- ja terveyserot, osallisuus, 2020.)

Osallisuus ja vaikuttaminen edistävät toisiaan ja nivoutuvat yhteen (Soste, yhdessä tehty hyvä elämä kaikille, osallisuus on tunne siitä, että kuuluu johonkin, kansalaisyhteiskunta, 2021). Osallisuuden toteutumisen kannalta henkilöllä tulee olla mahdollisuus vaikuttaa yhteisiin asioihin aktiivisesti, sekä sitoutuneesti (Leeman, Kuusio, Hämäläinen, 2015, 5). Esimerkiksi järjestötoimintaan kuulumalla vahvistetaan ihmisen kykyjä osallistumiseen ja luodaan mahdollisuuksia osallisuuden kokemiseen. Omia voimavaroja tulee pyrkiä vahvistamaan itse erilaisin keinoin. Osallisuuden kokemiseen kuuluu, että henkilö tunnistaa omat voimavaransa, sekä tiedostaa oman terveydentilansa ja elää sen määrittämän tilanteen mukaan. Osallisuuden kokemiseen kuuluu, että henkilöllä on mahdollisuus kartoittaa omaa sosiaalista pääomaansa ja kokea voimaantumisen tunnetta. Muiden tuki vaikeina aikoina on tärkeää. (Soste, yhdessä tehty hyvä elämä kaikille, osallisuus on tunne siitä, että kuuluu johonkin, kansalaisyhteiskunta, 2021.) Osallisuuden kokemus syntyy, kun ihminen oivaltaa hyödyt, jotka osallisuus hänelle mahdollistaa (Leeman, Kuusio, Hämäläinen, 2015, 5).

2.3.4 Arjen valinnat ja vaikuttaminen

Jokaisella ihmisellä on mahdollisuuksia vaikuttaa valinnoillaan omaan elämäänsä, sekä yhteisiin asioihin. Teemme joka päivä omassa elämässämme pieniä valintoja ilman, että edes huomaamme niitä. Omiin arjen valintoihin kuuluu

oma henkilökohtainen elämänpoliittinen vaikuttaminen. On tärkeää, että ihminen pyrkii näyttämään omilla valinnoillaan esimerkkiä muille. (Nuorten elämä.fi, 2021.) Jokainen meistä tekee valintoja perheenjäsenenä, ystävänä, kuluttajana, opiskelijana sekä kansalaisena, millä on vaikutusta jokapäiväiseen elämäämme (Opetushallitus, 2021).

Nuoret aikuiset vaikuttavat tällä hetkellä eniten elämänpoliittisesti, tuomalla esiin mielipiteitään ja vaikuttamalla asioihin vapaaehtoistoiminnan, omien harrastusten tai oman elämäntapansa kautta. Vaikuttaminen näkyy ihmisen jokapäiväisissä arjen valinnoissa esimerkiksi siten, ostaako henkilö vaatteensa tai tavaransa tietystä kauppaketjusta vai kirpputorilta tai lainaako ja kierrättääkö hän tavaransa ystävien kesken tai ostaako hän kaiken uutena. Valintoihin kuuluu, kulkeeko henkilö autolla, pyörällä tai käyttääkö hän julkista liikennettä. Jokaisella arjen valinnalla on merkitystä kokonaiskuvassa. (Nuorten elämä.fi, 2021.)

Helsinkiläisnuorten tapa vaikuttaa yhteiskunnallisesti on tyypillisesti tehdä eettisiä valintoja ruoka tottumuksissa ja ekologisia valintoja ostopäätöksissä. Naisista 80 prosenttia ja miehistä 67 prosenttia on tehnyt ostopäätöksiä eettisten ja ympäristöystävällisten ratkaisujen perusteella. Ostopäätöksillä vaikuttaminen ja toimiminen järjestöissä lisääntyvät iän myötä. Miehet vaikuttavat verkkoyhteisöissä naisia aktiivisemmin. (Myllyniemi, 2015.) Nuorten aikuisten vaikuttaminen näkyy sosiaalisessa mediassa ja kaveriporukan vaikuttamisella yhteiseksi koettuun tärkeään asiaan (Tampereen yliopisto, Tampereen ammattikorkeakoulu, tutkimus:

Itsenäistyvät nuoret haluavat olla osa yhteiskuntaa, 2020).

2.3.5 Päätöksentekojärjestelmät

Nuoret aikuiset ovat kiinnostuneita nykypäivänä yhteiskunnallisesta vaikuttamisesta, mutta eivät kiinnostu helposti yhteiskunnan rakenteista tai päätöksentekojärjestelmistä, mikä on huono tilanne demokratian tulevaisuuden kannalta. Nuorille aikuisille tulisi olla mahdollisuus päästä vaikuttamaan yhteiskunnan kaikilla tasoilla paikallisesti, alueellisesti, valtakunnallisesti, sekä

Euroopan unionissa, jotka luovat pohjan aktiiviselle kansalaisvaikuttamiselle. Peruskoulusta ja toiselta asteelta tulisi saada tarvittavat valmiudet vaikuttaa yhteiskunnallisiin asioihin. Nykypäivänä koulutusjärjestelmä ei anna nuorille aikuisille riittävää valmiutta toimia vaikuttavasti yhteiskunnassa tai lähiympäristössä. Nuoret ja nuoret aikuiset saavat harjoitusta vaikuttamiseen osallistumalla kouluissaan oppilaskunnan toimintaan. (Allianssi, tavoitteet nuorten hyvinvoinnille, 2018, 7.)

Nuorista aikuisista 61 prosenttia on kiinnostunut politiikasta. Nuoret aikuiset pitävät tärkeimpinä vaikuttamisen keinoina äänestämistä, ehdolle asettumista, aktiivista järjestössä ja nuorisovaltuustossa vaikuttamista. Nuoret aikuiset mieltävät poliittisen keskustelun tärkeäksi vaikuttamisen keinoksi. (Pekkarinen, Myllyniemi, 2018, 205.) Nuoret aikuiset eivät silti osallistu tällä hetkellä kovinkaan vahvasti puoluepoliittiseen toimintaan, koska monilla on kokemus, että heitä ei oteta helposti mukaan politiikkaan. Moni kaipaa lisätietoa vaikuttamisesta ja arvostusta yhteiskunnallisena toimijana. (Tampereen yliopisto, Tampereen ammattikorkeakoulu, tutkimus: Itsenäistyvät nuoret haluavat olla osa yhteiskuntaa, 2020.)

Ihmisiä kannustetaan tänä päivänä entistä enemmän osallistumaan yhteiseen päätöksentekoon esimerkiksi äänestämällä, sillä se lisää hyvinvointia (Sosiaali- ja terveysministeriö, 2014, 3). Nuoret aikuiset eivät äänestä aktiivisesti vaaleissa ja heidän ikäryhmänsä äänestysaste on kaikkein matalin. Syrjäytyneiden tai syrjäytymisvaarassa olevien nuorten aikuisten äänestysaste on vielä matalampi. Nuori aikuinen syrjäytyy helposti äänestämisestä, jos ensimmäinen äänestyskertta vaaleissa siirtyy myöhemmälle iälle. (Allianssi, tavoitteet nuorten hyvinvoinnille, 2018, 7.)

Nuorten aikuisten vaikuttamisen mahdollisuuden toteutumiseksi tarvitaan lakisäätteisten vaikuttamisryhmien lisäksi enemmän sähköisiä alustoja, joissa voi tuoda mielipiteitään esiin, kuten bloggaamalla ja vloggaamalla. Ne ovat nuorille aikuisille tyypillisiä vaikuttamisen alustoja ja siksi niitä tulee käyttää. Budjetointia, joka on kohdennettu nuorten aikuisten vaikuttamisen mahdollisuuksien lisäämisen, on kasvatettava. Aikuisten kanssa kasvotusten toteutuvaan

keskusteluun, jonka kautta nuorten aikuisten ideoita ja ajatuksia viedään eteenpäin, tulee lisätä resursseja. (Allianssi, tavoitteet nuorten hyvinvoinnille, 2018, 7)

3 NUORTEN AIKUISTEN USKONNOLLISUUS

Allardt ei ole maininnut hyvinvoinnin määritelmiin liittyvässä teoriassaan uskonnollisuutta yhtenä hyvinvoinnin osa-alueena. Muissa tutkimuksissa korostuu uskonnollisuuden tärkeys osana hyvinvointia, sekä maailmankuvaa ja yksilön arvoja. Siksi koen tärkeänä käsitellä nuorten aikuisten uskonnollisuutta osana hyvinvointia.

3.1 Nuoret aikuiset hengellisyys ja uskonnollisuus

Nuorilla aikuisilla on tänä päivänä hyvin monipuolinen kuva uskonnosta ja hengellisyydestä. Identiteetin muodostumiseen ja elämään kuuluu uskonnollisten näkemysten muotoutuminen ja itsetutkiskelu, kuten uskomukset yliluonnollisiin asioihin, Jumalaan, ihmisen olemassaolon merkitys, tuonpuoleinen elämä kuoleman jälkeen ja eettisten kysymysten muotoutuminen, kuten mikä on oikein ja mikä väärin. Nuoret aikuiset pohtivat ja tasapainoilevat näiden eettisten kysymyksiensä kanssa. Uskonnolliset nuoret aikuiset toteuttavat nykypäivänä päämäärätietoisesti uskonnollisuuttaan omalla tavallaan. (Arnett, Jensen, 2015, 212.)

Nuoret aikuiset aktivoituvat tyypillisesti 25 vuoden iässä ajattelemaan omaa uskonnollisuuttaan. Rippikoulu vaikuttaa merkittävästi monen nuoren elämään ja käsitykseen omasta uskonnollisuudesta. Vanhemmilla on suuri vaikutus monen nuoren kohdalla, miten nuori aikuinen omaksuu uskonnollisuuden omassa elämässään. Uskonnon periytyminen vanhemmilta lapsille on heikentynyt merkittävästi Euroopassa. Uskonnon periytyksen vaikutus jatkuu tyypillisesti

nuoreen aikuisuuteen saakka, jolloin nuori aikuinen valitsee aikuisikää koskevat arvonsa.

(Niemelä, 2020).

Tänä päivänä keskustelu hengellisistä ja uskonnollisista asioista on jokseenkin tabu ja ottaessa asian esiin, se saattaa ihmetyttää kanssa keskustelijoita (Anand, Jones, Gill, 2013, 160). Nuorena aikuisuudessa omaa uskonnollista identiteettiä pohditaan enemmän kuin missään muussa ikävaiheessa (Arnett, Jensen, 2015, 212). Spiritualiteettia on pidetty ihmisen Jumalan ja ihmisen kohtaamisena, henkilön hengellisen elämän toteuttamisena, sen harjoittamisena, sekä luottamuksena johonkin korkeampaan (Mikkola, Niemelä, Petterson, 2006, 88). Hengellisyys perustuu omaan sisällä olevaan kokemukseen, johon kuuluu omien tarpeiden tutkiminen ja toteuttaminen (Hauta- Aho, Tornivaara, 2009, 40). Elämään kuuluvat myös muut kysymykset kuin uskonnolliset kysymykset, Ihminen on kuitenkin kokonaisuus (Arnett, Jensen, 212). Hengellisyys ylittää materiaalisen maailman. Hengelliset ja uskonnolliset asiat voidaan tuntea järjellä, sekä tunteella. Hengellisyyttä voi harjoittaa monella tapaa, kuten rukoilemalla, pohdiskelemalla, meditoimalla tai lukemalla hengellistä kirjallisuutta. Hengellisyys ja uskonnollisuus elämän loppu vaiheessa on tyypillistä. (Anand, Jones & Gill, 2013,161.)

Nuorten ja nuorten aikuisten uskonnollisuus on merkittävästi vähäisempää kuin vanhemmilla ikäluokilla. Erityisen voimakas muutos on havaittu nuorten naisten uskonnollisuudessa. Ns. Z-sukupolveen kuuluvista eli 15–29 - vuotiaista naisista uskonnollisia oli 19 prosenttia, kun saman ikäisistä miehistä uskonnolliseksi määritteli itsensä 27 prosenttia. Naisten miehiä vähäisempi uskonnollisuus on uusi ilmiö Suomessa, mutta se on poikkeuksellista myös kansainvälisesti, sillä suomen ohella vain Ranskassa on havaittu sama ilmiö. Muutoksen suuruus ilmenee, kun Z-sukupolven nuoria naisia verrataan 1940-luvulla syntyneisiin. (Salomäki, ym 2020, 38–39, 77.)

Kuvio 1. Suomalaisen usko ikäryhmittäin eräisiin kristillisiin uskomuksiin (Salomäki, Hytönen, Ketola, Salminen, Sohlberg, 2020, 44).

Kuvion 1 luvut kertovat siitä, että suomalaisessa yhteiskunnassa on parhaillaan tapahtumassa merkittävä muutos, joka ilmenee erityisesti naisten suhtautumisessa kristinuskon perususkomuksiin. Nuorten aikuisten uskonnollisuus alkaa näyttäytymään epätavallisena, vähemmistöilmionä. Tulosta arvioitaessa on kuitenkin tärkeää pitää mielessä, että uskonnollisuus ja ei-uskonnollisuus ovat laatumääreitä, jotka eivät kerro kaikkea ihmisen uskomuksista, identiteetistä ja konkreettisesta uskonnonharjoituksesta. Ne ovat enemmän sosiaalisia mielikuvia, jotka ovat liitettävissä uskonnollisuuteen. (Salomäki, ym. 2020, 44.)

Nuoret aikuiset muodostavat oman uskonnollisuutensa valitsemalla itselleen omiin uskomuksiinsa sopivat uskonnolliset piirteet ja sisällöt erilaisista uskonnoista ja elämän arvoista, kuten hindulaisuudesta, muista idänuskonnoista ja uushenkisyydestä. Nuoret aikuiset ovat hyvin avoimia muutoksille, jotka saattavat vaikuttaa heidän uskonnolliseen ja henkiseen identiteettiinsä. (Wilska 2006, 54.) Uushenkisyys eli New agen harjoittaminen on kasvanut huomattavasti nuorten aikuisten parissa. Siihen kuuluu henkimeedioihin uskomisen ja kanavoinnin harjoittaminen, joka ei ole liitettävissä millään lailla kristinuskoon. Z-sukupolven edustajista eli 15–29 -vuotiaista ja milleniaaleista eli 30–39 -vuotiaista, joka neljäs uskoo kanavointiin. (Salomäki ym, 2020, 82).

3.2 Hengellisyys, uskonnollisuus ja hyvinvointi

Hengellisyys on arvostettu ja ratkaiseva tekijä terveyden edistäjänä, sillä hyvälaatuinen ja terveperäinen hengellisyys elämässä tekee elämän laadun paremmaksi. Hengellisyys vaikuttaa positiivisesti mielihyvän tunteeseen. Hengellisten coping- strategioiden on todettu olevan hyväksi. Hengellisyyden on todettu parantavan ihmisiä, joiden elämässä on vaikeuksia, jotka kärsivät vaivoista tai sairauksista. Hengellisyyden ja uskonnollisuuden on koettu vapauttavan ihmisiä. (Anand, Jones & Gill, 2013, 161.) Usko on monelle elämän tuki pilari ja hyvinvoinnin lähde, josta saa turvaa. Usko on monelle elämästä perustus, joka luo toivoa elämään. Oma usko voi toimia voimaannuttavana, mutta etenkin se on sitä silloin, kun se voidaan jakaa ystävien kesken. Oman henkilökohtaisen uskon hoitaminen ja vaaliminen on monelle tärkeää, koska sillä on vaikutus hyvinvointiin. (Boberg, 2020, 1.)

Ihmisen henkinen ja hengellinen hyvinvointi on yhteydessä yksilön sosiaaliseen hyvinvointiin. Henkilön kokonaisvaltainen hyvinvointi korreloi yksilön terveystottumusten- ja niihin liittyvien valintojen kanssa, jotka voivat näkyä henkilön fyysisessä terveydenlaadussa, sekä sairastuvuudessa. Ihminen on kuitenkin biopsykososiaalinen ja henkinen kokonaispersoonana. Hengellisyyden ja terveyden vuorovaikutussuhdetta on vaikea osoittaa mittaustuloksien, mutta niiden välistä suhdetta ei voi kieltääkään lääketieteellisen kirjallisuuden ja muun tutkimuksen perusteella. (Karvinen 2009, 25, 43.)

Samtan mukaan hengellisyydellä ja uskonnollisuudella on positiivinen yhteys ihmisen hyvinvointiin ja mielenterveyteen. Hyvinvoinnin osa- alueet ovat yhteydessä toisiinsa, siten, että ihmisen voidessa hyvin tai huonosti jollain hyvinvoinnin alueella, sillä on vaikutus ihmisen kokonaisvaltaiseen hyvinvointiin. Ihmisen voidessa hengellisesti hyvin, tällä on vaikutusta henkilön kokonaisvaltaiseen hyvinvointiin, johon kuuluu fyysinen, psyykinen, emotionaalinen ja hengellinen ulottuvuus. Ihmisellä tulee vastaan elämässä tärkeitä päätöksiä, joihin hänen tulee löytää ratkaisu, vastoinkäymisiä ja muita elämään kuuluvia ongelmia, jolloin uskonnollisuus ja hengellisyys ovat suuri apu, jotka tukevat ihmistä vaikeissa tilanteissa ja suojaavat hänen mielenterveyttään.

Hengellisyys on monelle voimavara elämässä, joka ehkäisee masennusta ja ahdistusta. (Samta, 2015, 31.)

Spechtin mukaan sen lisäksi, että hengellisyydellä on positiivinen vaikutus mielenterveyteen, sen on myös todettu olevan terapeutinen hoitokeino. Ihmiset, jotka harjoittavat uskonnollisuuttaan terapeuttisena keinona kokevat enemmän tyytyväisyyttä elämässään, Monet mieltävät, että rukoilu ja meditaatio lisäävät hyvinvointia. (Specht ym., 2005, 52.) Usko antaa voimaa ja tukee yksilön psyykkistä hyvinvointia arjessa. Tämän päivän arki on vaativaa niin opiskelussa kuin työelämässä ja nuoret aikuiset kohtaavat haasteita jokapäiväisessä elämässään. Tämän seurauksena monet nuoret aikuiset tarvitsevat pärjätäkseen ja selviytyäkseen arjesta vahvaa uskoa ja hengellisyyttä, joka antaa heille sisäistä voimaa jaksaa vaativista arjen vaatimuksista. (Burney, Osmany, Khan, 2017, 1481.)

Vahvat oma hengelliset arvot, sekä uskonnollinen identiteetti vaikuttavat tutkitusti nuorten aikuisen tahtoon kulkea itselle kohti tärkeitä päämääriä ja tahtoon itse päättää asioistaan (Burney, Osmany, Khan, 2017, 1481). Heikko uskonnollinen identiteetti ja matalat uskonnolliset arvot ovat yhteydessä nuorten aikuisten terveyskäyttämisen riskeihin, kuten tupakan, alkoholin, kannabiksen käyttöön, sekä masennukseen ja muihin terveysongelmiin (Anand, Jones & Gill, 2013,161).

Lääketieteellisen aikakauskirjan Duodecimin tutkimuksen mukaan ihmiset, jotka ovat uskonnollisia voivat paremmin kuin ne, jotka eivät ole uskonnollisia. He kokevat saavansa Jumalalta lohdutusta ja onnea elämäänsä toisin kuin uskomattomat. Hyvinvointi, joka on seurausta uskosta, määräytyy pitkälti sen mukaan, perustuuko henkilön usko sisäiseen vai ulkoiseen uskonnollisuuteen. Tutkimuksen mukaan henkilö, jonka usko perustuu sisäiseen tunnustukseen eli hän tunnustaa ja harjoittaa uskoaan lähtökohtaisesti itsensä takia voi paremmin, kuin henkilö, joka harjoittaa uskoaan ulkoisten syiden takia. Ulkoiset uskonnollisuuden harjoittamisen syyt perustuvat tyypillisesti uskonnollisen aseman tavoitteluun, hyvinvoinnin lisäämisen tavoitteluun tai turvallisuuden tarpeen toteutumiseen. Tällöin haettu terveyshyöty jää kuitenkin usein saamatta.

Uskonnollisuudessa hyvinvoinnin ei tule olla päämäärä, vaan ikään kuin sivutuote. Ihminen voi paremmin, jos ei etsi uskosta ensisijaisesti hyvinvointia. (Stenlund, 2017.)

Sloanin vuoden 2000 tutkimuksen mukaan seurakuntaan osallistuminen edistää terveyttä ja lisää hyvinvointia enemmän kuin mihinkään muuhun toimintaan osallistuminen (Sloan, 2000). Boberg tutki gradussaan, että moni saa seurakuntayhteisöstä voimaa, mutta silti moni kokee seurakunnassa ulkopuolisuuden tunnetta. Nuoret aikuiset kokevat hengellisyyden pääasiassa voimavarana, joka voi sisältää kuitenkin ristiriitoja ja haasteita elämässä, kuten vakaumuksellinen ero parisuhteessa ja muissa ihmissuhteissa. (Boberg, 2020, 1.)

3.3 Nuoret aikuiset ja kuulumisen kirkkoon

Luterilainen kirkko on nähnyt nuoret aikuiset ongelmana kirkon toiminnassa 2000-luvun alussa ja sen jälkeen (Hauta-Aho, Tornivaara, 2009, 13). Luterilaisilla kirkoilla ei ole tällä hetkellä toimintaa tai toimintamalleja, joita se voisi tarjota nuorille aikuisille. Nuoret aikuiset ovat tällä hetkellä kirkon nuorisotyön haaste. (Tähkää, 2012, 48–49.) Lähivuosina vähiten uskonnollinen sukupolvi eli milleniaalit, jotka ovat 1980-luvulla syntyneitä tulevat olemaan lähivuosina erityisen merkittävässä yhteiskunnallisessa roolissa (Salomäki ym, 2020, 13). On tärkeää löytää keinot, miten kirkko, seurakunnat ja kristilliset järjestöt kykenevät vastaamaan kulttuurinmuutokseen, jonka nuoret aikuiset ovat luoneet. Tämän päivän nuoret aikuiset eivät saisi olla kirkon kannalta kadotettu sukupolvi. (Hauta-Aho, Tornivaara, 2009, 12–13.)

Kirkkoon kuului vuoden 2019 lopussa 68,7 prosenttia koko maan asukasluvusta. Helsingin ja Espoon hiippakunnissa kirkkoon kuuluvien jäsenten osuus on kaikkein matalin. Tänä päivänä kirkkoon kuulumisen tai siitä eroaminen on monen kohdalla arvovalinta. Kirkkoon kuulumisen taustalla on monen kohdalla mahdollisuus osallistua kirkollisiin toimituksiin, sekä sen tarjoamaan yhteisölliseen toimintaan. Monet arvostavat kristillisiä juhlapyyhiä. Nuorten

aikuisten kirkosta etäännyntymiseen on puututtava tavoittavalla toiminnalla, joka tulee tulevaisuudessa toteutumaan yhä enemmän kirkon ulkopuolella. Syy tähän on siinä, että erittäin suurella joukolla suomalaisista ei ole yhteyttä kirkkoon tai yhteys on ohut. (Salomäki ym., 2020, 55–56, 63–64, 66.)

Kirkon tulevaisuuden kannalta on erittäin huolestuttavaa, että rippikouluun seurakunnissa osallistuu kokonainen ikäluokka, mutta muutamaa vuotta myöhemmin rippikouluun ja mahdollisesti isostoimintaan osallistuneista nuorista suuri osa eroaa kirkosta. Seurakunnissa ei ole olemassa tänä päivänä yhtä selkeää nuorten aikuisten joukkoa. Toimintaa painotetaan tällä hetkellä liikaa rippikoulu- ja isostoimintaan, jonka vuoksi nuorten aikuisten toimintaan ei jää enää resursseja. (Tähkää, 2012, 48–49.) Evankelis-luterilaisen kirkon pitkittäistutkimusaineiston mukaan, nuoret aikuiset alkavat pohtimaan suhdettaan kirkkoon keskimäärin 25vuotiaana aikuisuuden kynnyksellä. Tällöin he aktivoituvat miettimään jäsenyyttään kirkossa, pysyvätkö vai eroavatko he siitä. Tutkitusti 20 ikävuoden jälkeen oma suhde kirkkoon, muuttuu oleellisesti kriittisemmäksi. Tutkimuksen mukaan 25-vuotiaista vain n. 5 % ei voisi kuvitella eroavansa kirkosta. Ne nuoret, jotka miettivät 20-vuotiaina kirkosta eroamista ovat tyypillisesti tehneet sen 25 ikä vuoteen mennessä. (Kokkonen 2017, 138.)

Uskonto ei merkkää valtaosalle nuorten aikuisten arkipäivässä paljoo ja heidän kytköksensä kirkkoon ja seurakuntaan on tunnetusti vähäinen. Tällöin jopa yksi kannanotto tai mediakirjoitus, joka ei vastaa omia näkemyksiä, negatiivinen kohtaaminen kirkon työntekijän kanssa tai kirkon asiakaspalvelussa voi aiheuttaa nuoren aikuisen eroamisen kirkosta. Kirkossa käytetyt toimintamuodot, kieli, sekä niiden ilmaisu ei vetoa nuoreen aikuiseen tänä päivänä. Etenkin kaupungeissa seurakuntien on vaikea toimia mahdollistajina, jotka tarjoavat nuorelle mielekästä toimintaa, sekä yhteisön, sillä sosiaalisen verkostoitumisen mahdollisuuksia on niissä todella kattavasti. Kirkko on menettänyt pitkälti auktoriteetti asemansa, jota pidetään vanhahtavana. Kuitenkin vaikka osallistuminen kirkon ja seurakunnan organisoituun toimintaan on vähäistä, kristillisyyttä elämäntapana ja siihen liittyviä arvoja pidetään tärkeinä hyvän ja lähimmäisenrakkauden edistäjinä nuoren aikuisen elämänpiirissä. Kirkon tulisi ensisijaisesti olla avoin yhteisö ja arvoinstituutio, joka tarjoaa nuorelle aikuiselle mahdollisuuden kohdata Jumalan,

sekä auttaa kristillisen identiteetin syntyemisessä ja sen vahvistamisessa. (Hauta-Aho & Tornivaara, 2009, 13–14.)

Leena Koski toi pro-gradussaan esiin, että nuoret aikuiset näkevät kirkon olevan yhä osa yhteiskuntaa, sekä Suomalaista kulttuuria. Nuoret aikuiset näkevät kirkon merkittävänä auttajana. Heidän odotuksensa ajatuksensa kirkosta ovat ristiriitaisia ja jakautuvat kahtia: toisaalta kirkon toivotaan pitävän yllä perinteistä roolia, muotoutuneita käsityksiä ja arvoja, mutta toisaalta odotetaan, että kirkon tulisi nykyaikaistua. Kirkolla on edessä uusi aika, jolloin sen tulee löytää uusi paikkansa nyky-yhteiskunnassa ja tämän päivän sukupolven ihmisille. (Koski, 2015, 2.) Kirkon on luotava uudenlainen viestintästrategia ja vahvistaa uudenlaista dialogia, joka tavoittaa nuoria aikuisia, siten, että heillä olisi paremmat mahdollisuudet osallistua toimintaan. Dialogin toteutuminen ja viestinnän onnistuminen seurakunnan ja nuorten aikuisten välillä edellyttää nykyisten ja tulevaisuuden sosiaalisen median tekniikoiden hallintaa ja sujuvaa käyttöä. Tämän takia on lisättävä koulutusta, jotta tekniikka olisi hallittavissa ja dialogin onnistunut. Kirkon on mentävä sinne missä nuoret aikuiset ovat, eli sosiaaliseen mediaan (Seppänen, 2014, 2.)

Tyypillistä, että nuoret aikuiset eivät tarvitse yhteiskunnallisia ja muita instituutioita tai järjestöjä siihen, että he kykenisivät harjoittamaan omaa hengellisyyttään (Wilska, 2006, 54.). Monet nuoret aikuiset eivät tarvitse enää kirkon toimituksia, sillä nuoret aikuiset kastavat yhä vähemmän lapsiaan ja avioituvat entistä vähemmän ja myöhemmin. Monen nuoren aikuisen kirkkoon kuulumiseen vaikuttaa hänen asuinpaikkansa. Monet nuoret aikuiset ovat lähteneet lapsuuden kotiseuduiltaan opintojen, työn tai ihmissuhteiden vuoksi ja heidän seurakuntayhteytensä on katkennut asuinpaikan vaihtumisen vuoksi. Kiinnittyminen uuteen kotipaikkakuntaan voi olla vaikeaa. Monet heistä ei ole saaneet solmittua seurakuntayhteyttä uudella kotipaikkakunnallaan. (Mikkola 2006, 6.)

Kirkkoon kuuluvat nuoret aikuiset arvostavat kuitenkin kirkkoon kuulumattomia enemmän mahdollisuutta hiljentymiseen yhdessä ja kuulumista yhteisöön, jossa on mahdollisuus kasvaa hengellisesti. Tämän perusteella kirkkoon kuuluvat

nuoret aikuiset tarvitsevat vielä kirkkoa, jotta heillä on mahdollisuus harjoittaa omaa hengellisyyttään. (Mikkola ym, 2006, 302–304.) Kuitenkin monet nuoret aikuiset kaipaavat yhteisöllisyyttä ja jotain, johonka kuulua (Wilska, 2006, 54).

Nuorten suhdetta kirkkoon on tutkittu enemmän kuin nuorten aikuisten ja nuorten suhteesta kirkkoon löytyy enemmän teoretietoa etenkin opinnäytetöiden ja muiden tutkimusten perusteella. Aiheesta ei ole tehty montaa teosta. Mainitsen teokset vuodelta 2006 urbaani usko - Nuoret aikuiset, usko ja kirkko, sekä vuodelta 2009 Kirkosta kiinni, joissa on tutkittu kattavasti nuorten aikuisten suhdetta kirkkoon ja uskontoon. Opinnäytetöistä mainitsen Ronja Rusasen (2015) opinnäytetyön: Eipä se enää kiinnosta - Tapaustutkimus helsinkiläisten nuorten aikuisten suhteesta seurakuntaan, jossa on käsitelty kattavasti nuorten aikuisten kirkkoon kuulumiseen teemaa. Pro graduista mainitsen Leena Kosken (2015) tutkimuksen Nuorten aikuisten ajatuksia Suomen evankelisluterilaisesta kirkosta.

3.4 Nuorten aikuisten vaikuttaminen kirkon toimintaan

Kirkon toiminnan kannalta nuoret aikuiset ovat ehdoton avainryhmä. Ikääntyvässä kirkossa on tärkeä kuulla niitä ikäryhmän sirpaleita, jotka toiminnassa ovat vielä mukana. Vain nuorten aikuisten ääntä kuulemalla, seurakunnan nuorisotyötä voidaan kehittää. (Tähkää 2012, 48–49.) Jotta kirkolla olisi tulevaisuus ja, jotta se pysyisi mukana nuorten aikuisten elämässä, nuorilla aikuisilla tulee olla mahdollisuus vaikuttaa kirkon päätöksentekoon sen tärkeissä elimissä ja myös ruohonjuuritasolla (Hauta-Aho & Tornivaara, 2009, 15–16). Nuorille aikuisille on tärkeää kuulua yhteisöön, jossa he saavat tuoda esiin omia näkemyksiään ja vaikuttaa yhteisönsä toimintaan oman arvomaailmansa pohjalta (Sinkko, Wallius 2018, 18).

Nuorisotyön haaste tänä päivänä on lisätä nuorten aikuisten valmiuksia toimia täysvaltaisina seurakuntalaisina, antaa heille mahdollisuuden vaikuttaa toimintaan ja tuottaa heitä miellyttävää toimintaa. Nuorten aikuisten toiminnan tukemiseen tarvitaan nuorisotyön lisäksi muitakin resursseja. Tämän hetken

panos ei ole riittävä, vaan toimintaa tulee toteuttaa eri työalojen kesken. Toiminnan kehittämiseksi tarvitaan ennakkoluulottomuutta, uusia raikkaita ideoita, sekä rohkeaa heittäytymistä. (Tähkää 2012, 48–49.)

Navi on Suomen evankelisluterilaisen kirkon vaikutuksen alaisena toimivan Lasten ja nuorten kirkon perustama vaikuttamisryhmä, joka pitää yllä alle 30-vuotiaiden kirkollisten vaikuttajien ja valtuutettujen verkostoja. Sen tarkoitus on saada lisättyä alle 30-vuotiaiden luottamushenkilöiden määrää (Hauta- Aho, Tornivaara, 2009, 15.) Navin tarkoitus on edistää nuorten aikuisten vaikutusmahdollisuuksia kirkon hallinnollisissa elimissä. Navi tekee ajankohtaisista teemoista kannanottoja, sekä tuo nuorten aikuisten ajatuksia esille sosiaalisessa mediassa. Navi tukee nuorten aikuisten osallisuutta kirkossa, tarjoamalla tietoa, tukemalla, sekä järjestämällä tapahtumia. Navi toimii nuorten aikuisten äänenä tekemällä kampanjaa nuorten vaikuttajien puolesta, ottaa kantaa kirkon päätöksiin ja edustaa nuoria aikuisia kirkon työryhmissä, sekä kouluttaa nuoria aikuisia, jotka ovat päässeet valtuustoihin. (Navi, mikä navi, lasten ja nuorten keskus, i.a) Nuoria aikuisia ei ole tarpeeksi kirkon luottamustoimissa. Evankelis-luterilaisen kirkon vaaleissa saavat äänestää kaikki 16 vuotta täyttäneet, jotka kuuluvat kirkkoon.

Vuonna 2014 seurakuntavaaleissa alle 30-vuotiaita oli ehdolla kirkkovaltuustojen vaaleissa 814 ja seurakuntaneuvostojen vaaleissa 365. Valituista luottamushenkilöistä alle 6 % oli alle 30-vuotiaita. (Allianssi, Suomen nuorisolan kattojärjestö allianssi ry, 2018.)

Toiminta muuttuu yhteiseksi, kun kirkon toimintaa aletaan kehittämään yhdessä ja toiminnan toteutusta suunnitellaan yhdessä. Toiminnan yhtenäisyyden ja tasaarvoisuuden kannalta, nuorten aikuisten näkemykset kirkon käytännöistä, sen sanomasta ja viestinnästä, tulee huomioida. Yksilön perustarpeisiin kuuluu, että hänellä on mahdollisuus vaikuttaa asioihin ja toimintaan, joihin hän osallistuu ja tuntee, että hän kokee olevansa tervetullut mukaan toimintaan. Lähimmäisen rakkauden toteutumisen tulisi olla kirkon yhteinen tavoitetilä (Seppänen, 2014, 2.)

4. TUTKIMUKSEN TOTEUTTAMINEN

Tutkimus on toteutettu keräämällä aiempaa teoria tietoa nuorten aikuisten kirkkoon kuulumisesta, sekä uskonnollisuudesta ja hengellisyydestä. Tutkimuksen aineisto on saatu verkon kautta Webropol-kyselyn avulla ja osallistumalla Helsingin Tuomiokirkko seurakunnan Löydä- yhteisö viikkoon, sekä jalkautumalla Mall of Tripla kauppakeskukseen. Myöhemmin tutkimuksessa käytetty nimeä Tripla.

4.1 Tutkimuksen suorittaminen

Tutkimuksessa vastataan seuraaviin kysymyksiin:

- 1) Miten nuoret aikuiset kokevat mahdollisuutensa vaikuttaa kirkon toimintaan- Haluavatko ja pystyvätkö he vaikuttamaan luterilaisen kirkon toimintaan?
- 2) Minkälaista toimintaa nuoret aikuiset toivovat kirkolta?
- 3) Miten nuorten aikuisten uskonnollisuus, hengellisyys ja hyvinvointi liittyvät yhteen?

Tutkimus on tehty osana Löydä yhteisö -viikkoa, joka toteutettiin Helsingin Tuomiokirkkoseurakunnassa syksyllä 2020. Tutkimuksen kysely on suunnattu nuorille aikuisille. Olin mukana Löydä yhteisö viikolla monessa tapahtumassa keräämässä vastauksia kyselyyn nuorilta aikuisilta. Löydä yhteisö viikon toteuttamisen taustalla on Diakonia- ammattikorkeakoulun Sosionomi-kirkonnuorisotyönopiskelijat, jotka toteuttivat viikon osana omaa opinnäytetyöprosessiaan. Viikon ideana oli tukea nuoria aikuisia, jotka ovat hiljalleen muuttaneet Helsinkiin ja etsivät mahdollisesti seurakuntayhteisöä itselleen uudesta kotikaupungistaan. Sain myös kyselyyn runsaasti vastauksia

Facebook-ryhmän ”Nuoret uskovat” kautta, jossa linkki kyselyyn oli kaksi viikkoa. Vastauksia sain myös jalkautumalla Helsingin keskustaan.

Tutkimuksen suorittamisessa oli monia mutkia matkassa. Lähtökohtainen tilanne opinnäytetyön alussa oli se, että meitä oli neljä opiskelijaa. Erimielisyyksien ja ryhmädynamiikan takia jakauduimme opinnäytetyössä kahtia siten, että muodostimme kaksi paria ja jatkoimme siten opinnäytetyötä. Uuden työparini kanssa, saimme uuden aiheen opinnäytetyöhön ja yhteistyö kumppanimme oli Kontulan Mikaelin seurakunta. Opinnäytetyön tarkoitus oli, että olisimme toteuttaneet työn Kasvu Hyvään elämään hankkeen parissa, mutta tämäkin yhteistyö kuoppaantui yhteyshenkilön kanssa olevien ongelmien kautta. Saimme kuitenkin lopulta uuden ja viimeisen yhteistyökumppanin Helsingin Tuomiokirkkoseurakunnasta, jonka kanssa tämä tutkimus on toteutettu osana Löydä yhteisö viikkoa. Kävi niin valitettavasti, että tutkimuksen edetessä jakauduimme vielä kerran työparini kanssa ja kumpikin jatkoi työn tekoa omissa suunnissaan erikseen loppuun. Molemmilla on toki uudet tutkimusnäkökulmat. En olisi opintoja aloittaessani voinut kuvitella, että suorittaisin opinnäytetyön itsekseni. Tämä prosessi opinnäytetyön aikana on kasvattanut minua paljon.

4.2 Tutkimuksen tavoite

Tutkimuksen tavoitteena on kyselytutkimuksen avulla tuoda esiin ensisijaisesti yhteistyötaho Tuomiokirkkoseurakunnalle, mutta myös muille luterilaisille seurakunnille tietoa nuorten aikuisten näkemyksistä luterilaisen kirkon toiminnasta, kuten minkälaisia odotuksia heillä on luterilaiselta kirkolta ja sen toiminnalta, mistä he saavat tietoa seurakuntien toiminnasta ja saavatko he sitä riittävästi, sekä minkälainen heidän vanhempiansa suhde oli uskontoon tai oliko heillä lapsuudessa joku läheinen henkilö, joka uskoi Jumalaan.

Tutkimus antaa kattavasti vastauksia nuorten aikuisten- ja etenkin nuorten uskonnollisten seurakunta-aktiivi naisten ajatuksista uskonnollisuudesta, kirkkoon kuulumisesta, hengellisistä arvoista, sekä elämäntilanteestaan. Nuoret aikuiset ovat iässä, jolloin pohdinta ja tutkiskelu omiin arvoihin ja omaan

uskonnollisuuteen aktivoituu ja tulee ajankohtaiseksi. Nuorten aikuisten suhtautuminen uskonnollisuuteen ja heidän kuulumisensa kirkkoon on tänä päivänä ajankohtainen aihe, siksi mielestäni tämän tyyppiselle tutkimukselle on opinnäytetyönä paikkansa. Tutkimuksen kysely on voinut olla monen nuoren aikuisen apuna selkiyttämässä heidän omia ajatuksiaan uskonnollisuudesta ja niihin liittyvistä arvoista, sekä heidän näkemyksistään luterilaisesta kirkosta. Jokainen sukupolvi on erilainen ja edustaa eri arvoja, sekä kulttuuria. Tässä tutkimuksessa tuodaan tämän päivän sukupolven näkemyksiä esiin. Alan opiskelijana ja tulevana työntekijänä näen tutkimuksen tärkeyden.

Ensimmäinen päätutkimuskysymys työssäni on: Minkälaisena nuoret aikuiset kokevat mahdollisuutensa vaikuttaa luterilaisen kirkon toimintaan. Sain kysymykseen vastauksia esittämällä kyselyssä nuorille aikuisille kysymykset: Pystytkö vaikuttamaan oman seurakuntasi toimintaan ja haluatko vaikuttaa siihen. Tutkimukseni tulosten perusteella kyselyyn vastanneet nuoret aikuiset kokivat, että he pystyvät vaikuttamaan ja haluavat vaikuttaa kirkon toimintaan, mutta silti he eivät usko kuuluvansa 5 vuoden päästä kirkkoon. Tyypillisesti nuorten aikuisten kokiessa, että heillä ei ole vaikuttamisen mahdollisuuksia tai he eivät tule kuulluiksi yhteisössä tai organisaatiossa, johon he kuuluvat, he harvemmin haluavat kuulua siihen (Sinkko, Wallius, 2018, 18). Tutkimukseni tulos vahvistaa aiemmin tutkittua tietoa, että kirkko on menettänyt merkityksensä nuorten aikuisten silmissä (Hauta-Aho, Tornivaara, 2009, 14). Tässä tutkimuksessa sama ilmiö toistuu, sillä kyselyyn vastanneet seurakunta-aktiivit eivät näe itseään kirkon jäsenenä suurella todennäköisyydellä 5 vuoden kuluttua, vaikka kokevat heillä olevan mahdollisuuksia vaikuttaa kirkon toimintaan.

Toinen päätutkimuskysymys on: Millä tavalla hengellisyys ja uskonnollisuus liittyvät hyvinvointiin? Tutkimukseni kyselyssä ei ollut varsinaista kysymystä, kokeeko vastaaja uskonnollisuutensa vaikuttavan hänen hyvinvointiinsa, mutta esitin kyselyssä kysymyksen: Iloitsetko elämästäsi, johon suurin osa vastasi myöntävästi. Suurin osa vastanneista oli uskonnollisia ja vastasi uskovansa Jumalaan, Jeesukseen, taivaaseen ja helvettiin. He myös vastasivat elävänsä oman uskontonsa mukaisesti ja suurin osa tunsu myötätuntoa heikommassa

asemassa olevaa kohtaan ja koki, että elämä itsessään on merkityksellistä, ilman, että aina ei itse kokisi niin. Ihmisen uskonnollisuuden ja hengellisyyden taustalla vaikuttavat aina yksilön elämänarvot, sekä elämäkatsomus, joitten perusteella ihminen tekee valintoja jokapäiväisessä elämässään (Arnett, Jensen, 2015, 211). Ihmisen tunnistaessa omat arvonsa ja periaatteensa hän kulkee selvemmin päämääriä kohden, joita hän haluaa, sekä voi paremmin (Suomen mielenterveys Ry, i.a). Oletan vastanneiden elämän ilolla ja sillä, että kyselyyn vastanneet nuoret ovat hyvinvoivia, olevan yhteys vastanneiden uskonnollisuuteen, sekä sen taustalla oleviin kristillisiin arvoihin. Samtan mukaan uskonnollisuus lisää hyvinvointia ja tuo iloa elämään (Samta, 2015, 31).

4.3 Aineiston keruu

Opinnäytetyö toteutettiin määrällisenä kvantitatiivisena tutkimuksena, jonka kysely toteutettiin Helsingin seurakuntayhtymän muodostaman nuoren aikuisen ikä käsityksen mukaisesti 18–39 -vuotiaille, vaikka kyselyyn vastasi muutama alaikäinen. Tärkeintä, että vastaajat tunsivat itsensä nuoriksi aikuisiksi. Aineiston keruussa käytettiin sähköistä Webropol-kyselytyökalua. Kyselyyn vastattiin täysin anonyymisti. Kyselylomakkeen laadinnassa käytettiin hyväksi aikaisempia tutkimuksia nuorten aikuisten kirkkoon kuulumisesta, heidän vaikuttamismahdollisuuksistaan seurakunnan toiminnassa, uskonnollisista arvoistaan, sekä nuorten aikuisten vanhempien ja muiden läheisten ihmisten käsityksiä uskonnollisuudesta. Kysymykset olivat enimmäkseen monivalintakysymyksiä, mutta kyselyyn kuului myös kaksi avointa kysymystä (ks. liite 1).

Helsingin Tuomiokirkko seurakunnan järjestämän löydä yhteisö- viikon aikana osallistuin muutamiin tilaisuuksiin, joista sain runsaasti vastauksia kyselyyn. Olin mukana Agricolan kirkolla nuorille aikuisille suunnatussa Cola tribe-, sekä isos- illassa. Aineistoa kertyi myös Kallion kirkolta Raamatun- moninaisuus ja uskon syvyydet- luento & keskusteluserja- illasta. Tilaisuuteen ajateltiin osallistuvan noin parisataa nuorta, mutta todellisuus lähenteli noin kolmea kymmentä. Osallistuin myös saman viikon lauantai iltana Helsingin tuomiokirkko

seurakunnan nuorten tilan Talon nuorten iltaan, josta sain muutaman vastauksen. Tähän iltaan ajateltiin myös osallistuvan suurempi joukko nuoria aikuisia, mutta lopputulos oli, että iltaan osallistui noin kymmenisen nuorta aikuista. Löydä yhteisö- viikon viimeisenä sunnuntai päivänä järjestettiin pop messu, johon oletettiin osallistuvan runsaasti osallistujia. Ajattelin osallistuvani tapahtumaan, mutta se ei toteutunut omalta kohdaltani. Tapahtumissa kyselyyn oli mahdollista vastata paperisen, sekä sähköisen nettilinkin kautta, johon pääsi vastaamaan QR-koodin kautta. Kumpaakin kautta tuli runsaasti vastauksia. Linkki kyselyyn oli myös auki kaksi viikkoa Tuomiokirkkoseurakunnan nuoret aikuiset -sivustolla.

Sain vastauksia jalkautumalla Triplaan, jossa nuoret aikuiset viettävät aikaa tai odottavat junaa matkustusta varten. Lähestyimme nuoria aikuisia ja kerroimme Triplassa aikaa viettäville nuorille aikuisille tutkimuksesta, sekä kyselystä ja mihin sen vastauksia oli tarkoitus käyttää. Vastauksia tuli Triplasta 15 kpl. Triplassa kyselyyn vastanneet nuoret aikuiset eivät olleet odotetusti uskonnollisia, joten sitä kautta kyselyyn on vastannut myös muutamia nuoria aikuisia, jotka eivät välttämättä ole seurakunta aktiiveja. Ystäväni oli kanssani keräämässä vastauksia Pasilan Triplassa, mutta ei muuten kuulunut opinnäytetyöprosessiin. Osallistuimme, myös ystäväni kanssa Elävän sanan seurakunnan sunnuntai kokoukseen, josta vastauksia tuli noin kolmeltakymmeneltä nuorelta aikuiselta. Tämä takasi sen, että vastauksissa on huomioitu myös vapaan suunnan seurakunnan edustajat.

Yksi vastaus saatiin r-kioskin myyjältä.

Suurin määrä vastauksia tuli Facebookin ”Nuoret uskavaiset” -yhteisöstä, josta vastauksia tuli noin sata. Tein ilmoitus päivityksen Facebookissa nuoret uskavaiset yhteisöön-, jossa kerroin avoimesti tutkimuksen taustasta ja mihin siltä halutaan vastauksia. Laitoin päivitykseen suoran linkin kyselyyn tämän kuvauksen perään. Sen kautta tuli laajasti vastauksia ympäri suomen. Tärkeintä vastausten hankinnassa on mennä sinne missä ihmiset ja nuoret aikuiset ovat, eli etenkin näin korona aikana ja digitalisoitumisen myötä someen. Linkki kyselyyn oli yhteisön sivuilla kaksi viikkoa

4.4 Määrällinen tutkimus

Työn ideointivaiheessa päätetään tutkimuksen sisällöstä, johon kuuluu tutkimusmenetelmän ja aineiston keruun tavan valinta (Vilka, 2015, 98). Käytän työssäni määrällistä eli kvantitatiivista tutkimusta. Määrällinen tutkimus perustuu pääasiassa mittaamiseen, joka kuvataan numeerisena tietona eli pääasiassa lukuina ja prosenttiosuuksina. (Heikkilä, 2014.) Kvantitatiivisessa tutkimuksessa pyritään tutkimustulosten yleistämiseen, sekä, että tutkija tiedostaa keskeiset asiat tutkittavista ilmiöstä ja mitkä asiat siihen vaikuttavat. Määrällinen tutkimus perustuu muuttujien mittaamiseen ja antaa kuvan niiden välisistä suhteista ja eroista. (Kananen, 2011, 12, 22.) Kvantitatiiviselle tutkimukselle on tyypillistä, että vallitseva, olemassa oleva tilanne saadaan kartoitettua, mutta niiden taustasyitä ei kyetä selvittämään (Heikkilä, 2014).

Kvantitatiivisessa tutkimusmenetelmässä selvitetään vastauksia kysymyksiin: kuinka moni, kuinka paljon ja kuinka usein? Kvantitatiivinen tutkimus perustuu teorioihin, joilla selitetään tutkittavaa ilmiötä (Vilka 2007,14). Määrällinen tutkimus perustuu havaintoyksikköihin eli tutkittaviin kohteisiin, joita voivat olla esimerkiksi: ihminen, kunta tai kaupunki. Määrällisessä tutkimuksessa muuttujalla tarkoitetaan havaintoyksikköihin liittyviä ominaisuuksia, joiksi soveltuvat havaintoyksikköihin liittyvät luotettavasti mitattavissa olevat ominaisuudet. (Vilka, 2015, 98,105)

Määrällisen tutkimuksen aineisto kerätään pääasiassa: tilastoina, kyselyinä, tietokantojen, valmiiden rekistereiden avulla tai näiden yhdistelmänä. Valmiiden aineistojen hyödyntämisen ongelma on, että ne on kerätty tiettyä tarkoitusta varten ja sopivat harvemmin sellaisenaan käytettäväksi opinnäytetyöhön tai tutkimusongelman ratkaisemiseen, siksi valmiita aineistoja voidaan joutua tarkistamaan, muokkaamaan, sekä yhdistelemään, jotta niitä voidaan käyttää tutkimuksessa hyödyntävästi. Valmiita aineistoja voidaan käyttää vahvistamaan omaan tutkimukseen kuuluvia viittauksia tai käyttämällä niitä vertailu kohteina käsiteltäessä itse kerättyä tietoa. (Vilka 2015, 97). Tutkijan vastuulla on päättää tulosten esitystapa ja niiden tulee tutkijasta riippumattomia eli objektiivisia.

Tuloksia ei tule esittää niin, että lukija saa niistä tarkoituksella vääränlaisen kuvan. Määrällisen tutkimuksen tuloksia voidaan kuvata taulukoin, kuvioin, tunnusluvuin tai tekstinä. (Vilkkä 2007, 135.)

Kvantitatiivisen tutkimuksen tyypillisin aineistonkeruutapa on lomakekysely eli survey-tutkimus, jota olen käyttänyt myös omassa tutkimuksessani. Tutkijalla tulee olla kyselylomaketta tehdessä selvillä tutkimuksen tavoite ja mihin kysymyksiin etsitään vastauksia. Kyselylomakkeen perusta on tutkimusongelmassa ja suunnitelmassa. (Vilkkä, 2015 94.) Kvantitatiivisen tutkimuksen toteutumiseksi edellytetään suurta vastaus otantaa (Heikkilä, 2014). Lomakekysely on sopivin aineiston keruutapa tilanteessa, johon on kertynyt suuri määrä hajallaan olevia ihmisiä ja tutkittavalle suunnataan henkilökohtaisia kysymyksiä (Vilkkä, 2015, 94).

Tutkittava ja tutkija kohtaavat aina konkreettisesti paperista kyselylomaketta täyttäessä. Vastaaja tulee huomioida aina ensisijaisesti lomaketta suunnitellessa, siten, että kysely olisi mahdollisimman ymmärrettävä, jotta tutkimustiedon hankinta ei vaikeudu. Lomakkeen ulkonäön asetteluun on hyvä kiinnittää huomiota, sillä hyvin suunniteltu ja ulkomuodoltaan esteettinen lomake houkuttelee vastaamaan. Ulkonäöltään epäesteettinen lomake voi vaikuttaa kyselystä kieltäytymiseen. Lomakkeen rakenne ja selvästi esitetyt kysymykset vaikuttavat lomakkeentallennusvaiheessa, kun vastauksia siirretään tilasto-ohjelman tietokantaan. (Kananen, 2011, 44.) Lomake kysely on aina vakioitu eli kaikilta kyselyyn vastanneilta kysytään samat kysymykset samalla tavalla. Vastaaja lukee aina lomakekyselyyn vastatessaan kysymykset kirjallisesti ja vastaa niihin kirjallisesti.

(Vilkkä 2015, 94).

Kvantitatiivisen tutkimuksen kysely voidaan toteuttaa myös internetin kautta, strukturoituna haastatteluna, puhelinhaastatteluina, systemaattisena havaintona tai kokeellisena tutkimuksena (Vilkkä 2015, 94). Internetin valtava käyttö vaikuttaa paljon myös tutkimukseen. Internet mahdollistaa sen, että tutkimusaineistoja saa erilaisista aihepiireistä ja yhteyksistä. Aineiston

kerääminen ja tallentaminen on hyvin helppoa internetin välityksellä. (Kuula, 14, 2006).

Olen käyttänyt omassa tutkimuksessani kyselytutkimusta, jonka aineiston keruu tapana käytin lomakekyselyä, sekä verkkokyselyä. Suuri osa vastauksista tuli verkkokyselyn kautta. Nuoret aikuiset olivat vastanneet kyselytutkimukseeni aktiivisesti verkon kautta ja verkkokysely mahdollisti sen, että vastauksia tuli ympäri Suomen.

Määrällisen tutkimuksen aineisto kerätään tyypillisesti lomakekyselynä, jossa käytetään tyypillisimmin monivalintakysymyksiä (Heikkilä 2014). Monivalintakysymyksissä vastausvaihtoehdot ovat annettu valmiiksi. Monivalintakysymykset ovat aina vakioituja eli standardoituja, millä vahvistetaan kysymysten vertailukelpoisuutta. Standardoiduilla kysymyksillä edistetään mittaamisen tarkkuutta, vastataan systemaattisuuden edellytyksiin, sekä hallitaan arkikielen monimerkityksellisyyttä. Kyselylomakkeen muita kysymysvaihtoehtoja ovat avoimet kysymykset, sekä sekamuotoiset kysymykset. Tutkimuskyselyssä on hyvä hyödyntää jo valmiina olevia kyselymalleja. Avoimia kysymyksiä ei rajata tyypillisesti paljon, sillä ne antavat mahdollisuuden laajempiin ja syvällisempiin mielipiteisiin. Sekamuotoisissa kysymyksissä vastausvaihtoehtoja on annettu valmiiksi, mutta tämän lisäksi kyselyssä on hyvä olla mukana yksi tai kaksi avointa kysymystä, joiden kautta on mahdollisuus vastata avoimesti tarkentamaan esitettyä kysymystä omin sanoin. (Vilkkä, 2015, 106). Suurin osa kyselyni kysymyksistä on monivalintakysymyksiä. Olen käyttänyt tutkimuksessani yhtä avointa kysymystä: Minkälaista toimintaa nuoret aikuiset toivovat luterilaiselta kirkolta. Valitsin kyseisen kysymysmuodon, sillä halusin saada monipuolisemman vastauksen kuin mitä valmiiden vastausvaihtoehtojen avulla olisi saanut. Olen käyttänyt myös yhtä sekamuotoista kysymystä selvittämään, mistä nuoret aikuiset saavat tietoa luterilaisen kirkon toiminnasta.

4.5 Aineiston analysointi

Opinnäytetyöni analyysi toteutettiin määrällisen tutkimuksen mukaisesti, sillä kyselylomake on toteutettu sähköisellä Webropol-ohjelmalla. Nuorten aikuisten lisäksi kyselyyn vastasi muutama kirkon työntekijä. Paperisen kyselylomakkeen kautta saatiin yhteensä 50 vastausta ja loput vastaukset tulivat sähköisesti. Linkki kyselyyn oli kaksi viikkoa auki Tuomiokirkkoseurakunnan nuorten aikuisten sivustoilla, joista toinen viikko sattui syyslomaviikolle. Toisen kysely viikon olisi voinut ajoittaa aiempaan tai myöhempään ajankohtaan, sillä syysloma viikon aikana sähköisiä vastauksia tuli vain 3 kappaletta.

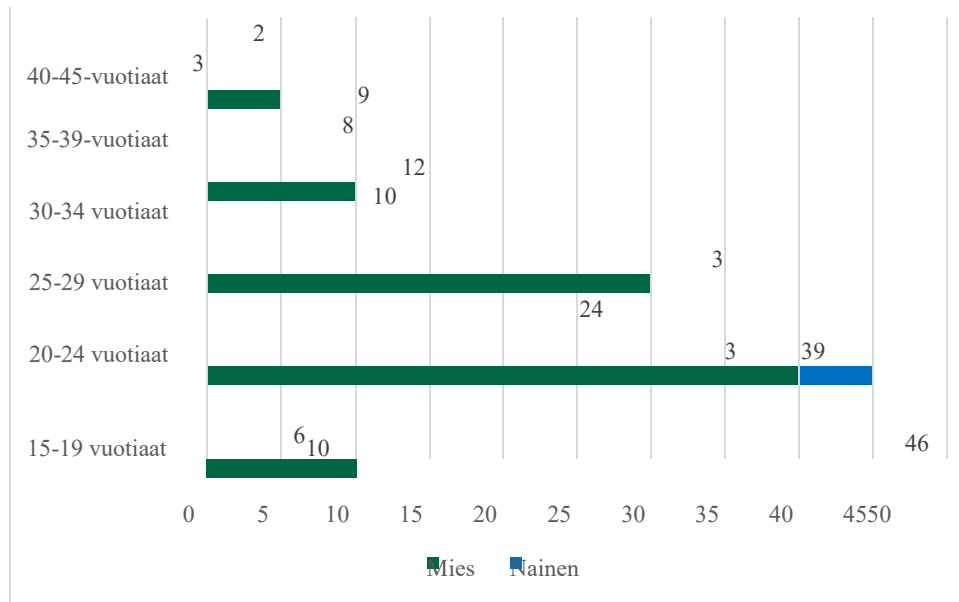
Määrällisen tutkimuksen aineisto analysoitiin tilastollisesti käyttämällä Exceliä ja SPSS –tilasto-ohjelmistoa, joiden tulokset tulivat suurimmilta osin prosenttijakaumina, sekä keskiarvoina. Muuttujien välisten yhteyksien tarkastelussa käytin ristiintaulukointia ja varianssianalyysia. Keskiarvojen eroavuudet paikannettiin enimmäkseen Tukeyn-testillä. Kyselylomake on luotu Webropol-ohjelmalla, jonka toteutuksesta silloinen työparini vastasi. Itse otin vastuulleni SPSS ohjelman käyttöön, jonka avulla aineisto analysoitiin. Tuloksista tehtiin graafiset kuvaajat käyttäen Excel-ohjelmaa.

5. TULOKSET

5.1 Vastaajien tausta ja elämäntilanne

Kyselyyn vastasi 178 nuorta aikuista, joista nuorimmat olivat 15-vuotiaita ja vanhimmat 45-vuotiaita. Kyselyssä tuli esiin enimmäkseen naisten näkemykset uskonnollisista, hengellisistä, sekä kirkkoon liittyvistä asioista, sillä neljäviidesosaa eli vastaajista (80 %) oli naisia. Miesvastaajia oli noin yksiviidesosa eli (19%) vastaajista. Yksi vastaajista ei halunnut sanoa sukupuoltaan.

Suurin osa vastanneista (naisista 70% ja miehistä 72%) oli iältään 20–29 -vuotiaita. Vastanneista 15–19 -vuotiaita oli vajaa kymmenesosa (naisista 10% ja miehistä 6%) ja 30–39 -vuotiaita noin viidennes (naisista 18% ja miehistä 21%). Yli 40-vuotiaita oli vastaajista vain muutama (naisista 2% ja miehistä 3%).

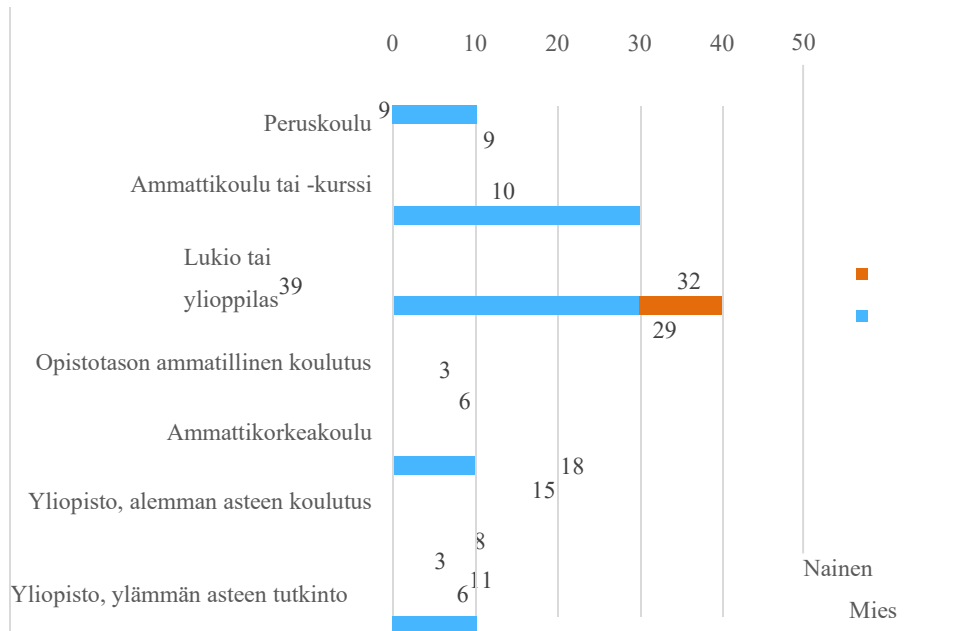

Kuvio 2. Kyselyyn vastanneiden iät ikäryhmittäin (%) N (miehet=) 34 N (naiset=142).

Kuviosta 2 ilmenee, että naisvastaajien koulutustaso oli korkeampi kuin miesten. Neljällä kymmenestä naisvastaajasta (39%) korkein suoritettu tutkinto oli ylioppilastutkinto ja 37 prosenttia oli suorittanut jonkin korkea-asteen tutkinnon. Ylioppilastutkinnon suorittaneista miehistä, tämä oli korkein tutkinto vajaalla kolmasosalla (29%) ja korkea-asteen tutkinnon suorittaneita oli 34 prosenttia. Ammattikoulun tai -tutkinnon suorittaneinta oli miesvastaajista kolmasosa (32%), kun naisista näitä oli vain 10 prosenttia. Vastaajajoukko edustaa tältä osin varsin hyvin suomalaisia, sillä nuorten aikuisten joukossa naisten koulutustaso on Suomessa miehiä korkeampi (Terveiden ja hyvinvoinninlaitos, sukupuolten tasa-arvo, koulutuksen sukupuolen mukainen segregaatio, 2021).

Koulutustaso liittyy myös vastaajien elämäntilanteeseen. Miesvastaajat olivat merkittävästi useammin työssä (Miehet 44%; Naiset 23%) tai työttöminä (miehet 12%; naiset 5%) kuin naisvastaajat. Naisvastaajien enemmistö sen sijaan oli

opiskelijoita (62%), joita miesvastaajista oli vain vajaa kolmannes (29%). Thl:n tilastojen mukaan myös miehet olivat naisia enemmän työelämässä ja enemmän työttöminä (Tilastokeskus, työelämä, 2021).

Kuvio 3. Kyselyyn vastanneiden koulutustaso (%). N (miehet)= 34; N (naiset)=141.

Vain muutama vastaaja (3%) ja naisista (1%) ilmoitti olevansa koti- isänä, äitinä tai omaishoitajana. Nuoret aikuiset haluavat perustaa perheen entistä vähemmän ja lapsettomuutta pidetään ihanteena. Nuoret aikuiset, jotka eivät halua lapsia elävät tyypillisesti kaupungissa, eivätkä ole parisuhteessa, (Miettinen, 2015, 28).

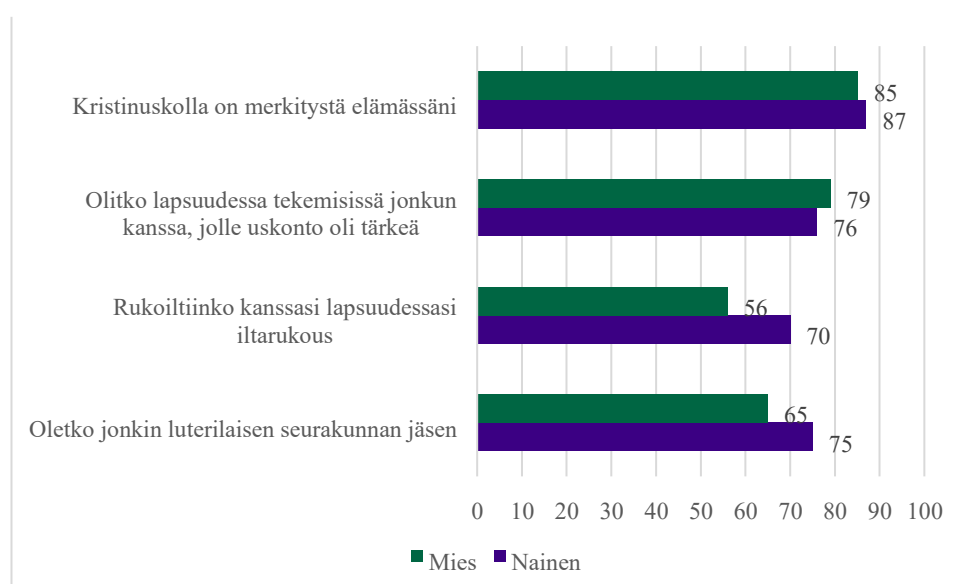
Enemmistö vastaajista oli luterilaisen kirkon jäsen. Naisvastaajilla tämä oli yleisempää (75% kuului kirkkoon) kuin miesvastaajilla (65% kuului kirkkoon). Naisvastaajista 4 % ja miesvastaajista 6 % ei ollut varmoja siitä, onko kirkon jäsen vai ei.

Vastaajien enemmistö koki, että kristinuskolla on merkitystä heidän elämässään (miehet 87% ja naiset 90%). He tulivat usein myös uskonnollisesta kodista, sillä useimpien kanssa oli rukoiltu lapsuudessa iltarukous (miehet 58%; naiset 70%). Vastaajien äidit suhtautuivat myönteisemmin uskontoon (miesten äideistä 67% ja naisten äideistä 68%) kuin vastaajien isät (miesten isistä 42%; naisten isistä 47%). Niemelän tutkimuksen mukaan lapset, joiden molemmat vanhemmat ovat

olleet uskonnollisia, perivät uskonnollisuuden ja se säilyy läpi heidän koko elämässään todennäköisemmin kuin jälkeläisten, joiden vanhemmat tai toinen vanhempi ei ole ollut uskonnollinen. (Niemelä, 2020).

Tutkimuksestani saatujen tulosten mukaan äidin uskonnollisuudella oli merkittävämpi vaikutus vastaajan uskonnollisuuteen. Äidin uskonnollisuudella on tutkittu olevan suurempi vaikutus lapsen uskonnollisuuteen kuin isän. Äidin hoivasuhteella on merkitys lapsen uskonnollisuuteen, sillä tyypillisesti äiti opettaa lapselleen uskonnosta ja sen perusasioista, sekä vie lastaan uskonnollisiin tilaisuuksiin enemmän kuin isä. Isien uskonnollisuuden vaikutus näkyy jälkeläiselle erityisesti siten, kuinka hän tukee äidin uskonnollisuutta tai uskonnollista yhteisöä, johon perhe kuuluu. Isät antavat käytöksellään roolimallin, joko uskonnon hylkäämiseen hyväksymiseen. (Spilka, Hood 2013, 114–115.)

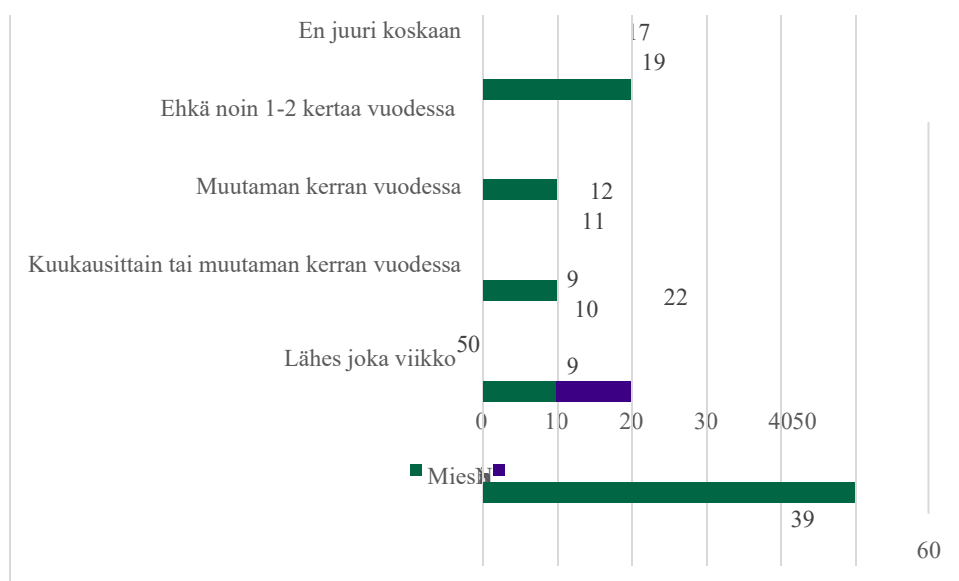
Suurin osa vastaajista oli ollut lapsuudessa tekemisissä jonkun henkilön kanssa, jolle uskonto oli tärkeä (miehet 79%; naiset 76%). Niemelän tutkimuksen mukaan monella nuorella aikuisella, jotka ovat olleet lapsuudessaan tekemisissä jonkun kanssa tai myöhemmin elämässään, jolla on ollut uskonnolliset arvot, on vaikutusta heidän uskonnollisuuteensa läpi elämän. Nämä henkilöt voivat olla isovanhempia, kummit, rippikoulu, kirkon työntekijä tai ystävät. (Niemelä, 2020).

Kuvio 4. Uskonnon merkitys elämässä sukupuolen mukaan. (%) N (miehet)=32 ja N (naiset)=141–143.

5.2 Osallistuminen ja vaikuttaminen

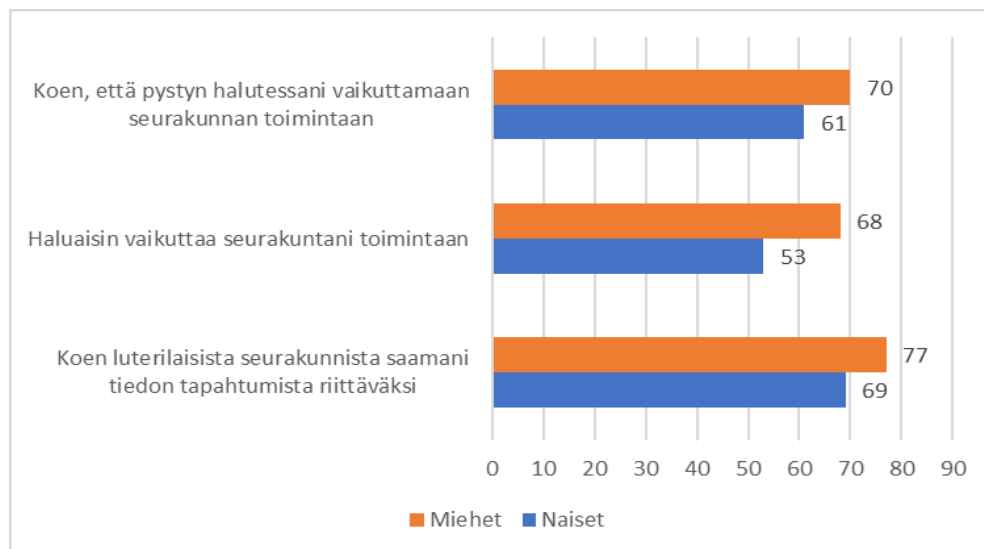
Kuviosta 3 ilmenee, että moni nuorista aikuisista ei osallistu viikoittain seurakunnan muihin toimintoihin tai aktiviteetteihin kuin Jumalanpalveluksiin tai kirkollisiin toimituksiin (Miehistä 50%; Naisista 39%). Kuukausittain tai muutaman kerran vuodessa vastaaviin kuitenkin muihin kuin Jumalanpalveluksiin tai kirkollisiin toimituksiin osallistui naisista 22 prosenttia ja miehistä prosenttia. Naisista 19 prosenttia ja miehistä 17 prosenttia vastasi, että ei osallistu juuri koskaan muihin seurakunnan toimintoihin tai uskonnollisiin aktiviteetteihin kuin jumalanpalveluksiin ja kirkollisiin toimituksiin. Mäkisen kirkontutkimuskeskuksen julkaisussa tulosten perusteella puolet pääkaupunkiseudun nuorista aikuisista ei osallistuisi luterilaisen kirkon toimintaan, vaikka toiminta olisi minkäläistä tai mihin aikaan tahansa. Kuitenkin joka viides vastasi, että osallistuisi aktiivisemmin luterilaisen kirkon toimintaan ainakin kerran kuussa, jos toiminta olisi heille mieluista ja sopivaan aikaan (Mäkinen, 2009, 57.)

Kuvio 5. Osallistuminen muihin seurakunnan toimintoihin kuin jumalan palveluksiin ja kirkollisiin toimituksiin sukupuolen mukaan (%) N (miehet)=33 N (naiset)= 141.

Suurin osa vastaajista koki, että pystyy konkreettisesti vaikuttamaan seurakuntansa toimintaan. Miehet kokivat naisia hieman enemmän, että pystyvät vaikuttamaan seurakuntansa toimintaan (miehistä 70% ja naisista 61%) ja haluavat vaikuttaa seurakuntansa toimintaan (miehistä 68% ja naisista 53%). Tulos on kiinnostava, sillä aikaisemmassa tutkimuksessa on havaittu, että edellytys nuorten aikuisten kirkon toimintaan sitoutumiselle on se, että he saavat itse vaikuttaa toimintaan ja, että he tulevat kuulluiksi (Sinkko, Wallius, 2019, 18).

Suurin osa kyselyyn vastanneista kokee luterilaisten seurakuntien tapahtumista saadun tiedon riittäväksi. Miehet kokevat hieman naisia enemmän saadun tiedon riittäväksi (miehet 77 ja naiset 69%)

Kuvio 6. vaikuttaminen seurakunnan toimintaan sukupuolen mukaan (%). N (Miehet)= 33–34 (Naiset)=137–138.

Esitin avoimen kysymyksen vastaajille Kerro muutamalla sanalla, minkälaista toimintaa toivot seurakunnaltasi. Kysymykseen tuli 109 vastausta. Vastaukset

olivat erilaisia, mutta tietyt teemat tulivat esiin, kuten toiminnassa toivottiin korostettavan konservatiivisia arvoja, siten, että opetuksen ja muun toiminnan tulisi pysyä perinteisenä ja Raamatun mukaisena. Yhteinen rukous, musiikki, sekä ylistys koettiin tärkeäksi. Nuorten aikuisten huomiointi toiminnassa esiintyi vastauksissa eniten. Heini Sinkon ja Pinja Walliuksen opinnäytetyön mukaan Jumalan palveluselämän ja muun toiminnan tulisi monimuotoistua ja modernisoitua, jotta nuorten aikuisten hengelliset tarpeet saataisiin huomioitua paremmin. Heidät tulisi ottaa myös mukaan toiminnan suunnitteluun, joka voisi tuoda luterilaisen kirkon lähemmäs nuorten aikuisten elämää ja saisi heidät mukaan toimintaan (Sinkko, Wallius, 2018, 11).

” Toiminnassa tulee huomioida turvallisen tilan periaatteet. Minkäänlainen sukupuoli- tai seksuaalivähemmistön vastainen puhe ei ole ok.” - Miesvastaaja

Vastauksissa tuotiin esiin, että kirkon tulisi olla avoimempi eri seksuaalisuuden suuntauksia, seksuaali- ja sukupuoli vähemmistöjä kohtaan. Vastaajista 13 oli sitä mieltä, että kirkon opetuksen tulisi pysyä konservatiivisena ja toiminnan tulee pysyä lain alla. Vastauksissa tuli esiin ristiriita, että toisaalta toiminnan toivottiin uudistuvan, mutta suurin osa vastaajista toivoi toiminnan pysyvän perinteisenä perustuen Raamatun opetukseen. Vastauksissa tuotiin esiin, että kirkon ei tule miellyttää tahoja kirkon ulkopuolella ja ihmisiä, jotka ovat etäänntyneet kirkosta ja sen perusteella muuttaa opetustaan liberaalimmaksi.

Toivottiin (27) vastauksessa, että nuoret aikuiset ja heidän tarpeensa tulisi huomioida vahvemmin. Toiminnan toivottiin huomioitavan myös konservatiivisesti ajattelevat nuoret. Monet eivät odota toiminnalta suuria, vaan heille riittää pelkkä rento yhdessä oleminen ja yhteinen keskustelu. Vastauksissa pidettiin tärkeänä sitä, että löytyisi ikätovereita, joiden kanssa jakaa yhteistä uskoa. He kokivat mahdollisuuden käydä yhdessä hengellisissä tilaisuuksissa arvokkaana. Monet olisivat tyytyväisiä, jos luterilainen kirkko järjestäisi yhteisiä illanviettoja opiskeluiltojen tai viisujen veisaamisen merkeissä.

” Toimintaa, jossa tehdään asioita klassisen kristinuskon, ei liberaaliteologian näkökulmasta”. – Naisvastaaja

”Voisi palautua toiminnassa takaisin Raamatun sanaan. En käy paikallisseurakunnassa sen liiallisen maallistumisen takia. Käyn lähinnä Sekl ja Sley'n tilaisuuksissa.” - Miesvastaaja

” Enemmän Raamattuun pohjautuvaa toimintaa, jotkut voisivat sanoa ”konservatiivisempaa”. ” – Naisvastaaja.

” Enemmän toimintaa niille ikävuosi ryhmien edustajille, jotka tippuvat väliin”. – Naisvastaaja

” Nuoret aikuiset ovat unohdettu ryhmä”. - Naisvastaaja

Vastauksissa tuli esiin, että kristillisten vapaitten suuntien nuorille ja nuorille aikuisille suunnattuja tilaisuuksia on pidetty onnistuneina. Monet kokevat vapaitten suuntien toiminnan järjestäjien panostavan luterilaista kirkkoa enemmän nuorille aikuisille suunnattuun toimintaan. Monet mainitsivat osallistuvansa: Sley'n, Kräsän ja Opkon toimintaan. Luterilaisen kirkon koetaan ulkoistaneen nuorille aikuisille suunnatut tapahtumat ja muu toiminta täysin vapaitten suuntien vastuulle. Helsingissä Agricolan kirkon Cola-messua on pidetty onnistuneena ja esimerkillisenä toimintamuotona luterilaisen kirkon nuorille aikuisille suunnatussa toiminnassa. Vastausten mukaan muiden nuorille aikuisille suunnattujen luterilaisten messujen toiminta tulisi olla yhtä hyvin toteutettua.

” Toimintaa, jossa voisi tavata muita oman ikäisiä nuoria aikuisia. Uudet ystävät, joidenka kanssa voisi keskustella asioista, jotka ajattelevat samalla tavalla tai ovat samanhenkisiä. Olisi kiva käydä yhdessä hengellisissä tilaisuuksissa”. - Naisvastaaja

Vastauksissa (6 vastausta) tuli esiin, että moni kaipaisi toiminnalta yhteistä rukousta enemmän. Monet toivoivat toiminnalta yhteisiä raamattupiirejä ja

solutoimintaa, jossa voi jakaa yhteistä uskoa ja lukea Raamatun sanaa. Vastausten mukaan (11 vastaajaa) toivoi toiminnassa olevan enemmän musiikkia esimerkiksi ylistyksen ja yhteislaulujen muodossa. Vastausten mukaan erilaisia musiikki genrejä edustavat bändit voisivat virkistää toimintaa.

” Jeesuksen tulisi olla toiminnan keskiössä sillä Jeesus rakastaa kaikkia”. - Naisvastaaja

Monessa vastauksessa (9 vastausta) tuli esiin, että toiminnalta toivottiin enemmän monipuolista opetusta. Opetukselta toivottiin ruohonjuuritason opetusta perusasioista, kuten seurustelusta, muiden auttamisesta, kristillisistä arvoista, lopun ajoista, synnistä sekä armosta. Luterilaisen kirkon opetusten teemoissa tulisi näkyä muutkin aiheet kuin puhe lähimmäisenrakkaudesta, humanismista, tai niihin liittyvistä arvoista. Tärkeinä olisi kuitenkin, että kirkon ydinsanomaa eli kristuksen sovitustyötä pidetään esillä. Pyhän hengen tulisi antaa vaikuttaa tilaisuuksissa enemmän ja vapaammin. Vastausten mukaan vapaitten suuntien opetuksesta tulisi ottaa mallia, sillä niissä huomioidaan luterilaista kirkkoa paremmin aiheet, jotka koskettavat peruskristittyä ja hänen elämäänsä.

” Saarnaa, jossa pysytään totuudessa, synnissä ja parannuksessa. Toiminnan tulee olla sellaista, joka soveltuu kaikille” – Miesvastaaja

” Enemmän lakia ja kristillistä elämäntyyliä ja siksi tulisi kieltäytyä homoliitoista. Toiveena, että ei osallistuttaisi pride- kulkueisiin”.- Naisvastaaja

Vastauksissa (5 vastausta) tuli esiin, että luterilaisen kirkon tulisi järjestää enemmän leirejä kaiken ikäisille, jotka olisivat suunnattu aikuisille, lapsille, nuorille kuin nuorille aikuisillekin. Toiminnan toivottiin olevan yhteisöllisempää, mutta vastausten mukaan etenkin nuorten aikuisten yhteisöllisyyteen tulee panostaa. Tilaisuuksia, johon voivat osallistua kaikki ikäluokat ja ikäryhmät, tulisi järjestää enemmän. Toiminnan suunnittelun pitäisi toteutua yhdessä kaikkien seurakuntalaisten kesken ikään, ihmisryhmään tai sukupuoleen katsomatta.

Toimintaa tulisi pystyä suunnittelemaan yhteiskristillisesti myös muiden seurakuntien kesken. Toiminnan toimivuuden takaamiseksi luottamuksen syntyminen toiminnassa on tärkeää.

Vastausten mukaan (6 vastaajaa) pidettiin tärkeänä, että toiminta on matalankynnyksen toimintaa. Toiminnassa ei tule unohtaa kuitenkaan kristillisyyttä. Toiminnan ei tule olla lokeroivaa, vaan avointa, siten, että kaikkien on helppo osallistua siihen henkilöön katsomatta.

”Toimivaa dialogia kirkkoon kuuluvien ja kuulumattomien välillä”. – miesvastaaja

” Enemmän opetusta erilaisilta ihmisiltä ja todistus puheenvuoroja”. -

Naisvastaaja

” Enemmän vertaistukea elämän eri tilanteissa” - Naisvastaaja

Vastauksissa pidettiin tärkeänä, että lapset tulisi huomioida toiminnassa paremmin. Jumalanpalvelusten ja muiden tilaisuuksien aikana lapsille tulisi järjestää omaa ohjelmaa, kuten esimerkiksi pyhäkoulua. Kirkon työntekijöiden toimenkuvaa tulee monipuolistaa. Heitä tulisi pystyä lähestymään helposti, siten, että heille tulisi pystyä puhumaan itselle tärkeistä asioista. Joskus pelkkä jutustelu kahvin kupin äärellä on merkityksellistä. Toiminnassa kenenkään ei pitäisi tulla tuomituksi. Kirkon toiminnan toivottiin olevan yhteiskunnallisesti aktiivisempaa ja ympäristöasiat tulisi huomioida enemmän. Tärkeimpänä pidettiin kuitenkin sitä, että keskityttäisiin oleellisimpaan eli Jeesukseen.

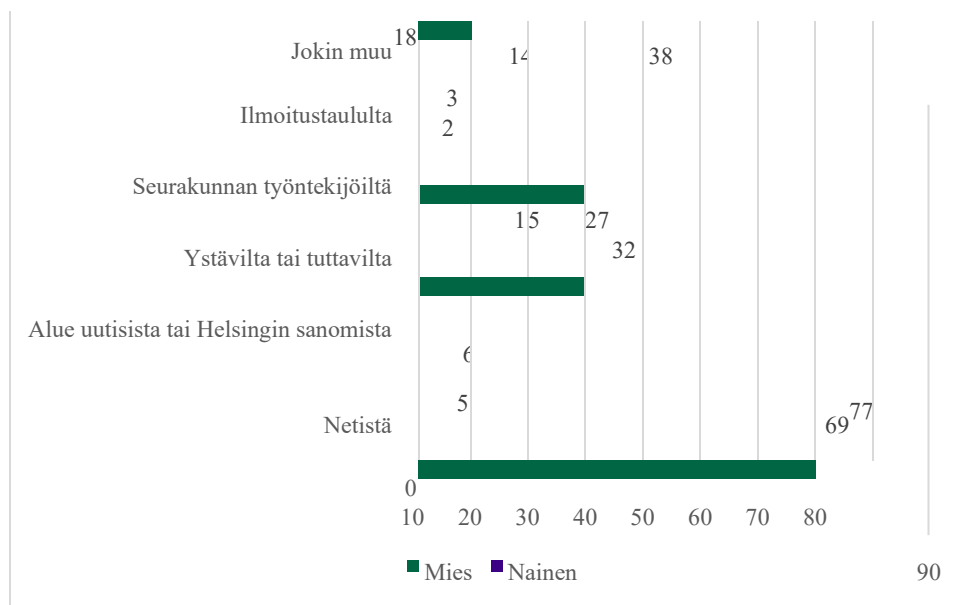
” Kirkon tulisi toimia aktiivisesti yhteiskunnallisena vaikuttajana”. - Naisvastaaja

”Oltaisiin tärkeimmän äärellä, eli Jeesuksen äärellä”. - Naisvastaaja

Suurin osa vastanneista (miehistä 77% ja naisista 69%) saa tiedon luterilaisen kirkon toiminnasta netistä. Miehet (38%) saivat naisia (15%) enemmän tietoa luterilaisen kirkon toiminnasta seurakunnan työntekijöiltä. Ystäviltä ja tuttavilta tiedon luterilaisen kirkon toiminnasta sai kolmasosa miehistä (32%) ja naisista 27 prosenttia. Muualta tiedon luterilaisen kirkon toiminnasta sai noin joka kuudes

vastaajista (miehistä 18% ja naisista 14%). Kirkon viestintästrategiaan on kirjattu, että nuoret aikuiset on huomioitava kirkon viestinnässä. Viestin sisällön tulee olla heille ymmärrettävä ja viestinnän tulee tapahtua jo aiemmin tuttujen viestimisen kanavien kautta (Mäkelä, 2009, 54.) Verkkosivut ja nuorille tutut sosiaaliset mediat on todettu toimivaksi tavaksi tavoittaa nuoret aikuiset, eivät perinteiset flayerit tai muut ilmoitukset (Köykkä, 2014, 248).

Osa vastasi saavansa tiedon luterilaisen kirkon toiminnasta töiden kautta, koska työskentelee luterilaisella kirkolla. Moni saa tiedon luterilaisen kirkon toiminnasta Kirkko- ja kaupunki lehden kautta. Osa saa tiedon itseä kiinnostavan seurakunnan toiminnasta, seurakunnan lähettämän sähköposti- kirjeen kautta ja osalle tulee kotiin seurakunnan lähettämä lehtinen, jossa on ajankohtaista tietoa seurakunnan toiminnasta. Vastauksissa tuotiin esiin, että tietoa luterilaisen kirkon toiminnasta on vaikea löytää. Facebook antaa monen vastaajan mielestä hyvin tietoa luterilaisen kirkon toiminnasta. Muutamilla vastaajilla oli ystävien kesken yhteinen wats up ryhmä, jossa he jakavat tietoa itseään kiinnostavista kirkon tapahtumista

Kuvio 7. Mistä löytää tietoa luterilaisen kirkon toiminnasta sukupuolen mukaan (%) N (Miehet)=21–33 N (Naiset)=97–140.

5.3 Nuorten aikuisten arvot

Kysyin kyselyssä nuorilta aikuisilta heidän näkemyksiään omista kristillisistä arvoistaan ja omaan elämäntavotukseen liittyvistä näkemyksistä ja arvoista. Kyselyyn vastanneilla nuorilla aikuisilla oli vahvat uskonnolliset arvot ja se näkyi heidän ajattelussaan ja toiminnassaan.

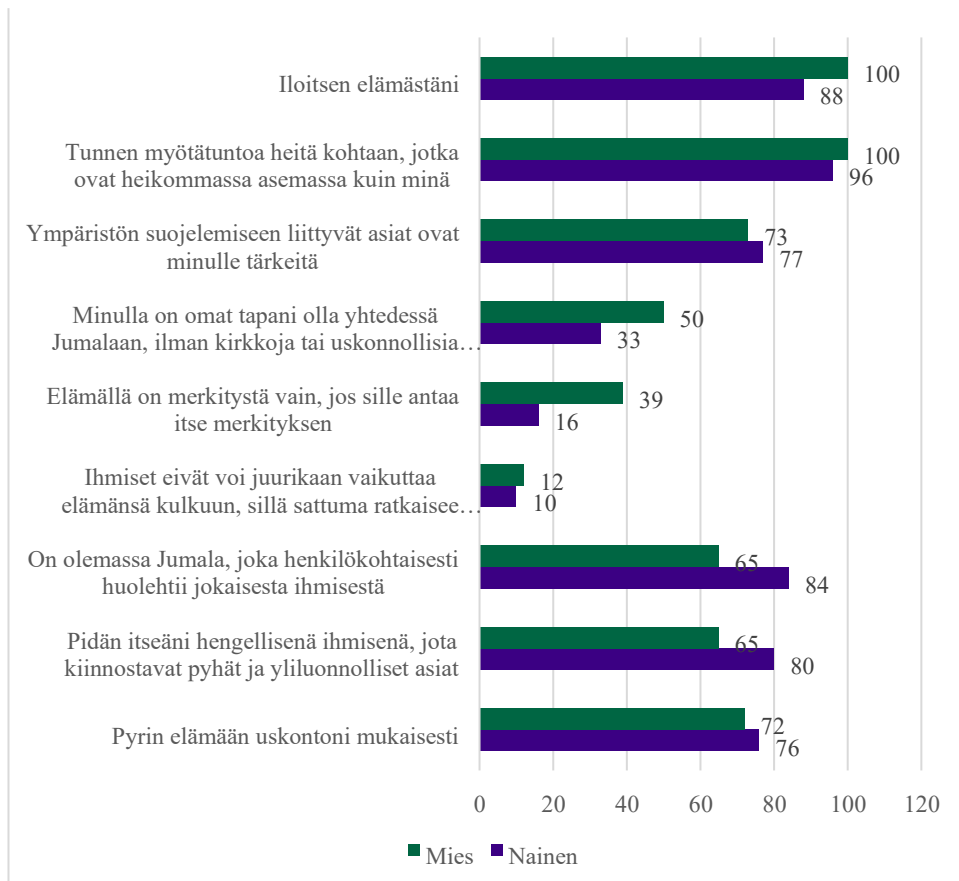
Uskontonsa mukaisesti pyrkii elämään vastausten mukaan kolme vastaajaa neljästä (miehistä 72% ja naisista 75%). Ihmisen elämää ohjaa hänen omat arvonsa, sekä niiden pohjalta muodostuva maailmankatsomus (Arnett, Jensen, 2015, 211). Ihmisen eläessä omien uskonnollisten arvojen mukaisesti ja kuunnellessaan niitä, hän voi hyvin (Suomen mielenterveys ry, i.a).

Neljä naista viidestä (80%) piti itseään hengellisinä ihmisinä, joita kiinnostavat pyhät ja yliluonnolliset asiat, kun miehistä näin ajatteli vain kaksi kolmesta (63%) enemmän hengellisenä ihmisenä. Tulos on linjassa kansainvälisen ISSP kyselyn mukaan, jossa on havaittu, että naiset ovat miehiä kiinnostuneempia henkisistä ja hengellisistä asioista, joilla ei ole kristillistä arvopohjaa. (Tietoarkisto, 2019, uskontoaineistot kertovat väestön muuttuvasta uskontosuhteesta.) Kirkon nelivuotiskertomuksen mukaan naiset ovat vahvasti kiinnostuneita henkisyydestä, sekä kanavoinnista ja etenkin New agesta, joka näkyy Z-sukupolven kohdalla (Salomäki, 2020, 82, 83).

Ihminen ei voi juurikaan vaikuttaa elämänsä kulkuun sillä sattuma ratkaisee, miten käy -väittämän kanssa vastaajista vain kymmenes osa oli täysin tai jokseenkin samaa mieltä (miehistä 12% ja naisista 10%). Elämällä on merkitystä vain, jos sille antaa itse merkityksen -väite jakoi mies- ja naisvastaajia voimakkaasti, sillä väittämän hyväksyi lähes neljä miestä kymmenestä (39%), kun naisista väittämän hyväksyi vain joka kuudes vastasi myönteisesti (16%). Tulos korreloi vastaajien uskonnollisen sitoutumisen kanssa, sillä väittämän kanssa samaa mieltä olivat etenkin ne vastaajat, jotka eivät olleet kovin syvästi sitoutuneita kristillisiin uskomuksiin.

Vastausten mukaan puolet miehistä (50%) ja kolmasosa naisista (33%) arveli, ettei tarvitse kirkkoa tai uskonnollista instituutiota ollakseen yhteydessä Jumalaan. Tutkimuksen vastausten mukaan vastaajilla on vahvat uskonnolliset arvot, mutta silti he eivät tarvitse kirkkoa ollakseen yhteydessä Jumalaan. Tulokset vahvistavat tutkittua ilmiötä, joka on todettu esimerkiksi Niemelän tutkimuksessa, joka vahvistaa, että nuoret aikuiset eivät tarvitse kirkkoa, yhteiskunnallisia instituutioita tai muita järjestöjä harjoittaakseen uskonnollisuuttaan. He kokevat uskonsa henkilökohtaiseksi asiaksi. (Mikkola, 2006, 54.)

Ympäristön suojeleminen koettiin tärkeänä asiana sillä kolme neljäsosaa vastaajista (naisista 77% ja miehistä 73%) koki ympäristön suojelun tärkeänä. Nuorisobarometrin 2018 mukaan nuorten aikuisten huoli ympäristöasioista on kasvanut. Nuorisobarometrin kyselyssä nuorille aikuisille esitettiin eri vaihtoehtoja, mitkä voisivat herättää heissä eniten huolta globaalista näkökulmasta. Suurimmaksi huolenaiheeksi nousi ilmastonmuutos, sillä 68% vastanneista nuorista aikuisista oli hyvin huolissaan ilmastonmuutoksesta. (Piispa & Myllyniemi, 2019, 64.)

Kuvio 8. Kyselyyn vastanneiden arvot sukupuolen mukaisesti. (%). N (Miehet) =29–34; N (naiset)=136–142. Arvot 4 ja 5 asteikolla 1-5, jossa 1=Olen täysin eri mieltä ja 5=Olen täysin samaa mieltä.

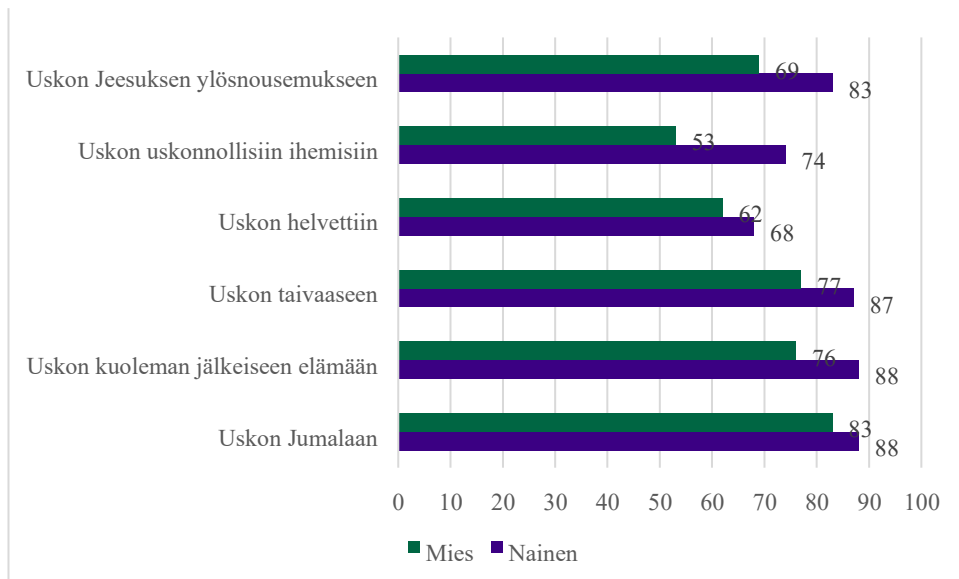
Vastanneet olivat hyvin myötätuntoisia, sillä myötätuntoa heikommassa asemassa kohtaan tunsivat lähes kaikki vastaajat (miehistä 100% ja naisista 96%). Myötätunto kumpuaa tutkimustulosten mukaan kristillisistä arvoista. Suurin osa vastasi iloitsevansa elämästään (naisista 84% ja miehistä 88%). Ihmisen uskonnollisuudella on monien tutkimusten mukaan yhteys hyvinvointiin. Tämä tulee ilmi myös Samtan tutkimuksessa (Samta, 2015, 31). Hietala tuo opinnäytetyössään esiin, kuinka hengellisyys liittyy tutkitusti positiiviseen mielihyvän tunteeseen (Hietala 2015, 51).

Naiset uskovat miehiä enemmän, että on olemassa Jumala, joka pitää henkilökohtaisesti huolen jokaisesta ihmisestä (naiset 84% ja miehet 65%).

Miehistä (83%) uskoo Jumalaan, mutta vain (65%) uskoo, että Jumala pitää henkilökohtaisesti huolen jokaisesta.

Kyselyyn vastanneilla nuorilla aikuisilla on vahvat uskonnolliset arvot ja suurin osa vastanneista ilmoitti uskovansa Jumalaan ja Jeesukseen. Nuorten naisten uskonnollisuus ja uskonnolliset arvot esiintyivät vastauksissa vahvoina verrattuna kyselyyn vastanneisiin miehiin. Naisista noin yhdeksän kymmenestä (88%) ja miehistä noin kahdeksan kymmenestä (83%) vastasi uskovansa Jumalaan. Jeesuksen ylösnousemukseen vastasi uskovansa neljä viidestä naisesta (83%) ja kaksi kolmesta miehestä (69%). Tutkimustulokseni poikkeavat kirkon nelivuotiskertomuksen tuloksista ja valtavirrasta, sillä kyselyyni vastanneilla nuorilla naisilla oli miehiä uskonnollisemmat arvot. Nelivuotiskertomuksen mukaan nuoret naiset uskovat Suomessa tänä päivänä miehiä vähemmän Jumalaan ja Jeesuksen ylösnousemukseen (Salomäki, ym, 2020, 80).

Kuoleman jälkeiseen elämään uskoi naisista lähes yhdeksän kymmenestä (88%) ja miehistä (76%). Taivaaseen konkreettisenä paikkana uskoi lähes yhdeksän kymmenestä naisista (87%) ja kolme neljästä miehestä (77%). Helvettiin uskottiin vähemmän kuin taivaaseen, mutta kaksi kolmasosaa vastaajista uskoi myös helvettiin (naisista 68% ja miehistä 62%). Miesten ja naisten välillä oli merkittävä ero, uskomisessa uskonnollisiin ihmeisiin. Miehistä hieman yli puolet (53%) ja naisista (74%) uskoi uskonnollisiin ihmeisiin. Kirkon nelivuotiskertomuksen mukaan naiset uskovat miehiä enemmän henkisiin asioihin, joka tulee ilmi myös tässä tutkimuksessa (Salomäki, ym, 2020, 82).

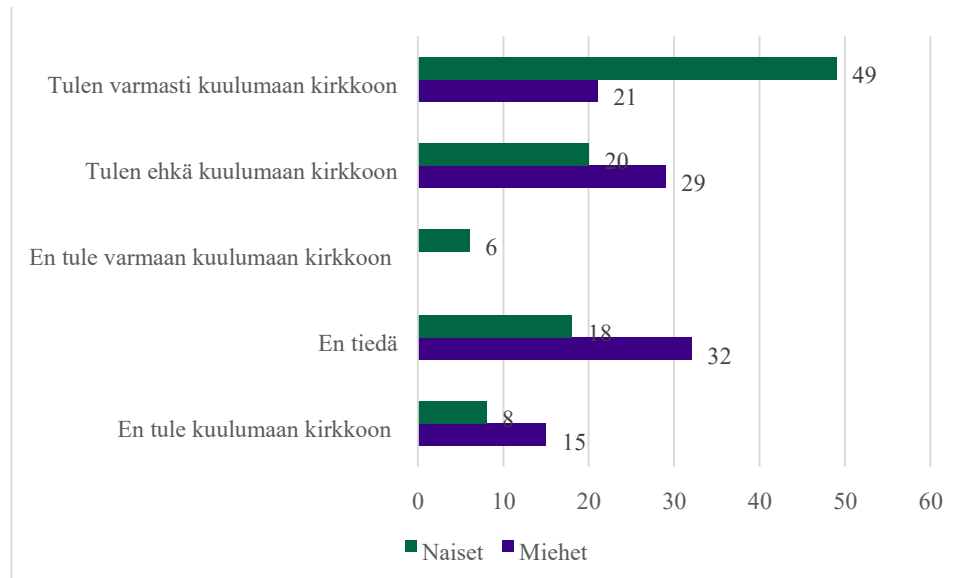

Kuvio 9. Vastaajien uskoon liittyvät näkemykset sukupuolen mukaisesti. (%) N (miehet)=32–34; N (naiset)=137–143. Arvot 4 ja 5 asteikolla 1-5, jossa 1=Olen täysin eri mieltä ja 5=Olen täysin samaa mieltä

Vastausten perusteella suurin osa kyselyyn vastanneista on varma, että ei kuulu luterilaiseen kirkkoon viiden vuoden päästä. Kirkosta eroamisen trendi näkyy myös tässä tutkimuksessa, sillä varmoja kirkkoon kuulumisesta vielä viiden vuoden päästä oli vain puolet naisista (49% ja viidesosa miehistä (21%). Mahdollisesti kirkkoon arveli kuuluvansa viiden vuoden päästä näiden lisäksi kolmasosa (29%) miehistä ja viidesosa naisista (20%). Varmoja siitä, että ei kuulu kirkkoon viiden vuoden päästä oli joka kuudes mies (15%) ja lähes kymmenesosa naisista (8%).

Kirkosta eroamisen trendi näkyy kuitenkin myös valtakunnallisesti nuorten naisten kohdalla, sillä nuorista naisista 19 prosenttia oli varmoja, että tulee eroamaan kirkosta. Miehistä varmoja kirkosta eroajia tulevaisuudessa oli 14 prosenttia. (Salomäki, 2020, 60.) Suurin syy kirkosta eroamiselle on tyypillisesti se, että kirkolla instituutiona, sen toiminnalla tai jäsenyydellä ei koeta olevan merkitystä (Mikkola, Niemelä, Petterson, 2006, 192–193). Nuoret aikuiset pitävät kirkon toimintaa vanhahtavana ja kirkon auktoriteetti asema on menettänyt merkityksensä koskien nuorten aikuisten uskonnollisuutta (Hauta- Aho, Tornivaara, 2007, 41).

Näiden tutkimusten mukaan kaksi kolmesta vastaajasta (62%) katsoi syyksi sille, että ei halua kuulua luterilaiseen kirkkoon, koska ei ole uskonnollinen ihminen (Salomäki, ym 2020, 58).

Kuvio 10. Vastaajien arvio siitä, tuleeko kuulumaan kirkkoon viiden vuoden kuluttua sukupuolen mukaisesti. (%). N (miehet)=33; N (naiset)=142.

6. JOHTOPÄÄTÖKSET

6.1. Tutkimuksen tulosten arviointia

Helsinki on maallistumassa ja sama ilmiö pätee koko maahamme (Salomäki, ym, 2020 57, 67). Tämän tutkimuksen vastaukset poikkeavat voimakkaasti keskimääräisistä helsinkiläisten nuorten aikuisten näkemyksistä ja myös tyypillisistä 18–39 -vuotiaiden nuorten aikuisten ajatuksista, sillä vastanneista yli 80 prosenttia ilmoitti uskovansa Jumalaan ja Jeesuksen ylösnousemukseen. Kirkon nelivuotiskertomuksen mukaan suomalaisista 15–29 -vuotiaista vain 30 prosenttia ja 30–39 -vuotiaista 34 prosenttia uskoo Jumalaan (Salomäki, ym, 2020, 76). He myös uskoivat keskimääräistä nuorta aikuista enemmän muihin pyhiin asioihin kuten taivaaseen ja helvettiin ja pitivät kristinuskoa merkittävänä.

Vastanneet myös osallistuvat keskimääräistä enemmän kirkon tilaisuuksiin sillä monet heistä ovat seurakunta-aktiiveja, joista suurin osa kuului luterilaiseen kirkkoon. Viikoittain kirkolliseen toimintaan (muu kuin jumalanpalvelus) osallistui miehistä puolet (50%) ja naisista 40 prosenttia. Kirkon nelivuotiskertomuksen mukaan etenkin alle 40-vuotiaat naiset osallistuvat todella harvoin Jumalanpalveluksiin - enemmistö ei ole osallistunut viime vuosina lainkaan jumalanpalveluksiin (Salomäki, ym, 2020, 131).

Tässä tutkimuksessa tuli esille ns. pidentyneen nuoruuden ilmiö, joka on tullut esille lukuisissa viimeaikaisissa tutkimuksissa. Tämä tarkoittaa sitä, että nuorista aikuisista suuri osa ei ole vielä työelämässä, nuoruuden aika on pitkittynyt ja nuorilla aikuisilla lastenhankinta, sekä naimisiinmeno on lykkääntynyt. (Mäkinen, 2009, 10). Tämän tutkimuksen vastanneista miehistä vain 3 % ja naisista vain 1 % toimi pääasiassa koti-isänä tai kotiäitinä. Pitkittyneellä nuoruudella on vaikutus siihen, että nuoret aikuiset tarvitsevat seurakunnan toiminnalta jotain muuta kuin kirkollisia toimituksia, kuten häitä tai ristiäisiä, jotka ovat perinteisesti olleet nuorten aikuisten kiinnekohta kirkkoon. Samoin tarvitaan muutakin kuin perinteinen perhetoiminta, koska kohderyhmällä on harvoin vielä perhettä.

Kyselyyn vastanneet nuoret aikuiset olivat koulutettuja, sekä työllistyneitä. He olivat kiinni yhteiskunnassa, eivätkä kuuluneet marginaaliseen vähemmistöön, jotka ovat syrjäytyneet yhteiskunnasta tai työelämästä. Yhteiskunnassamme monet nuoret aikuiset oireilevat psyykkisesti ja ovat tippuneet sen takia työelämästä. (Holappa, 2013.) Kyselyyn vastanneet nuoret eivät kärsi vakavista mielenterveysongelmista. He olivat hyvinvoivia, hyvä osaisia, opiskelivat ja olivat työelämässä.

Tämän tutkimuksen tulokset kertovat tällä perusteella ensi sijassa hyväosaisten uskonnollisten nuorten aikuisten arvoista ja näkemyksistä. Monilla vastanneista oli kristillinen vakaumus ja he mielsivät itsensä uskovaisiksi kuulumalla Facebookin ”Nuoret uskovaiset” -yhteisöön. Heidän näkemyksensä olivat hyvin konservatiivisia, joka näkyi heidän toiveissaan kirkkoa ja sen toimintaa kohtaan: he toivoivat toiminnalta perinteisyyttä, Raamatun perinteisessä tulkinnassa

pysymistä ja konservatiivisesti ajattelevien nuorten aikuisten ottamista huomioon kirkon toiminnassa. Tämänkaltainen ajattelu poikkeaa voimakkaasti valtavirtaan kuuluvien nuorten aikuisten näkemyksistä, joiden mukaan 51 prosenttia nuorista aikuisista hyväksyy liberaalit, moniarvoiset näkemykset, sekä homoseksuaalisuuden (Kirkon tutkimuskeskuksen julkaisuja, 2008, 26).

Monien tutkimusten mukaan nuoret aikuiset kokevat liberaalin ja seksuaalivähemmistöjen oikeuksien eteenpäin viemisen kirkon toiminnassa tärkeänä. Monet eroavat kirkosta siksi, että ei koe olevansa uskonnollinen ja, että kirkko ei ole suvaitsevainen seksuaalivähemmistöjä kohtaan. (Salomäki, ym, 2020,60.) Aikaisemmissa tutkimuksissa on havaittu myös, että nuorten mielikuva luterilaisesta kirkosta on vanhahtavana (Mäkelä, 2009, 62). Kirkon tilaisuuksia tulisi modernisoida (Sinkko, Wallius, 2018,11). Kosken tutkimuksen mukaan nuoret aikuiset odottavat kirkolta ristiriitaisia asioita– toisaalta perinteisyyttä ja pysyvyyttä, mutta samalla myös uudenaikaisuutta (Koski 2015,2).

Tämän tutkimuksen tulosten perusteella osa uskonnollisesti aktiivisista nuorista aikuisista kuitenkin ajattelee hyvin toisin kuin valtavirta, mutta moni konservatiivisesti ajattelevista myös arvelee eroavansa kirkosta lähivuosina. Vastaajista kirkkoon ajatteli kuuluvansa viiden vuoden päästä naisista puolet (49%) ja miehistä vain viidesosa. Tulos on yllättävä, sillä suurin osa vastaajista koki pystyvänsä ja haluavansa vaikuttaa kirkon toimintaan, mutta eivät silti kokeneet kirkon jäsenyyttä merkittävänä.

Tulos on ristiriidassa aikaisempien tutkimusten kanssa, sillä yksi tärkeimmistä tekijöistä nuorten aikuisten kirkkoon kuulumiseen on koettu mahdollisuus vaikuttaa toimintaan (Sinkko, Wallius, 18, 2018). Tästä syystä on pääteltävissä, että tämän tutkimuksen vastaajien kirkosta eroamisen halun taustalla ovat muut syyt. On luultavasti se, että kirkko on heistä liian vapaamielinen ja he eivät koe tarvitsevansa kirkkoa oman uskonsa harjoittamiseen. Osa vastaajista osallistui aktiivisesti myös kristillisten vapaitten suuntien tilaisuuksiin, joten on mahdollista, että kirkosta eroamisen syynä on niihin kuuluminen.

6.2 Vastaajien hengelliset yhteisöt

Tutkimuksen vastaajat katsoivat, että luterilainen kirkko on siirtänyt heille suunnatun toiminnan valtaosin vapaitten kirkkokuntien ja kristillisten järjestöjen vastuulle. Monet vastaajista käyvätkin mieluummin näiden järjestämissä tilaisuuksissaan. Suosittuja olivat vastausten mukaan etenkin Kräsän, Opkon, Sley'n ja Hehkun tilaisuudet. Tosin myös Agricolan kirkolla järjestettävää nuorille aikuisille suunnattua Cola-messua pidettiin onnistuneena. Vastauksissa tuli myös esiin, että vapaiden seurakuntien ja kristillisten järjestöjen opetuksen tuntui vastaajista itselleen paremmin sopivalta. Heidän opetuksessaan on vastaajien mukaan huomioitu erilaiset aiheet monipuolisemmin, jotka ovat merkittäviä vastaajille. Suosiota saattavat selittää niissä käytettävä moderni musiikki ja vapaamuotoinen ilmapiiri. Luterilaisten seurakuntien on syytä miettiä, mitä nämä järjestöt ja seurakunnat tekevät eri tavalla ja oppia siitä, mikäli ne haluavat olla vaihtoehto tutkimuksen kohderyhmälle.

Viimeaikaisissa tutkimuksissa on havaittu, että seurakunnan toiminnasta kiinnostuneet nuoret aikuiset etsivät ensisijaisesti itselleen yhteisöä, johon kuulua. Jos toiminta ei vastaa heidän hengellisiä arvojaan tai tarpeitaan taikka he eivät tule kuulluiksi, he vaihtavat yhteisöä. (Seppänen, 2014, 3) Koska tutkimuksen tulosten mukaan suuri osa vastaajista arveli, että ei tule kuulumaan luterilaiseen kirkkoon viiden vuoden kuluttua, on pääteltävä, etteivät luterilaiset seurakunnat myöskään tarjoa sellaista yhteisöä, jota vastaajat kaipaavat tai toiminta ei vastaa heidän hengellisiin tarpeisiinsa tai he eivät tarvitse mitään instituutiota toteuttamaan hengellisyytään.

Tulokset osoittavat, että kirkko on tällä hetkellä jännitteisessä asemassa kahden suunnan välissä. Sen tulee päättää, yritetäänkö se miellyttää valtaväestön odotuksia ja kirkon maallistuneita jäseniä muuttamalla toiminnan tyyliä samalla nykyaikaisemmaksi, vai kuunteleeko se konservatiiveja ja herätysliikkeiden jäseniä ja luopuu suuresta joukosta jäseniään. Kirkon strategisten linjausten mukaan toimintaan ja arvokeskustelua pyritään viemään liberaalimpaan suuntaan (Halme, 2008,166). Monet liberaalimpaa toimintaa toivovat nuoret

aikuiset eivät ehkä enää ole aktiiveja seurakunnan toiminnassa tai omaa kristillisiä arvoja. Kyselyn muutamien vastausten mukaan seksuaalivähemmistöt tulisi huomioida toiminnassa paremmin.

6.3 Tutkimuksen eettisyys

Eettisyys kattaa koko tutkimusprosessin aiheen valinnasta tutkimustuloksiin saakka. Tutkimuksen eettiset kysymykset liittyvät tutkimuskohteen ja menetelmän valintaan, jotka määrittävät tutkimuksen tieteellisen perustan, aineiston hankinnan, tieteellisen tiedon luotettavuuden, tutkittavien kohtelun, tutkimuksesta saatujen tutkimustulosten vaikutukset, sekä toimintaperiaatteet tiedeyhteisön sisällä. Tutkijan ja tutkittavan välistä suhdetta määrittää lainsäädäntö. (Kuula, 11, 12, 2006.) Olen valinnut tutkimukseen sopivat menetelmät ja valinnut aineiston, joka vastaa tutkimusongelmaan.

Olen pohtinut kyselytutkimuksen mahdollisia eettisiä ongelmia. Kyselylomakkeen kysymykset valittiin perehtymällä aiempiin tutkimuksiin ja kyselyihin, jotka liittyivät samaan aihealueeseen, jota itse käytän työssäni. Valitsin kysymyksiä, jotka koskettavat juuri omaa aihepiiriäni. Pysin käyttämään jo valmiiksi hyväksi todettuja tutkimuskysymyksiä. Tutkijana minun on huomioitava myös se, että minun ehdoillani laaditut kysymykset voivat näyttäytyä tutkituttavalle eri tavalla. Tilastotutkimuksen tekeminen ja analysointi on minulle uutta.

Tutkimuksen peruslähtökohtana toimii luottamus tutkittavien ja tutkijan välillä, sekä luottamus tieteeseen. Tutkijan on hyvä perehtyä ennalta tutkittavaan yhteisöön, kulttuuriin, sekä näiden historiaan. Tutkimustilanteet tai aiheet herättävät eri ihmisissä erilaisia reaktioita. Tutkimustilanteeseen saattaa sisältyä henkistä räsytystä ja erilaisten tunteiden kokemusta. (Tutkimuseettisen neuvottelukunnan julkaisu 3 2019, 8.) Tutkijan tehtävänä on tapauskohtaisesti etsiä eri tilanteisiin sopivat ratkaisut. Kaikkiin ongelmiin ei ole etukäteen laadittuja eettisiä sääntöjä tai toimintaohjeita. (Kuula, 2006,12.)

Olen osallistunut aiemmin paljon Helsingin Tuomiokirkkoseurakunnan tilaisuuksiin, joten yhteisö oli minulle entuudestaan tuttu. Jalkauduin Pasilan

Triplaan keräämään vastauksia. Tilanne saattoi olla monille yllättävä. Moni ei halunnut vastata kyselyyn ja oli yllättynyt, että heiltä kysytään vastauksia kyselyyn, jossa on tarkoitus saada tietoa heidän uskonnollisuudestaan. Kaikki kohtaamiset sujuivat asiallisesti, vaikka teema oli vieras.

Eettiset kysymykset korostuvat tutkijan ja tutkittavan kohtaamisessa. Tutkimuksen eettisten arvojen mukaan tutkijan tulee kunnioittaa tutkittavien henkilöiden ihmisarvoa ja itsemääräämisoikeutta. Suostumus osallistua tutkimukseen on ihmiseen kohdistuvan tutkimuksen keskeinen periaate. Suomen perustuslaki 16§ turvaa tieteellisen vapauden ja sitä on käytettävä vastuullisesti. Tutkimusta toteuttaessa eettisyydessä on otettava huomioon Perustuslaissa (L1999/731, 6-23 §) määritellyt oikeudet, jotka koskevat kaikkia ja niihin kuuluvat oikeus elämään, henkilökohtaiseen vapauteen, sekä koskemattomuuteen. Tutkimuksessa on tärkeää huomioida seuraavat perustuslaissa määritellyt oikeudet, jotka kuuluvat tutkimukselliseen opinnäytetyöhön uskonnonvapaus, sananvapaus ja oikeus yksityisyyteen. Tutkijalta edellytetään, että tutkimuksesta ei aiheudu tutkimukseen osallistuville ihmisille, yhteisöille tai muille tutkimuksessa oleville kohteille merkittäviä ongelmia, riskejä tai haittoja. Tutkimusta toteuttaessa voi tapahtua ennakoimattomia tilanteita. (Tutkimuseettisen neuvottelukunnan julkaisu 3, 2019, 7, 8.) Kaikki nuoret aikuiset, jotka kysely tavoitti ovat vastanneet kyselyyn vapaaehtoisesti. Kyselyyn vastanneita ei ole valittu etukäteen. Vastanneilla on oikeus yksityisyyteen, jonka takia kaikki vastaukset on kerätty anonyymisti.

Ammattikorkeakoulujen rehtorineuvoston Arenen laatimiin eettisiin ohjeisiin kuuluvat myös Diakonia-ammattikorkeakoulun tutkimuseettiset periaatteet, joita ovat esteellisyys ja riittävä aiheeseen perehtyminen. On tärkeä varmistaa oikea tieteellinen käytäntö, tutkimuksen eettinen ennako arviointi, mahdollinen henkilötietojen käsittely, tutkimusluvan hankinta, sopimusten pitäminen, sekä voimassa olevat tekijänoikeudet. Etukäteen tulee luoda aineistohallintasuunnitelma, johon kuuluu aineiston säilytys, avaaminen sekä tuhoaminen. Mitään tekstiä ei saa plagioida ja huomioida, että työstä tulee julkinen. (Libguides, osallistavan ja tutkivan kehittämisen opas 2.0. tutkimusetiikka diakissa.) Olen tutustunut ja sitoutunut näihin tieteellisiin

käytäntöihin ja niiden peruseriaatteisiin. Pysin työssä rehellisyyteen, tarkkuuteen, sekä huolellisuuteen työn eri vaiheissa. Pysin soveltamaan eettisesti kestäviä aineistoja, sekä hankinta-, tutkimus- ja arviointimenetelmiä. Olen perehtynyt aikaisempiin tutkimuksiin työn aiheen sisällöistä. Kunnioitan muiden tutkijoiden tekemää työtä ja niitä hyödyntäessäni viittaan niihin asianmukaisesti. Työssä noudatan eettistä näkökulmaa ja salassapitovelvollisuutta.

Vastausten anonymiteetti säilyi tutkimustavan ansiosta. Osallistuin itse Löydä yhteisö- viikon tapahtumiin ja keräsin vastauksia kyselyyn. Työparini syöti saadut tiedot exceliin. Tämä varmisti sen, että ei voinut yhdistää vastaajaa johonkin tiettyyn henkilöön. Olen käynyt Agricolan- cola messuissa takavuosina enemmän, mutta tällä hetkellä en tunne sieltä lähes ketään, niin en pystynyt yhdistämään vastaajia mitenkään vastauksiin. Kuulun itse myös nuorten aikuisten ikäluokkaan, joten ehkä vastaajien oli siksi helppo vastata kyselyyn jalkautuessani löydä yhteisö- viikkoon kuin, jos kyselyyn olisi ollut keräämässä vastauksia joku vanhempi henkilö. Aina aluksi kerroin kuka olen, mistä tulen ja mitä olen tekemässä ja mihin olen keräämässä vastauksia. Kerroin, että kyselyssä ei tarvitse kertoa omaa nimeään ja vastauksen voi antaa anonymisti. Tutkimustulokset syntyivät saaduista vastuksista, mutta myös excelin ja spss-ohjelman kautta taulukoiden luontina, joissa saattoi tulla pieniä inhimillisiä virheitä taulukoita laatiessa, jotka vaikuttavat tuloksiin. Sen jälkeen, kun tutkimus on tehty, aineisto hävitetään.

6.4 tutkimuksen luotettavuus

Määrällisen tutkimuksen pätevyyttä kuvataan sanalla validiteetti ja luotettavuutta sanalla reliabiliteetti. Tutkimuksen validiutta tarkastellaan ensimmäisen kerran tutkimusta suunniteltaessa, jolloin valitaan tutkimuksessa käytetyt keskeiset käsitteet, perusjoukon ja muuttujien välinen määrittely, tutkimuksen mittaamiseen sopiva mittari, menetelmä, sekä aineistonkeruun tapa, jotka ovat tärkeimmät tekijät määrällistä tutkimusta suunnitellessa. Tutkimuksen teoreettisten ja operationaalisten määritelmien yhteneväisyyteen vaikuttaa, miten tutkija onnistuu

siirtämään kyselylomakkeeseen tutkimuksen teoreettiset käsitteet, sekä muun oleellisen kokonaisuuden. Tutkimuksessa ei tule olla systemaattisia virheitä eli kyselyn vastaajan tulee ymmärtää kyselylomakkeen sisältö, sekä kysymykset samalla tavalla kuin tutkija on ne tarkoittanut, muutoin tulokset vääristyvät. (Vilkkä 2015, 193–194.)

Olen kerännyt aineiston ja valinnut tutkimuksen kyselyn kysymykset, sillä periaatteella, että ne liittyvät tutkimusongelmaan. Olen mitannut tutkimuksessa niitä asioita, joita on ollut tarkoituskin mitata. Pohdin kysymysten asettelua, niiden mahdollista johdattelevuutta ja kieltä, jotka voivat vääristää tutkimustuloksia. On tärkeää, että vastaaja ymmärtää kysymykset oikein ja, että olisi yhteinen käsitys termien merkityksestä tutkittavien kanssa.

Tutkimuksen reliabiliteetilla tarkoitetaan, että kyselyltä saadut tulokset ovat mahdollisimman tarkkoja, eivätkä sattumanvaraisia. Tutkimuksen luotettavuuteen, sekä sen heikkenemiseen vaikuttaa monet tekijät. Mittausta toistettaessa saman henkilön kohdalla tulee saada sama mittaustulos riippumatta siitä, että tutkija ei ole sama. (Vilkkä 2015, 194.) Tutkimukseni luotettavuuteen ja mittaustulosten toistettavuuteen vaikuttaa se, että tutkimustulokset perustuvat vastaajien sen hetken mielipiteisiin. Sama vastaaja voisi vastata johonkin tiettyyn samaan kysymykseen hyvinkin eri tavoin esimerkiksi kolmen viikon kuluttua. Vastaajien näkemykset omista kristillisistä arvoista, tai kanta kirkkoon liittyvistä kysymyksistä voi muuttua hyvinkin nopeasti. Vastaus kysymykseen Kuinka todennäköisesti tulet kuulumaan kirkkoon viiden vuoden kuluttua, voi olla puolen vuoden päästä vastaajien osalta hyvin erilainen. Tämä ei muuta sitä, etteikö vastaukset voisi silti olla luotettavia.

Tutkimuksessa luotettavuutta voi vahvistaa, mutta myös heikentää monet asiat tutkimuksessa. Haastattelija voi merkitä väärin vastaustuloksia esimerkiksi tallentaessa tietoa tai tuloksia Exceliin, luodessa diagrammeja tai siirtäessä taulukoita raporttiin. Tutkimuksen tulosten kannalta, virheet eivät kuitenkaan ole iso asia. Tutkimus tulokset, jotka poikkeavat merkittävästi muista saman aihepiirin tutkimuksista, tulee selvittää. (Vilkkä, 2005,162.)

Tutkimus tulokseni poikkeavat muista tehdyistä tutkimuksista, sillä tulokset eivät edusta valtavirran näkemyksiä uskonnosta ja kirkkoa koskevista teemoista. Kirkon vuonna 2020 julkaistusta nelivuotiskertomuksesta ilmenee nuorten uskon Jumalaan heikkenevän jatkuvasti ja ajatusten liberalisoituvan, sillä joka kolmas ilmoitti eroavansa kirkosta sen suvaitsemattomuuden takia seksuaalivähemmistöjä kohtaan (Salomäki, 2020, 60). Tutkimuksessani korostui nuorten konservatiivisuus ja perinteinen käsitys kirkosta. Tämä ei silti tarkoita, että tutkimuksen tuloksissa olisi tapahtunut virhe.

Mielestäni on hienoa, että tähän tutkimukseen osui vastaajiksi juuri tämänkaltaisen joukko. Verrattuna yleiseen teoretietoon, joka kattaa koko Suomen tai pääkaupunkiseudun nuorten aikuisten näkemyksiään, tämä 178 vastaajan joukko edustaa vain pientä otantaa koko Suomen mittakaavassa. Tutkittaessa pienempää joukkoa olen pohtinut, kuinka tarkkoja tuloksia saan ja edustaako vastaajaryhmä kokonaisuutta. Tuloksiin vaikuttaa paljon minkälainen joukko kyselyyn vastaa. Tähän kyselyyn vastannut joukko on hyvin poikkeuksellinen ja se antaa kuitenkin vain pienen otannan kokonaiskuvasta. Silti tämäkin vastanneiden joukko on hyvin tärkeä ja kertoo yhden ryhmän arvoista ja ajatuksista.

6.5 Ammatillinen kasvu

Olen oppinut opinnäytetyöprosessin matkan aikana paljon. Olen oppinut itsestäni ja oma ammatillisuuteni on vahvistunut, niin sosionomina kuin kirkonnuorisotyöntekijänä. Tiedostan paremmin, minkälaisia haasteita kirkonnuorisotyöntekijällä on työssään tänä päivänä. Ymmärrän laajemmassa perspektiivissä kirkon tämän hetken tilaa yhteiskunnassa ja sen minkälaisena nuoret ja nuoret aikuiset ja kokevat kirkon ja sen toiminnan tänä päivänä. Prosessi on vahvistanut myös omaa käsitystäni osaamisestani ja taidoistani. Tiedostan, että kirkon tilanne on tällä hetkellä hyvin moninainen ja se elää murrosaikaa.

Opinnäytetyötä tehdessä minulle on kirkastunut entistä vahvemmin, että haluan olla tukemassa etenkin nuorten aikuisten uudelleen kiinnittymistä seurakuntaan. Heille on kehitettävä konkreettisesti toimintaa, jota tulisi viedä eteenpäin esimerkiksi kartoittamalla lähialueen nuorten aikuisten mielipiteitä siitä, mitä he toivovat kirkolta. Mielestäni olisi erityisen tärkeää yrittää tavoittaa ne nuoret aikuiset, joita on vaikea tavoittaa tai jotka ovat syrjäytyneet yhteiskunnan ulkopuolelle. Haluan itse olla takaamassa ja kehittämässä tämän kaltaisen toiminnan eteenpäin vientiä ja toteuttamista.

Diakin kirkonnuorisotyöntekijän kompetensseihin kuuluu kristillisen uskon tunteminen ja missio (Diakonia-ammattikorkeakoulu, osaamisvaatimukset: Sosionomi (AMK), Kirkon nuorisotyö, Nuorisotyönohjaajan kompetenssit, Hengellisen työn osaaminen ja arvo-osaaminen, i.a). Mielestäni kirkon tärkeimpiä missioita on evankeliumin julistaminen, lähimmäisen rakkauden toteutuminen ja Jeesuksen sovitustyön julistaminen. Lähetyskäskyn noudattaminen on kirkon työssä mielestäni oleellisinta. Mielestäni meidän on mentävä kaikkeen maailmaan ja etenkin sinne missä nuoret aikuiset ovat eli tänä päivänä someen tai kirkon ulkopuolelle.

Kirkon nuorisotyöntekijän kompetensseihin kuuluu eettinen ja arvo-osaaminen; oman työn ja omien motiivien eettinen arviointi kristillisen uskon viitekehyksessä. Sitoudun kirkonnuorisotyöntekijänä noudattamaan kristillistä ihmiskäsitystä ja ihmisarvon kunnioittamista. (Diakonia-ammattikorkeakoulu, osaamisvaatimukset: Sosionomi (AMK), Kirkon nuorisotyö, Nuorisotyönohjaajan kompetenssit, Hengellisen työn osaaminen ja arvo-osaaminen, i.a.) Kirkon tulisi toteuttaa lähimmäisen rakkautta siten, että kaikki voisivat tuntea itsensä tervetulleeksi kirkkoon, oli sitten liberaali tai konservatiivi, nuori tai vanha. Jokaisen jäsenen tulisi kokea itsensä merkitykselliseksi, tärkeäksi, hyväksytyksi ja riittäväksi sellaisenaan. Ensi vaikutelma astuessaan kirkkoon ja se, miten otetaan vastaan, on tärkeä. Työntekijöiden tulee kohdata arvostavasti ja rakastavasti seurakuntalaiset. Heidän käytöksellään ja kohtaamisellaan on suuri vaikutus siihen, tuleeko kävijä vielä uudestaan tai eroaako hän kirkosta. (Hauta-Aho, Tornivaara, 2009, 13.) Nuori aikuinen haluaa myös tulla kohdatuksi ja

kuulluksi, joka on erittäin tärkeää tämän ikäryhmän osalta, jotta he voisivat kuvitella kuuluvansa kirkkoon (Seppänen, 2014, 30). Kukapa haluaisi kuulua johonkin yhteisöön, jos hänen mielipiteitään ei huomioida tai kuunnella tai häntä ei kohdata.

Kirkonnuorisotyöntekijän kompetensseihin kuuluu myös rukouselämän merkitys ja toteutus, sekä pyhän kohtaaminen (Diakonia-ammattikorkeakoulu, osaamisvaatimukset: Sosionomi (AMK), Kirkon nuorisotyö, Nuorisotyönohjaajan kompetenssit, Hengellisen työn osaaminen ja arvo-osaaminen, i.a). Kyselytutkimuksessa nuorten aikuisten vastauksissa tuli hyvin vahvasti esiin, että he pitävät rukouskokouksia ja rukousta tärkeänä seurakunnassa. Opinnäytetyön kautta ymmärsin, että rukous on myös monelle nuorelle aikuiselle todella merkittävä asia, jonka merkitystä ei tulisi toiminnassa unohtaa. Mielestäni nuorten aikuisten rukouspiiri toimintaa olisi tärkeä myös viedä eteenpäin luterilaisessa kirkossa. Mielestäni kristinuskon mukaan pyhinä pidettyjä asioita tulee kunnioittaa, jota halua myös tuoda nuorille aikuisille tuoda esiin toiminnassani.

Kirkon nuorisotyöntekijän kompetensseihin kuuluu, että ammattilainen ymmärtää kristillisen kasvatuksen lähtökohdat ja pystyy tukemaan yksilön hengellistä kasvua ja kehitystä. (Diakonia-ammattikorkeakoulu, osaamisvaatimukset: Sosionomi (AMK), Kirkonnuorisotyö, Nuorisotyönohjaajan kompetenssit, Pedagoginen osaaminen, i.a). Monet nuoret ja nuoret aikuiset pohtivat elämässään hengellisyyteen liittyviä kysymyksiä, sekä hengellistä identiteettiään (Arnet, Jensen, 2015, 211–212.) Kirkon tulee huomioida ja tukea nuoria aikuisia enemmän oman kristillisen identiteettinsä löytämisessä (Hauta- Aho, Tornivaara, 2009, 13). Haluan tulevana ammattilaisena tulevassa työssäni olla omalta osaltani mahdollisuuksieni mukaan olla tukemassa nuorten aikuisten hengellisen identiteetin löytämistä ja tukea heitä hengellisessä kasvussaan. Mielestäni tämä ei ole yksin minun asiani vaan myös muiden työntekijöiden tulisi sitoutua tähän. Ehkä tämä opinnäytetyön kysely saattoi auttaa jotakuta selvittämään omia ajatuksiaan kirkosta ja hengellisyydestä, sekä tukemaan oman hengellisen identiteetin muotoutumista.

Kirkonnuorisotyöntekijän kompetensseihin kuuluu osallistavan toiminnan ja yhteisöllisen toiminnan taidot, erityisen tuen tarpeen tunnistamisen taidot, sekä muut vuorovaikutustaidot (Diakonia-ammattikorkeakoulu, osaamisvaatimukset: Sosionomi (AMK), Kirkonnuorisotyö, Nuorisotyönohjaajan kompetenssit, Yhteisöllinen ja yhteiskunnallinen osaaminen, i.a). Opinnäytetyön pohjalta minulle selkeni, miten paljon nuoret aikuiset toivovat osallistavaa ja yhteisöllistä toimintaa ja monet nuoret aikuiset etsivät yhteisöä, johon kuulua. Opinnäytetyö ohjaa toimintaa kirkoissa siihen, että heillä todella olisi tarjota yhteisöllistä toimintaa nuorille aikuisille. Mielestäni kirkon nuorisotyöntekijän tärkeimpiin tehtäviin kuulu järjestää nuorille aikuisille osallistavaa toimintaa. Nyt on mielestäni korkea aika vastata nuorten aikuisten tarpeisiin toiminnan suhteen.

Kirkon nuorisotyöntekijän kompetensseihin kuuluu kulttuurin ja perinteiden tunteminen (Diakonia-ammattikorkeakoulu, osaamisvaatimukset: Sosionomi (AMK), Kirkonnuorisotyö, Nuorisotyönohjaajan kompetenssit, Yhteisöllinen ja yhteiskunnallinen osaaminen, i.a). Monille nuorille aikuisille kirkko edustaa perinteikkyyttä ja perinteisiä juhlia, joihin osallistua, kuten joulukirkko tai pääsiäiskirkko (Salomäki, 2020, 55). He saattavat saada kirkosta tietynlaista rauhaa, turvaa ja jotain perinteikästä, jonka vuoksi mielestäni kristillisten perinteiden ylläpitäminen on ensisijaisen tärkeää, sillä tämän päivän nuoret pitävät arvossa niitä. Kirkon nuorisotyöntekijän kompetensseihin kuuluu ennakkoluulojen vähentäminen (Diakonia-ammattikorkeakoulu, osaamisvaatimukset: Sosionomi (AMK), Kirkonnuorisotyö, Nuorisotyönohjaajan kompetenssit, Yhteisöllinen ja yhteiskunnallinen osaaminen, i.a). Tämän opinnäytetyön kautta minulle valkeni kuinka rohkeaa ja idearikasta joukkoa nuoret aikuiset ovat ylipäätään. Mielestäni olisi myös tärkeää, että kirkkoon liittyviä stereotyyppioita murrettaisiin, siten, että nuoret havahtuisivat siihen, että kirkossa käy ihan tavallisia nuoria aikuisia ja myös toiminta kirkossa voi olla mielekästä. Nuorten aikuisten tulisi tajuta, että kirkossa käyvä seurakunta nuori tai nuori aikuinen on ihan tavallinen henkilö.

Sosionomin kompetensseihin kuuluu toimiminen ihmis- ja perusoikeussäädösten, sekä sosiaalialan arvojen ja ammattieettisten periaatteiden mukaisesti (Diakonia-ammattikorkeakoulu, osaamisvaatimukset: Sosionomi (AMK), Kirkonnuorisotyö,

Sosionomin kompetenssit, Sosiaalialan eettinen osaaminen, i.a). Opinnäyteyöni kautta minulle on selvinnyt, että haluan tulevassa työssäni toimia edistääkseni ihmisten perusoikeuksia ja sitä, että huono-osaisten ääni tulee kuuluviin. Koen tärkeäksi, että opinnäytetyön kautta saan olla tuomassa nuorten aikuisten ääntä kuuluviin.

Kompetenssien mukaan sosionomin tulee ymmärtää ja tiedostaa oma ihmiskäsityksensä ja oman arvomaailmansa merkitys asiakastyössä (Diakonia-ammattikorkeakoulu, osaamisvaatimukset: Sosionomi (AMK), Kirkonnuorisotyö, Sosionomin kompetenssit, Sosiaalialan eettinen osaaminen, i.a). Itselläni on kristillinen arvopohja ja pyrin sen mukaan kohtaamaan ihmiset siten, kuin haluaisin itseni kohdattavan. Tämän takia pyrin kohtaamaan jokaisen sen mukaan kirkon ympäristössä, sekä muualla. Koen itse vääräksi sen nuoria aikuisia kohtaan, että heidät on sivuutettu kirkon toiminnassa, heidät koetaan ongelmana tai, että he jäävät toiminnan ulkopuolelle (Hauta-Aho, Tornivaara, 2009, 13). Tämä ei ole minusta heitä kohtaan arvostavaa tai kunnioittavaa kohtelua, johon tulee puuttua. Koen, että kristillisestä arvopohjasta on hyötyä työelämässä, vaikka olisinkin töissä maallisella kentällä, sillä monet asiakkaat voivat haluta jakaa kristillisistä ja hengellisistä näkemyksiä ja ajatuksiaan, joihin vastaamisen koen tärkeäksi. Kristillisen arvopohja on siksi mielestäni vahvuus omassa työssäni ja etenkin seurakunnan työssä koen tärkeänä, että pystytään vastaamaan asiakkaan hengellisiin tarpeisiin, oli hän sitten nuori aikuinen tai joku muu. Työssä asiakas tulee aina kohdella arvostavasti ja niin kuin haluaisi itseensä kohdeltavan, vaikka ei itse olisi uskonnollinen.

Sosionomin kompetenssien toteutuminen edellyttää, että osaa ohjata asiakasryhmiä ja yhteisöjä tavoitteellisesti, heidän voimavarojaan, sekä osallisuuttaan tukien (Diakonia-ammattikorkeakoulu, osaamisvaatimukset: Sosionomi (AMK), Kirkon nuorisotyö, Sosionomin kompetenssit, Asiakastyön osaaminen, i.a). Jokaista yhteisöä tulisi mielestäni kehittää ja sen hyvinvoinnin toteutuminen on mielestäni ammattilaisen tehtävä. Haluan olla tukemassa nuorten aikuisten osallisuuden ja yhteisöllisyyden toteutumista kirkossa, johon pyrin tällä opinnäytetyölläkin vaikuttamaan. Tällä hetkellä kirkossa nuorten aikuisten osallisuus ja yhteisöllisyys, sekä heidän kohtelunsa ei toteudu niin kuin

sen pitäisi (Seppänen, 2014,2). Näen myös sosionomin tärkeimpinä tehtävinä mahdollistaa osallisuuden ja yhteisöllisyyden toteutumisen yhteiskunnassamme. Syrjäytymisen ja huono-osaisuuden lisääntyminen korostuu yhteiskunnassamme, joka näkyy etenkin nuorten ja nuorten aikuisten. Ilmiö lisää heidän pahoinvointiaan. (Hongisto, 2017, 3,7.) Korona pandemiasta johtuvista syistä tänä päivänä on elin tärkeää panostaa ihmisten yhteisöllisyyteen ja osallisuuden toteutumiseen, sillä pahoinvointi, ahdistus ja yksinäisyys on lisääntynyt (Suomen mielenterveys ry, 2021). Sosionomin työn tärkeys ja merkitys korostuu mielestäni tässä ajassa. Suuri osa kansalaisista jää yhteiskunnan palveluiden, sekä muiden verkostojen ulkopuolelle (Isola, 2017,3).

Sosionomin kompetenssien mukaan on tärkeää osata toimia ihmis- ja perusoikeussäädösten, sosiaalialan arvojen ja ammattieettisten periaatteiden mukaisesti (Diakonia ammattikorkeakoulu, osaamisvaatimukset: Sosionomi (AMK), Kirkon nuorisotyö, Sosionomin kompetenssit, Sosiaalialan eettinen osaaminen, i.a). Mielestäni sosionomin tärkeimpiin tehtäviin kuuluu edistää ihmisen ihmisoikeuksien toteutumista syrjäytyneiden, ikäihmisten, mielenterveys ongelmaisten, sekä muiden vähemmistö marginaaliin kuuluvien kohdalla. Edes Suomessa kaikki ihmisoikeudet eivät toteudu tänä päivänä (Ihmisoikeusliitto, ihmisoikeusliiton varjoraportti Euroopan neuvostolle: Oikeus terveyteen ja toimeentuloon ei toteudu Suomessa, 2017). Meillä on hyvät järjestelmät ja lait, kuten sosiaalihuoltolaki (L1301/2014 § 1), jonka mukaan osallisuuden tulisi toteutua täysvaltaisesti yhteiskunnassamme. Vaikka meillä on hyvät lait ja järjestelmät se ei tarkoita, että käytännössä ne kaikki toteutuvat (Mannerheimin lasten suojeluliitto, laki turvaa lapsuutta, 2017).

Sosionomin kompetenssien mukaan sosionomin tulee edistää yhdenvertaisuutta, sekä tasa-arvoa (Diakonia ammattikorkeakoulu, osaamisvaatimukset: Sosionomi (AMK), Kirkon nuorisotyö, Sosionomin kompetenssit, Sosiaalialan eettinen osaaminen i.a). Mielestäni jokaisella ihmisryhmällä tulisi olla mahdollisuus toteuttaa itseään ja itse päättää elämästään, jos hän on siihen kykeneväinen. Tällä hetkellä mielestäni nuorten aikuisten yhdenvertaisuus ja tasa-arvo ei toteudu luterilaisessa kirkossa niin kuin pitäisi (Seppänen, 2014, 2). Mielestäni yhdenvertaisuus ei toteudu muidenkaan asioiden kohdalla niin kuin pitäisi

yhteiskunnassamme. Koen tämän ongelma kohdaksi yhteiskunnassamme kuin luterilaisessa kirkossa, johon mahdollisesti halua tulevassa työssäni puuttua ja tehdä asioita sen eteen, että tilanne muuttuu.

6.6 Jatkotutkimusaiheita

Opinnäytetyön tutkimus antaa osviittaa ja paljon hyödyllistä tietoa luterilaisille seurakunnille siitä, minkä tyylistä toimintaa nuoret aikuiset toivovat. Kuitenkin on vielä paljon tutkittavaa ja mitä voitaisiin tehdä enemmän nuorten aikuisten suhteen luterilaisessa kirkossa. Tässä esimerkkejä.

Nuorten aikuisten mieleisen toiminnan toteutumiseksi voitaisiin selvittää jokaisen alueen nuorten aikuisten kirkon toimintaan liittyvät toiveet ja lähteä viemään niitä konkreettisesti eteenpäin. Tämän voisi toteuttaa opinnäytetyönä tai siten, että kirkko selvittäisi nuorten aikuisten tarpeet siitä, minkälaista toimintaa nuoret aikuiset kullakin alueella toivovat. Nuorten aikuisten tulisi saada toteuttaa pitkälti ja suunnitella kirkossa toteutuvan toiminnan itse, koska silloin he todennäköisimmin myös osallistuvat siihen. Heille toteutettavassa toiminnassa tulisi olla paljon rukousta, hengellistä musiikkia, ylistystä, yhdessä juttelua, Raamatun sanan opetusta ym. Tämän edellä mainitun voisi toteuttaa esimerkiksi pop- up tapahtumana, joka sopii nuorille aikuisille, sillä heille tutkitusti sopii kertaluontoiset tilaisuudet. Tulee varmistaa, että tapahtumaan ilmoittautuminen on tehty helpoksi, sillä Ronja Rusasen opinnäytetyössä on todettu, että kirkko oli järjestänyt kattavan ja monipuolisen tapahtuman, mutta ilmoittautuminen tapahtumaan oli hoidettu huonosti. Lopputuloksena oli, että tapahtumaan osallistuvien määrä oli odotettua paljon alhaisempi. (Rusanen, 2015, 9.) Edellä mainitun voisi toteuttaa myös toiminnallisena opinnäytetyönä esimerkiksi järjestämällä nuoren aikuisen ääni- kaupungissa toimintaviikon, joka olisi toteutettu opinnäytetyössä tai muissa opinnäytetöissä esiin tulleiden nuorten aikuisten vastausten pohjalta.

Kirkon tulisi huomioida toiminnassaan enemmän se, että nuorten aikuisten tarpeet ovat muuttuneet sen myötä, että lapset hankitaan ja avioliittoon mennään

myöhemmin (Mäkinen, 2009, 10). Tulisi huomioida, että monet ovat perheettömiä vielä yli kolmenkymmenen ikävuoden (Mikkola, 2006, 28). Tämän takia kirkon tulisi selvittää ja vastata tämän päivän nuorten aikuisten tarpeisiin ja myös mahdollisen toiminnan toteuttamiseen, jossa on huomioitu pitkittynyt nuoruus. Kirkko on huomionut toiminnassaan tällä hetkellä etenkin perheelliset nuoret aikuiset, joka ilmeni myös tutkimus kyselyn vastauksissa. Olisi tärkeää, että toiminta ei olisi jotenkin kategorioitua vaan voitaisiin järjestää toimintaa, johon eri elämäntilanteissa olevat nuoret aikuiset voisivat osallistua.

Jatkotutkimusideana voisi myös olla, että kysyttäisiin nuorilta aikuisilta suoraan, miksi haluat kuulua tai et halua kuulua kirkkoon. Täten saisi konkreettisia syitä kartoitettua nuorten kirkkoon kuulumisesta. Yksi toteutusidea, mikä itselläni oli mielessä jo silloin kun aloitin opinnot, oli, että olisi tehnyt tutkimuksellisen opinnäytetyön ja jalkautunut Helsingin keskustaan kysymään nuorilta aikuisilta anonyymisti, mitä he ajattelevat hengellisyydestä, kirkkoon kuulumisesta ym. Käyttäisin joko kyselylomaketta tai nauhuria välineenä. Jalkautumalla Helsingin keskustaan saisi relevantteja vastauksia mahdollisesti myös nuorilta, jotka eivät ole uskonnollisia tai seurakunta nuoria saisi ja saisi kartoitettua myös näiden nuorten aikuisten ajatuksia hengellisistä kysymyksistä ja kirkon toimintaan vaikuttamisesta. Vastaavanlainen tutkimus voisi toteutua myös siten, että lukioikäisiltä kysyttäisiin vastauksia hengellisyydestä ja uskosta laittamalla mainoksia koulujen ilmoitustauluille tai sähköisiin järjestelmiin. Täten saisi vastauksia myös niin sanotusti ei kristillisiltä nuorilta.

Jatkotutkimuksena voisi selvittää Suomessa, miten hengellisyys vaikuttaa nuorten aikuisten hyvinvointiin. Tätä ei ole Suomessa tutkittu vielä kovin laajasti. Aiheesta löytyi lähinnä ulkomaisia tieteellisiä artikkeleita, joita käytin tässä opinnäytetyössä, kuten Samtan vuonna 2015 tekemä tutkimus. Mielestäni tutkimusta kansalaisten hyvinvoinnin suhteesta seurakunnan toimintaan pitäisi tehdä enemmän. Olisi myös ajankohtaista tutkia miksi hyvinvointivaltiossamme on paljon huonovointisuutta ja kansansairautena masennus.

Jatkotutkimuksen aiheena näkisin tärkeänä selvittää niiden nuorten aikuisten ajatuksia uskonnollisuudesta, jotka eivät ole kiinni yhteiskunnassa. Olisi tärkeä tuoda esiin niiden nuorten näkemyksiä, jotka eivät opiskele, ole mukana työelämässä, ovat syrjäytyneitä tai kärsivät mielenterveys- ja päihdeongelmista. Näkisin arvokkaana kuulla myös heidän mielipiteitään omasta uskonnollisuudestaan, kirkkoon kuulumisesta, sekä kirkon toiminnasta. Kirkon tulisi kuulla enemmän erilaisten ja eri ryhmiin kuuluvien nuorten aikuisten mielipiteitä ja niiden pohjalta kehittää toimintaa, joka olisi mahdollisimman monen mieleen. Eri ryhmään kuuluvien ja erilaisten nuorten aikuisten toiveita voisi selvittää tutkimuksellisten opinnäytetöiden muodossa tai siten, että seurakunta lisäisi nuorille aikuisille suunnatun toiminnan resursseja ja yrittäisi tavoittaa nämä nuoret, jotka ovat jääneet yhteiskunnan tukiverkkojen ulkopuolelle. Olisi tärkeä kuulla niin uskovien kuin ei uskovien nuorten ja nuorten aikuisten ääntä, jotka kärsivät esimerkiksi päihdeongelmista ja tulisi selvittää heidän uskonto tai kirkko suhdettaan, että tarvitsevatko he esimerkiksi enemmän kirkkoa ja sen toimintaa elämäänsä kuin hyväosaiset.

7 LÄHTEET

Allianssi Ry (2018). *Allianssin asiantuntijalausunto nuorten syrjäytymisestä tarkastusvaliokunnalle*. Suomen nuorisovaltuuskunta Allianssi Ry. K3/2019 vp Hallituksen vuosikertomus 2018, K3/2019 vp Valtiontalouden tarkastusviraston erilliskertomus. Saatavilla 15.11.2021

<https://www.eduskunta.fi/FI/vaski/JulkaisuMetatieto/Documents/EDK-2019-AK272794.pdf>

Allianssi. (2018). Suomen nuorisovaltuuskunta Allianssi Ry. 1 179 mahdollisuutta äänestää nuorta-seurakuntavaalien ennakoäänestys alkoi. Saatavilla 18.11.2021 <https://alli.fi/1-179-mahdollisuutta-aanestaa-nuortaseurakuntavaalien-ennakkoaanestys-alkoi/>

Anand V., Jones J. & Gill P. (2013). The relationship between spirituality, health and life satisfaction of undergraduated student's in the UK: An online Questionnaire Study. Saatavilla 20.4.2021 <https://web-b-ebsohostcom.anna.diak.fi/ehost/pdfviewer/pdfviewer?vid=4&sid=1c8e5a86-4fd2-4cf58757-380a18d6be8f%40pdc-v-sessmgr01>

Arnett. & Jensen. J. (2015). Emerging adulthood. The Winding road from the late teens through the twenties. Oxford University press. Saatavilla 1.4.2021 <https://web-b-ebsohostcom.anna.diak.fi/ehost/ebookviewer/ebook/ZTAwMHh3d19fODMxOTk0X19BTg2?sid=bacda16f-99da-4688a742-82e993f7be4d@sessionmgr103&vid=0&format=EB&rid=1>

Boberg S. (2020). "Yhtä tärkeä kuin syöminen tai liikunta". Hengellisyyden merkitys nuoren aikuisen hengelliselle hyvinvoinnille. Läntinen teologia. Käytännöllinen teologia. Itä-Suomen yliopisto, teologian osasto. Saatavilla 17.11.2021 https://erepo.uef.fi/bitstream/handle/123456789/23283/urn_nbn_fi_uef20201086.pdf

Burney N., Osmany M & Khan W. (2017). *Spirituality and psychological wellbeing of young adults*. Indian Journal Health & Wellbeing. Faculty of Behavioural Sciences SGT University, Gurgaon, Haryana. Indian Association of Health, Research and Welfare. Saatavilla 29.1.2021 <https://web-b-ebsohostcom.anna.diak.fi/ehost/pdfviewer/pdfviewer?vid=12&sid=315942a8-f799-4606971a-dc7092a89d53%40pdc-v-sessmgr03>

Diakonia ammattikorkeakoulu. Osaamisvaatimukset: Sosionomi (Amk). Kirkon nuorisotyö. Sosionomi (Amk), kirkon nuorisotyö- koulutuksesta valmistuneen osaamisvaatimukset eli kompetenssit. Diaconia university of applied sciences. Saatavilla 13.5.2021 <https://www.diak.fi/opiskelu/opiskelijanpolku/opintojen-suorittaminen/arviointi/osaamisvaatimukset-sosionomi-amk-kirkon-nuorisotyö/#a3a97d5f>

Dunderfelt. T. (1998). *Elämän kaari psykologia. Lapsen kasvusta yksilön henkiseen kehitykseen*. Kirjapainoyksikkö. Porvoo

Gustafsson, K. (2017) *Hyvinvoinnin ulottuvuudet ikääntyneen omaishoitajan kokemus hyvinvoinnistaan*. (Sosiaalityön pro-gradu tutkielma). Tampereen yliopisto. Yhteiskuntatieteellinen tiedekunta. Saatavilla 29.4.2020 <https://trepo.tuni.fi/bitstream/handle/10024/101005/GRADU1493738813.pdf?sequence=1>

Halme L. (2008). *Uskonto ja kasvatus vuorovaikutuksena*. Lastenkeskus. Helsinki.

Hauta-Aho, H. & Tornivaara, S. (2009). *Kirkosta kiinni!* Suomen evankelis-luterilaisen kirkon Kirkkohallitus ja Kirkkopalvelut Ry. Kirjapaja. Helsinki.

<http://web.b.ebscohost.com/anna.diak.fi:2048/ehost/pdfviewer/pdfviewer?vid=4&sid=dc1ead96-e6a4-47de-8f87-a3b1b6cd09f3%40pdc-v-sessmgr05>

Havighurst, Robert J. (1972). *Developmental Tasks and Education*. New York: Longman.

Heikkilä T. (2014). *Kvantitatiivinen tutkimus*. Tilastollinen tutkimus. Edita publishing Oy. Helsinki. Saatavilla 19.11.2021
<http://www.tilastollinentutkimus.fi/1.TUTKIMUSTUKI/KvantitatiivinenTutkimus.pdf>

Helsingin seurakuntayhtymä. (2020). Jäsentietojen vuositilasto 2020. Kirkko Helsingissä. Helsingin Tuomiokirkkoseurakunta. Saatavilla 20.4.2021
https://www.helsinginseurakunnat.fi/material/attachments/PIV70n9qy/jasentietojen_vuositilasto_2020.pdf

Helsinki. (2015). Nuorten hyvinvointikertomus. Indikaattorit. Aktiivinen kansalaisuus. Yhteiskunnallinen vaikuttaminen. Saatavilla 16.11.2021
<https://www.nuortenhyvinvointikertomus.fi/indikaattorit/aktiivinen-kansalaisuus/yhteiskunnallinenvaikuttaminen>

Hietala A. (2015). *"Jumala ei kaipaa Small-talkia"*. Psykoosin sairastaneiden kokemuksia hengellisyyden merkityksestä, vaikutuksesta hyvinvointiin ja kohtaamisesta hoitotyössä. Opinnäytetyö. Hoitotyön koulutusohjelma. Diakonisen hoitotyön suuntautumisvaihtoehto. Sairaanhoidtaja (AMK+Diakonissa). Diakonia-ammattikorkeakoulu. Saatavilla 19.11.2021
https://www.theseus.fi/bitstream/handle/10024/97584/hietala_aura_HELSENKI.pdf?sequence=1&isAllowed=y

Holappa P, Joensuu M., Ahola K., Ervasti J., Oksanen T. & Virtanen M (2013). *Nuorten aikuisten mielenterveys, työkyky ja työelämään kiinnittyminen*. Loppuraportti. Dno 20/26/2013. Työterveyslaitos. Saatavilla 15.11.2021
https://www.kela.fi/documents/10180/3908005/Virtanen_Nuorten_aikuisten_mielenterveys.pdf/f54258d7-825a-406f-af69-aafca5a14c68

Hongisto S. (2019). *Nuorten syrjäytyminen ja alueellisen eriytymisen vähentäminen*. Tutkimuskirjallisuuteen ja -raportteihin pohjautuva kartoitus. Xamk tutkii. Kaakkois-Suomen ammattikorkeakoulu. Xamk-Juvenia. – Nuorisolan tutkimus ja kehittämiskeskus. Saatavilla 20.11.2021
<https://www.theseus.fi/bitstream/handle/10024/161809/URNISBN9789523441576.pdf?sequence=2&isAllowed=y>

Hyvönen J. (2006). *Urbaanin kristityn nuoren aikuisen spiritualiteetti*. Teoksessa. Mikkola T., Niemelä K. & Petterson J. (2006). *Urbaani usko. Nuoret aikuiset, usko*

ja kirkko. Kirkon tutkimuskeskuksen julkaisuja 96. Kirkon tutkimuskeskus. Tampere. Gummerrus Kirjapaino Oy. Jyväskylä.

Ihmisoikeusliitto (2017). Ihmisoikeusliiton varjoraportti Euroopan neuvostolle: Oikeus terveyteen ja toimentuloon ei toteudu Suomessa. Saatavilla 20.11.2021 <https://ihmisoikeusliitto.fi/varjoraportti-oikeus-terveyteen-ja-toimeentuloon/>

Isola A., Kaartinen H., Leemann L., Lääperi R., Schneider R., Valtari S & KetoTokoi A. (2017). *Mitä osallisuus on? Osallisuuden viitekehystä rakentamassa.*

Saatavilla 13.5.2021

https://www.julkari.fi/bitstream/handle/10024/135356/URN_ISBN_978-952-302-917-0.pdf?sequence=1&isAllowed=y

Kallunki V. & Lehtonen O (2012). *Nuorten aikuisten elämäntyytyväisyyden osatekijät hyvinvoinnin eri tasoilla.* Artikkelit. Yhteiskuntapolitiikka 77 (2012):4. Saatavilla 15.11.2021

<https://www.julkari.fi/bitstream/handle/10024/102989/kallunki.pdf?sequence=1&isAllowed=y>

Kananen J. (2011). *Kvantti. Kvantitatiivisen opinnäytetyön kirjoittamisen käytännön opas.* Jyväskylän ammattikorkeakoulu. Jyväskylän ammattikorkeakoulun julkaisuja-sarja.

Kananen, J. (2015) *Opinnäytetyön kirjoittajan opas: näin kirjoitat opinnäytetyön tai pro gradun alusta loppuun.* Suomen yliopisto paino Oy – Juves print. Jyväskylän ammattikorkeakoulu

Kananen J. (2014). *Verkkotutkimus opinnäytetyönä. Laadullisen ja määrällisen verkkotutkimuksen opas.* Jyväskylän ammattikorkeakoulu. Suomen Yliopistopaino Oy. Jyväskylän ammattikorkeakoulun julkaisuja- sarja.

Karvinen. I (2009). *Henkinen ja hengellinen terveys. Etnografinen tutkimus Kendun sairaalan henkilökunnan ja potilaiden sekä Kendu Bayn kylän asukkaiden henkisen ja hengellisen terveyden käsityksistä.* Väitöskirja. Kuopion yliopisto. Saatavilla 27.4.2021 <https://core.ac.uk/download/pdf/15167322.pdf>

Kirkon tutkimuskeskuksen julkaisuja. (2012). *Haastettu kirkko.* Suomen evankelis-luterilainen kirkko vuosina 2008-2011. Porvoo. Saatavilla 19.11.2021 <https://kirkonpilvi.sakasti.fi/files/a9d9adbc-92e6-45dd-a7e7460301e49523/haastettu-kirkko.pdf>

Kirkko Helsingissä. (2017). Koko Helsinki. Nuoret aikuiset. Helsingin seurakuntayhtymä. Suomen ev.lut seurakunnat. Saatavilla 15.11.2021 <https://www.helsinginseurakunnat.fi/nuoretaikuiset.html.stx>

Kirkko Helsingissä. (2017). Tuomiokirkkoseurakunta. Uutisia. Helsingin seurakuntayhtymä. Suomen ev. lut seurakunnat. Saatavilla 15.11.2021. <https://www.helsinginseurakunnat.fi/tuomiokirkkoseurakunta.html.stx>

Kokkonen J. (2017). *Tehdään ihmeitä! Osallisuus, vapaaehtoisuus, jäsenyys ja hengellisyys isostoiminnassa*. Diak työelämä 10. Diakonia-ammattikorkeakoulu. Helsinki. Juves Print Oy. Tampere. Saatavilla 18.11.2021 https://www.theseus.fi/bitstream/handle/10024/132753/Diak_tyoelama_10_9789_52-493-291-2.pdf?sequence=3

Koski L. (2015). *Nuorten aikuisten ajatuksia Suomen evankelis-luterilaisesta kirkosta*. Yhteisöviestinnän pro gradu -tutkielma. Viestintätieteiden laitos. Jyväskylän yliopisto. Saatavilla 18.11.2021 <https://jyx.jyu.fi/bitstream/handle/123456789/47713/URN%3aNBN%3afi%3ajyu-201511173688.pdf?sequence=1&isAllowed=y>

Kuula A. (2006). *Tutkimusetiikka*. Aineistojen hankinta, käyttö ja säilytys. Gummer Oy Kirjapaino Oy. Jyväskylä.

Köykkä, A. (2014). *Nuorisotyön alkeet ja jatko*. Lasten keskus & kirjapaja. Helsinki.

L1285/2016. Nuorisolaki. Saatavilla 15.11.2021 <https://www.finlex.fi/fi/laki/alkup/2016/20161285>

L1999/731. Perustuslaki. Saatavilla 15.11.2021 <https://www.finlex.fi/fi/laki/ajantasa/1999/19990731>

Lahti A. (2019). Uskontoaineistot kertovat väestön muuttuvasta uskontosuhteesta. Tietoarkisto. Tampereen yliopisto. Saatavilla 19.11.2021 https://www.fsd.tuni.fi/fi/ajankohtaista/artikkelit/issp_uskontoaineistot/

Leeman, L., Kuusio H., Hämäläinen, R-M. (2015). *Sosiaalinen osallisuus*. Sosiaalisen osallisuuden edistämisen koordinaatiohanke (Sokra). Terveystieteiden ja hyvinvoinnin laitos. Saatavilla 25.2.2021 https://thl.fi/documents/966696/3775621/Tietopaketti_Sosiaalinen_Osallisuus.pdf/4bc56a658eb2-41c3-87b8-0cd963a2c600

Libguides. (2021). Osallistavan ja tutkivan kehittämisen opas 2.0 Tutkimusetiikka Diakissa. Saatavilla 19.11.2021 <https://libguides.diak.fi/c.php?g=670543&p=4760641>

Maaseudun sivistysliitto. (2021). Verkko-opisto. Järjestötoimijan abc. Vaikuttaminen. Saatavilla 16.11.2021 <https://verkko-opisto.msl.fi/jarjestotoimijan-abc/vaikuttaminen/>

Mannerheimin lastensuojeluliitto. (2017). Laki turvaa lapsuutta. Opintokeskus Sivis. Saatavilla 20.11.2021 <https://www.mll.fi/lapsemme-lehti/laki-turvaa-lapsuutta/>

Miettinen A. (2015). *Miksi syntyvyys laskee?* Suomalaisten lastensaantiin liittyviä toiveita ja odotuksia. Perhebarometri 2015. Katsauksia E49/2015. Väestöliitto ry. Väestötutkimuslaitos Hansaprint Oy Helsinki. Saatavilla 19.11.2021. <https://www.vaestoliitto.fi/uploads/2020/11/50a1ff32-perhebarometri-2015.pdf>

Myllyniemi, S. (2016). Katse tulevaisuudessa. Nuorisobarometri 2016. Opetus ja kulttuuriministeriö. Valtion nuorisoneuvoston julkaisuja. Nuorisotutkimusseurat ja tekijät. Saatavilla 12.5.2020 https://tietoanuorista.fi/wp-content/uploads/2017/03/Nuorisobarometri_2016_WEB.pdf

Mäkinen, A. (2009). "Ole uskis omalla tyylilläsi". *Helsingin seurakuntien mainoskampanjat nuorille aikuisille*. Kirkon tutkimuksen www-julkaisuja 17. Kirkon tutkimuskeskus. Tampere. Saatavilla 11.5.2020 https://evl.fi/documents/1327140/45386794/Www-julkaisu+17_M%C3%A4kinen+%28Ole+uskis+omalla+tyylill%C3%A4si%29.pdf/fbd431eb-8919-4213-b9f1-21e7157c008e

Navi. Mikä Navi?. Lasten ja nuorten keskus. Saatavilla 18.11.2021 <https://www.naviryhma.fi/mika-navi/>

Niemelä K (2020). *Religious upbringing and other religious influences among young adults and changes in faith in the transition to adulthood: a 10-year longitudinal study of young people in Finland*. Saatavilla 17.11.2021 <https://web.s.ebscohost.com/ehost/detail/detail?vid=4&sid=2be1518f-cca8-434e-b2a6-b0e8fb9662bf%40redis&bdata=JnN-pdGU9ZWWhvc3QtbGl2ZSZzY29wZT1zaXRl#AN=151469056&db=aph>

Nuorten elämä.fi Tietoa elämästä, laidasta laitaan. Miten voin vaikuttaa? Saatavilla 16.11.2021 <https://www.nuortenelama.fi/elavaa-elamaa/kansalaisena/miten-voi-vaikuttaa-504>

Nurmi, J., Ahonen T., Lyytinen H., Lyytinen P., Pulkkinen L. & Ruoppila I.(2014). *Ihmisen psykologinen kehitys*. Ps- kustannus. Jyväskylä

Opetushallitus (2021). Vaikuttaminen. Mun elämä- ohjausmateriaalia erityisopetukseen. Saatavilla 16.11.2021 <https://www.oph.fi/fi/oppimateriaali/munelama/paatoksenteon-aidot/vaikuttaminen>

Pekkarinen E. & Myllyniemi S. (2018). *Vaikutusvaltaa Euroopan laidalla. Nuorisobarometri 2018*. Valtion nuorisoneuvosto. Nuorisotutkimusseura. Nuorisotutkimusverkosto. Opetus- ja kulttuuriministeriö. Saatavilla 16.11.2021 https://tietoanuorista.fi/wp-content/uploads/2019/03/NB_2018_web.pdf

Peltonen K., Elomaa-Krapu M., Määttä A., Kahala M. & Kananen M. (2017). *Nuorten hyvinvoinnin ja sosiaalisen osallisuuden vavhistaminen*. Amk-lehti// Uas journal. Journal of Finnish Universities of Applied sciences. Saatavilla 15.11.2021 <https://uasjournal.fi/2-2017/ammattikorkeakoulut-nuorten/>

Piispa M. & Myllyniemi S. (2019). *Nuoret ja ilmastonmuutos*. Tiedot huoli ja toiminta Nuorisobarometriä valossa. Yhteiskuntapolitiikka 84. Saatavilla 19.11.2021 https://www.julkari.fi/bitstream/handle/10024/137610/YP1901_Piispa%26Myllyniemi.pdf?sequence=2&isAllowed=y

Riihimäen seudun terveystieteiden keskuksen ky. (2020). Arvot ohjaavat ajatteluamme, päämääriämme ja toimintaamme. Ajankohtaista. Riihimäen seudun terveystieteiden keskuksen kuntayhtymä. Saatavilla 28.4.2021 <https://riihimaenseudunterveystieteidenkeskus.fi/arvot-ohjaavat-ajatteluamme-paamaariamme-ja-toimintaamme/>

Rusanen R. (2015). *Eipä se enää kiinnosta*. Tapaustutkimus helsinkiläisten nuorten aikuisten suhteesta seurakuntaan. Opinnäytetyö. Sosiaalialan koulutusohjelma. Kristillisen lapsi- ja nuorisotyön suuntautumisvaihtoehto. Sosionomi (AMK) + Kirkon nuorisotyönohjaajan virkakelpoisuus. Diakonia-ammattikorkeakoulu. Saatavilla 21.11.2021 <https://docplayer.fi/31575611-Eipä-se-enää-kiinnosta-tapaustutkimus-helsinkiäisten-nuorten-aikuisten-suhteesta-seurakuntaan.html> Salomäki, H., Hytönen M., Ketola K., Salminen V. & Sohlberg J. (2020). Uskonto arjessa ja juhlassa. Suomen evankelis-luterilainen kirkko vuosina 2016-2019. Kirkon tutkimuskeskuksen julkaisuja 134. Grano Oy Vaasa. Saatavilla 15.11.2021 <https://julkaisut.evl.fi/catalog/Tutkimukset%20ja%20julkaisut/r/4238/viewmode=previewview>

Samta, P. (2015). International Journal of Children`s spirituality. Teoksessa (toim). Samta P. Adolescents, well-being and spirituality: insights from a spirituali program. International Journal of children`s spirituality. S 29–49. (Diak Ebsco host). Saatavilla 29.4.2020 <http://web.a.ebscohost.com.anna.diak.fi:2048/ehost/detail/detail?vid=4&sid=454e2f82-3c73-4972-9368-3198fc8bf35b%40sessionmgr4007&bdata=JnN-pdGU9ZWWhvc3QtbGl2ZQ%3d%3d#db=aph&AN=101804895>

Seppänen K. (2014). *"Kirkon uusi dialogi nuorten ja nuorten aikuisten kanssa."* Käytännöllisen teologian osasto. Helsingin yliopisto. Saatavilla 18.11.2021. <https://helda.helsinki.fi/bitstream/handle/10138/144381/SeppanenKristofferProGraduEthesis.pdf?sequence=2>

Sinkko H., Wallius P. (2018). *Jäsen vai kävijä- toimintaa nuorten aikuisten ehdoilla? Tutkimus nuorten aikuisten suhteesta kirkkoon Järvenpään ja Paavalin seurakunnissa*. Opinnäytetyö. Sosionomi (Amk) + Diakoniatyö. Diakonia-ammattikorkeakoulu. Saatavilla 28.1.2021

<https://core.ac.uk/download/pdf/161422662.pdf>

[https://julkaisut.valtioneuvosto.fi/bitstream/handle/10024/70306/URN ISBN 978-952-00-3522-8.pdf?sequence=1&isAllowed=y](https://julkaisut.valtioneuvosto.fi/bitstream/handle/10024/70306/URN_ISBN_978-952-00-3522-8.pdf?sequence=1&isAllowed=y)

Sloan, R. P., Bagiella, E. & VandeCreek, L., Hasan, Y. & Poulos, P. 2000. Should physicians prescribe religious activities? *The New England journal of medicine* 25 (342), 1913-1916.

Sosiaali- ja terveysministeriö. (2014). *Hyvinvointi on toimintakykyä ja osallisuutta. Sosiaali- ja terveysministeriön tulevaisuuskatsaus*. Juvenes print- Suomen yliopistopaino Oy. Tampere. Saatavilla 27.4.2021

[https://julkaisut.valtioneuvosto.fi/bitstream/handle/10024/70306/URN ISBN 978-952-00-3522-8.pdf?sequence=1&isAllowed=y](https://julkaisut.valtioneuvosto.fi/bitstream/handle/10024/70306/URN_ISBN_978-952-00-3522-8.pdf?sequence=1&isAllowed=y)

Soste (2021). *Yhdessä tehty hyvä elämä kaikille. Osallisuus on tunne siitä, että kuuluu johonkin*. Kansalaisyhteiskunta. Saatavilla 25.2.2021

<https://www.soste.fi/kansalaisyhteiskunta/osallisuus-on-tunne-siita-etta-kuuluujohonkin/>

Specht, J., King G., Willoughby C. & Brown E. (2005). *Spirituality : A coping Mechanism in the lives of Adult with congenital Disabilities*. Saatavilla 20.7.2020

[https://www.researchgate.net/publication/234601334 Spirituality A Coping Mechanism in the Lives of Adults With Congenital Disabilities](https://www.researchgate.net/publication/234601334_Spirituality_A_Coping_Mechanism_in_the_Lives_of_Adults_With_Congenital_Disabilities)

Spilka, B. & Hood R. (2003). *The psychology of religion: an empirical approach*. xvi. Guilford Press. New York.

Stenlund M. (2017). *Aikakausikirja Duodecim. Hyvän mielen Jumala. Lääketieteellinen aikakausikirja Duodecim*. Saatavilla 27.4.2021

<https://www.duodecimlehti.fi/duo14047>

Suomen mielenterveys Ry. Mieli. (2021). *Korona-aika kuormittaa nuorten aikuisten hyvinvointia*. Stt Viestintäpalvelut oy Helsinki. Saatavilla 16.11.2021

<https://www.sttinfo.fi/tiedote/korona-aika-kuormittaa-nuorten-aikuisten-hyvinvointia?publisherId=1863&releaseId=69904990>

Suomen mielenterveys Ry. Mieli. *Millaisia asioita arvostan?* Saatavilla 16.11.2021

<https://mieli.fi/vahvista-mielenterveyttasi/itsetuntemus-ja-itsetunto/millaisia-asioita-arvostan/>

Tampereen yliopisto. (2020). Tutkimus: *Itsenäistyvät nuoret haluavat olla osa yhteiskuntaa*. Tutkimus. Tampereen ammattikorkeakoulu. Saatavilla 16.11.2021 <https://www.tuni.fi/fi/ajankohtaista/tutkimus-itsenaistyvat-nuoret-haluavat-ollaosa-yhteiskuntaa>

Terveyden ja hyvinvoinninlaitos (2021). Hyvinvoinnin ja terveyden edistämisen johtaminen. Osallisuuden osa-alueet ja osallisuuden edistämisen periaatteet. Sosiaali- ja terveysministeriön hallinnonala. Saatavilla 25.2.2021 <https://thl.fi/fi/web/hyvinvoinnin-ja-terveyden-edistamisen-johtaminen/osallisuuden-edistaminen/heikoimmassa-asemassa-olevien-osallisuus/osallisuuden-osaalueet-ja-osallisuuden-edistamisen-periaatteet>

Terveyden ja hyvinvoinninlaitos. (22.2.2016). Hyvinvointi- ja terveyserot. Hyvinvoinnin mittaaminen. Saatavilla 29.4.2020 <https://thl.fi/fi/web/hyvinvointi-ja-terveyserot/eriarvoisuus/hyvinvointi/hyvinvoinnin-mittaaminen>

Terveyden ja hyvinvoinninlaitos. (2021). Hyvinvointi- ja terveyserot. Hyvinvointi- ja terveyserojen kaventamisen perustelut. Lähtökohtana yhdenvertaisuus. Sosiaali- ja terveysministeriön hallinnonala. Saatavilla 25.2.2021 <https://thl.fi/fi/web/hyvinvointi-ja-terveyserot/tavoitteet/kaventamisen-perustelut>

Terveyden ja hyvinvoinninlaitos. (11.4.2019). Nuorten aikuisten terveys- ja elintavat Suomessa- Finterveys 2017- tutkimuksen tuloksia. Saatavilla 27.4.2020 https://www.julkari.fi/bitstream/handle/10024/137960/URN_ISBN_978-952-343319-9.pdf?sequence=1&isAllowed=y

Terveyden ja hyvinvoinninlaitos (2021). Hyvinvointi ja terveyserot. Osallisuus. Saatavilla 16.11.2021 <https://thl.fi/fi/web/hyvinvointi-ja-terveyserot/eriarvoisuus/hyvinvointi/osallisuus>

Terveyden ja hyvinvoinninlaitos. (2021). Sukupuolten tasa-arvo. Koulutuksen sukupuolen mukainen segregatio. Tasa-arvotiedon keskus. Sosiaali- ja terveysministeriön hallinnonala. Saatavilla 19.11.2021 <https://thl.fi/fi/web/sukupuolentasa-arvo/tasa-arvon-tila/koulutus-ja-kasvatus/koulutuksen-sukupuolen-mukainen-segregatio>

Tilastokeskus. (2021). Työelämä. Naisten ja miesten työmarkkina-asema. Saatavilla 19.11.2021 <https://www.stat.fi/tup/tasaarvo/tyoelama/index.html>
Tuomiokirkko seurakunt (2017)uomiokir.9.2020 <https://www.helsinginseurakunnat.fi/tuomiokirkkoseurakunta.html.stx>

Tutkimuseettisen neuvottelukunnan julkaisuja 3. (2019). *Ihmiseen kohdistuvan tutkimuksen eettiset periaatteet ja ihmistieteiden eettinen ennakoarviointi Suomessa*. Tutkimuseettinen neuvottelukunta. Toimituskunta. Saatavilla

19.11.2021

https://www.tenk.fi/sites/tenk.fi/files/lhmistieteiden_eettisen_ennakkoarvioinnin_ohje_2019.pdf

Tähkäpää, A, Taavitsainen, T., Lehtinen, K., Kallinen, E., Ojala, S., Jutila, J., Turpeinen, S., Tukeva, P. & Lampenius, S. (2012). Suomen ev.lut. kirkko. Nuoret seurakuntalaisina. Suomen ev.lut. kirkon kirkkohallituksen julkaisuja. Helsinki. Saatavilla 20.7.2020

<https://evl.fi/documents/1327140/51750376/Nuoret+seurakuntalaisina+-kehitt%C3%A4misasiakirja/2bbd7ddc-10c1-8290-d1b1dd812bfb48ec>

Vilka H. (2005). *Tutki ja kehitä*. Otavan kirjapaino Oy. Keuruu.

Vilka H. (2015). *Tutki ja kehitä*. Jyväskylä. Ps kustannus.

Vilka H. (2007). *Tutki ja mittaa. Määrällisen tutkimuksen perusteet*. Gummerrus Kirjapaino Oy. Jyväskylä.

Wilska, T. (2006). Uskon asia. Nuorisobarometri. Opetusministeriö. Nuorisotutkimusverkosto. Nuorisosian neuvottelukunta. Saatavilla 24.4.2020
https://tietoanuorista.fi/wp-content/uploads/2013/05/Nuorisobarometri_2006.pdf

LIITE 1. SAATEKIRJE JA KYSELYTUTKIMUS NUORILLE AIKUISILLE

Kirkko tavoittamassa nuoria aikuisia

Hei nuori aikuinen! Tervetuloa vastaamaan kyselyyn!

Olemme Diakonia-ammattikorkeakoulun opiskelijoita, teemme opinnäytetyötä ”Kirkko tavoittamassa nuoria aikuisia”, yhteistyössä Helsingin Tuomiokirkkoseurakunnan kanssa, kysely on osana opinnäytetyötämme.

Kyselyssä kartoitamme nuorten aikuisten näkemyksiä omasta hengellisyydestä, henkisyystä ja uskonnollisuudesta. Miten nuoret aikuiset näkevät suhteensa ja sitoutuneisuutensa kirkkoon, sen toimintaan ja minkälaista toimintaa nuoret aikuiset toivoisivat kirkolta.

Vastausaika kyselyyn on 5.10-18.10.2020 kyselyyn vastaaminen vie noin 10-15 minuuttia. Kyselyssä ei kerätä henkilörekisteriä, vaan kaikki vastukset säilyvät anonyymeina.

Sinun tähän kyselyyn antamasi tiedot ovat tärkeitä, kiitos vastauksistasi! Opinnäytetyö julkaistaan Theseus palvelussa <https://www.theseus.fi/> keväällä 2021. Tuloksia voidaan käyttää myös Seurakuntatyön kehittämiseen.

Taustakysymykset

1. Sukupuolesi

- Mies
- Nainen
- Muu
- En halua sanoa

2. Ikäsi

3. Mikä on korkein koulutustaso, jonka olet suorittanut

- Peruskoulu
- Ammattikoulu tai -kurssi
- Lukio tai ylioppilas
- Opistotason ammatillinen koulutus
- Ammattikorkeakoulu
- Yliopisto, alemman asteen koulutus
- Ylempi ammattikorkeakoulu
- Yliopisto, ylemmän asteen tutkinto

4. Oletko ansiotyössä

- Olen tällä hetkellä ansiotyössä
- En ole tällä hetkellä ansiotyössä
- En ole koskaan ollut ansio työssä

5. Mikä seuraavista parhaiten kuvaa tämänhetkistä tilannettasi

Jos olet tilapäisesti pois ansiotyöstä äitiys-, isyys tai muun loman, palkattoman vapaan tai muun samankaltaisen syyn vuoksi, vastaa tavanomaisen työtilanteesi mukaan. Valitse vain yksi vaihtoehto

- Ansiotyössä (palkansaaja, yrittäjä, työssä oman perheenyrityksessä)
- Työtöntyönhakija
- Opiskelija (myös oppilaitoksesta lomalla olevat)
- Harjoittelussa tai oppisopimuksessa
- Pysyvästi työkyvytön
- Eläkkeellä
- Kotiäiti, koti-isä, tai omaishoitaja
- Varusmies- tai siviilipalveluksessa
- Jokin muu, mikä?

Seuraavaksi kysymyksiä suhteestasi seurakuntaan, uskontoon, henkisyteen ja hengellisyyteen.

6. Oletko jonkun Luterilaisen seurakunnan jäsen

- Olen
- En
- En ole varma

7. Minkä seurakunnan

8. Kristinuskolla on merkitystä elämässäni

- Kyllä
- Ei

9. Kristinuskolla on merkitystä elämässäni

- Kyllä
- Ei

10. Miten äitisi suhtautui uskontoon

- Myönteisesti
- Kielteisesti
- Neutraalisti
- En osaa sanoa

11. Miten isäsi suhtautui uskontoon

- Myönteisesti
- Kielteisesti
- Neutraalisti
- En osaa sanoa

12. Olitko lapsuudessasi tekemisissä ihmisen kanssa, jolle uskonto oli tärkeä

- Kyllä
 Ei
 En osaa sanoa

13. Rukoilitiinko kanssasi lapsuudessasi iltarukous

- Kyllä
 Ei
 En osaa sanoa

14. Mikä seuraavista parhaiten kuvaa itseäsi? Valitse jokaiselta riviltä yksi vaihtoehto

1 kuvaa sitä, että olet täysin erimieltä, 2 jokseenkin erimieltä, 3 ei samaa eikä erimieltä, 4 osittain samaa mieltä ja 5 täysin samaa mieltä

	1	2	3	4	5
Pyrin elämään uskontoni mukaisesti	☐	☐	☐	☐	☐
Pidän itseäni hengellisenä ihmisenä, jota kiinnostavat pyhät ja yliluonnolliset asiat	☐	☐	☐	☐	☐

15. Uskotko... Valitse jokaiselta riviltä yksi vaihtoehto.

1 kuvaa sitä, että olet täysin erimieltä, 2 jokseenkin erimieltä, 3 ei samaa eikä erimieltä, 4 osittain samaa mieltä ja 5 täysin samaa mieltä

	1	2	3	4	5
Kuolemanjälkeiseen elämään?	☐	☐	☐	☐	☐
Taivaaseen?	☐	☐	☐	☐	☐
Helvettiin?	☐	☐	☐	☐	☐
Uskonnollisiin ihmeisiin	☐	☐	☐	☐	☐
Jumalaan	☐	☐	☐	☐	☐
Jeesuksen ylösnousemukseen	☐	☐	☐	☐	☐

16. Mitä mieltä olet seuraavista väittämistä? Valitse jokaiselta riviltä yksi vaihtoehto.

1 kuvaa sitä, että olet täysin erimieltä, 2 jokseenkin erimieltä, 3 ei samaa eikä erimieltä, 4 osittain samaa mieltä ja 5 täysin samaa mieltä

	1	2	3	4	5
On olemassa Jumala, joka henkilökohtaisesti huolehtii jokaisesta ihmisestä	☐	☐	☐	☐	☐
Ihmiset eivät voi juurikaan vaikuttaa elämänsä kulkuun, sillä sattuma ratkaisee elämässä	☐	☐	☐	☐	☐
Elämällä on merkitystä vain, jos itse antaa sille merkityksen	☐	☐	☐	☐	☐
Minulla on omat tapani olla yhteydessä Jumalaan, ilman kirkkoja tai uskonnollisia toimituksia	☐	☐	☐	☐	☐

17. Mitä mieltä olet seuraavista väittämistä? Valitse jokaiselta riviltä yksi vaihtoehto.

1 kuvaa sitä, että olet täysin erimieltä, 2 jokseenkin erimieltä, 3 ei samaa eikä erimieltä, 4 osittain samaa mieltä ja 5 täysin samaa mieltä

	1	2	3	4	5
Ympäristön suojelemiseen liittyvät asiat ovat minulle tärkeitä	☐	☐	☐	☐	☐
Tunnen myötätuntoa heitä kohtaan, jotka ovat heikommassa asemassa, kuin minä	☐	☐	☐	☐	☐
Iloitsen elämästäni	☐	☐	☐	☐	☐

18. Kuinka usein osallistut muihin seurakunnan toimintoihin tai uskonnollisiin aktiviteetteihin kuin jumalanpalveluksiin ja kirkollisiin toimituksiin?

- Lähes joka viikko
- Kuukausittain tai muutaman kerran vuodessa
- Muutaman kerran vuodessa
- Ehkä noin 1- 2 kertaa vuodessa
- En juuri koskaan

19. Mistä saat tietoa Helsingin luterilaisten kirkkojen toiminnasta

- Netistä
- Alue- uutisista tai Helsingin sanomista
- Ystäviltä tai tuttavilta
- Seurakunnan työntekijöiltä
- Ilmoitustaululta
- Jokin muu, mikä?

20. Koen luterilaisista seurakunnista saamani tiedon tapahtumista riittäväksi

- Kyllä
 Ei

21. Koen että pystyn halutessani vaikuttamaan seurakuntani toimintaan

- Kyllä
 Ei

22. Haluaisin vaikuttaa seurakuntani toimintaan

- Kyllä
 Ei

23. Kerro omin sanoin muutamalla sanalla minkälaista toimintaa toivoisit luterilaisilta seurakunnilta

24. Kuinka todennäköisesti kuulut kirkkoon viidenvuoden päästä

1 en tule kuulumaan kirkkoon, 2 en varmaan tule kuulumaan kirkkoon, 3 en tiedä, 4 tulen varmaan kuulumaan kirkkoon 5 tulen varmasti kuulumaan kirkkoon

	1	2	3	4	5
	☐	☐	☐	☐	☐